

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1564, 22 Μάρτη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Γυρίστε στις σελ. 3, 14, 15

140 χρόνια από
το θάνατό του
Η ζωντανή
κληρονομιά
του Μαρξ — σελ. 17

Παλεύουμε για την ανατροπή του ΕΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑ ΧΡΕΟΚΟΠΗΜΕΝΟ σπέρνει φτώχεια, καταπίεση, θάνατο

Κρατικοποίηση
των τραπεζών
κάτω από τον έλεγχο
των εργατών
Γυρίστε στη σελίδα 2

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΓΙΑΤΡΟ
ΑΡΓΥΡΗ ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ**

Νοσοκομείο Γεννηματάς, 12/10/22. Οι απεργιοί διώκουν τον Πάκυρα.

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΩΣΕΙΣ

**ΑΜΕΣΗ
ΕΠΑΝΑΤΟΠΟΘΕΤΗΣΗ
ΤΗΣ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΥ
ΣΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟ**

**ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ
ΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ
ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΣ**

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΟΒΑΘΜΙΟΝ ΣΥΜΑΧΕΙΩΝ
ΕΠΙΠΡΟΪΟΝ ΑΙΩΝΑ ΚΑΙ
ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΩΝ
http://syntonismosygiela.blogspot.gr • 6945 677808

Γυρίστε στη σελίδα 5

**ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ**

**ΚΥΡΙΑΚΗ
26
ΜΑΡΤΗ
Νομική
Σχολή
ΑΘΗΝΑ**

Μια μέρα
με συζητήσεις
για την πάλη
των γυναικών,
των ΛΟΑΤΚΙ+,
των τρανς
ανθρώπων

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

2μμ-3.15μμ
LGBTQI+, Trans
Από το Stonewall
μέχρι σήμερα
Ομιλήτριες:
Αφροδίτη Φράγκου
Έλλη Πανταζοπούλου

3.30μμ-4.45μμ
**Οι ρίζες
του σεξισμού**
Πατριαρχία
ή καπιταλισμός
Ομιλήτριες:
Κατερίνα Φωίδου
Σταυρούλα Πανίδου

5μμ-6.30μμ
**Ο δρόμος
για την
απελευθέρωση**
Ομιλήτριες:
Αργυρή Ερωτοκρίτου
Μαρία Στύλλου

Οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα
www.sekonline.gr • seki@sekonline.gr • τηλ. 2105221509

Γυρίστε στη σελίδα 20

Γυρίστε στις σελίδες 10, 11

Κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από τον έλεγχο των εργατών

Μέσα στις δυο τελευταίες βδομάδες έπεσε η μάσκα με το χαμόγελο που είχαν φορέσει στο τραπεζικό σύστημα διεθνώς και αποκαλύφθηκε σαν αυτό που είναι: ο μεγάλος ασθενής. Πρόκειται για μια αλλαγή με τεράστιες συνέπειες. Οι κεντρικές τράπεζες και οι κυβερνήσεις στηρίζουν το σχεδιασμό τους εδώ και χρόνια πάνω στην παραδοχή ότι τα μέτρα που πήραν μετά τις καταρρεύσεις των τραπεζών που πυροδότησαν την κρίση του 2008 εξασφαλίζουν πως τέτοιου είδους καταρρεύσεις δεν βρίσκονται πλέον στην ημερήσια διάταξη. Από τη μια μεριά οι πρωτοφανείς στην ιστορία χρηματοδοτήσεις που οδήγησαν στη σωτηρία τραπεζών που χρεοκοπούσαν, από την άλλη τα μέτρα “ελέγχου και διαφάνειας” υποτίθεται πως είχαν διαμορφώσει ένα περιβάλλον πολύ διαφορετικό από το 2007.

Κι όμως, στις αρχές του μήνα ξεκίνησε να δείχνει σημάδια κατάρρευσης η Silicon Valley Bank στην Καλιφόρνια. Στις 10 Μάρτη χρεοκόπησε και μέσα σε λίγες μέρες ο πανικός είχε παρασύρει όχι μόνο τις μετοχές άλλων αμερικάνικων τραπεζών, ιδιαίτερα της Δυτικής Ακτής, αλλά απλώθηκε παντού. Στις 12 Μάρτη κατέρρευσε η Signature Bank στη Νέα Υόρκη και τελικά η κρίση έφτασε μέχρι τη σφηκοφωλιά των τραπεζιτών, την Ελβετία. Η Credit Suisse, η δεύτερη μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας, με 166 χρόνια διαρκούς ιστορίας, δεν υπάρχει πλέον, από το περασμένο σαββατοκύριακο, όταν εξαγοράστηκε μέσα από μια εξευτελιστική συμφωνία από την μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας, τη UBS.

Η συμφωνία απέτρεψε την άμεση κατάρρευση αλλά δεν έδωσε τον πανικό. Το αντίθετο, τον έχει απλώσει παντού. Ωστόσο, την ώρα που ολόκληρο το Υπουργικό Συμβούλιο της Ελβετίας έτρεχε πανικόβλητο μέσα στο σαββατοκύριακο, σε συνεργασία με τους κεντρικούς τραπεζίτες από την Ιαπωνία ως τις ΗΠΑ, ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδας, Γιάννης Στουρνάρας, δηλώνει ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει ο παραμικρός κίνδυνος.

Μιλώντας στο CNBC τη Δευτέρα, ο Στουρνάρας είπε πως “οι τράπεζες είναι πολύ ισχυρότερες σήμερα. Έχουν τριπλάσια κεφάλαια από αυτά που είχαν τότε. Έχουν καλύτερους δείκτες ρευστότητας και επίσης οι εποπτικές αρχές είναι πολύ πιο σφύρες σήμερα. Οι ασκήσεις προσομοίωσης ακραίων καταστάσεων (stress tests) δεν έδειξαν προβλήματα στις ευρωπαϊκές τράπεζες. Συνεπώς, η πιθανότητα να υπάρξει πρόβλημα είναι πολύ μικρή.” Επειδή δεν είναι κακόγουστο αστείο, οι δηλώσεις αυτές απλώς ακολουθούν την ίδια λογική με του Άδωνι που είπε πως αν λέγαμε πως τα τρένα δεν είναι ασφαλή, δεν θα ταξίδευε κανείς.

Στην πραγματικότητα, η κατάρρευση της Credit Suisse είναι από μόνη της απάντηση σε όλα τα επιχειρήματα περί “θωράκισης”. Γιατί η Credit Suisse (CS) ήταν “θωρακισμένη”. Τα γεγονότα είναι αποκαλυπτικά. Τον περασμένο Νοέμβριο η μεγαλύτερη εμπορική τράπεζα της Σαουδικής Αραβίας εξαγόρασε σχεδόν το 10% της CS με 1,5 δισεκατομμύριο δολάρια, πι-

στεύοντας προφανώς ότι έχουν κάνει καλή επένδυση. Στις 15 Μάρτη η ελβετική κεντρική τράπεζα παρενέβη και “θωράκισε” την CS λέγοντας πως διατίθεται να προσφέρει 50 δισεκατομμύρια δολάρια δάνειο σε περίπτωση ανάγκης. Οι ισολογισμοί της ίδιας της τράπεζας έλεγαν πως έχει στη διάθεσή της περιουσιακά στοιχεία που θα μπορούσαν να απορροφήσουν πιθανά σοκ σχεδόν 100 δισεκατομμύρια. Τελικά, με την συμφωνία εξαγοράς του περασμένου σαββατοκύριακου: ολόκληρη η Credit Suisse πουλήθηκε για 3 δισεκατομμύρια δολάρια!

“Θωράκιση”

Οπότε η “θωράκιση” της CS πήγε άκλαφτη και απλώς μεταφέρεται αυτούσια για τη νέα υπερ-τράπεζα που πλέον σχηματίζεται στην Ελβετία, για την οποία κανένας τραπεζίτης δεν θέλει ούτε καν να σκεφτεί τι θα συμβεί αν πάρει τον κατήφορο. Σε θωρακισμένη τράπεζα πίστευαν ότι είχαν επενδύσει τα λεφτά τους οι Σαουδάραβες, αλλά τώρα για κάθε 22 μετοχές που είχαν, παίρνουν μόνο μία μετοχή της UBS και μάλιστα υποτιμημένη. Ένα δισεκατομμύριο χασούρα μέσα σε ένα σαββατοκύριακο. Αλλά για τη χασούρα των τραπεζιτών της Σαουδικής Αραβίας και του Κατάρ (που ήταν οι δεύτεροι σε ποσοστό μέτοχοι της CS) δεν έχουμε λόγους να στεναχωρηθούμε.

Οι άμεσες αναταράξεις από τη συμφωνία είναι πολύ μεγαλύτερες. Μία από τις μεγαλύτερες εκπλήξεις ήταν ότι έχασαν εντελώς τα λεφτά τους όσοι είχαν στα χέρια τους τις λεγόμενες μετοχές AT1, που συνολικά υπολογίζονται σε περίπου 17 δισεκατομμύρια. Έχει σημασία γιατί οι AT1 είναι κομμάτι αυτού που οι κεντρικοί τραπεζίτες παρουσιάζουν ως “θωράκιση” μετά την κρίση της περασμένης δεκαετίας. Πρόκειται για ένα χαρτί που λειτουργεί

σαν ομόλογο (δηλαδή αυτός που το έχει αγοράσει εισπράττει τους τόκους που του αναλογούν και μάλιστα ανεβασμένους σε σχέση με κοινά ομόλογα), αλλά σε περίπτωση κρίσης το ομόλογο μετατρέπεται αυτόματα σε απλή μετοχή. Είναι ένα από τα «δημιουργικά εργαλεία» που σκαρφίστηκαν μετά την κρίση του 2008 με τα οποία θα μπορούσε να απορροφηθεί το σοκ από μια επόμενη κρίση. Η συμφωνία UBS - CS αποδίδει αξία μηδέν (!) σε αυτά τα χαρτιά. Τα 17 δισεκατομμύρια, λοιπόν, επίσης στον κουβά. Είναι εύκολο να συνεχίσουν να παρουσιάζουν αυτά τα «εργαλεία» σαν σίγουρες επενδύσεις;

Όλα αυτές οι άμεσες συνέπειες της εξαγοράς της CS είναι ένα μικρό κομμάτι δίπλα στην απώλεια πάνω από 450 δισεκατομμυρίων από τις αξίες των τραπεζικών μετοχών παγκόσμια στην “εβδομάδα της τρέλας” όπως την αποκάλεσαν στο πρωτοσέλιδό τους οι Financial Times. Γι’ αυτό και πλέον δεν ξέρουν από πού θα τους έρθει το επόμενο χτύπημα. Θα απλωθεί η κρίση στην αγορά των AT1; Το περιοδικό Economist λέει πως η συνολική αγορά των AT1 φτάνει τα 275 δισεκατομμύρια. Μέχρι προχτές θεωρούνταν από τις πιο ελκυστικές επενδύσεις, αλλά τώρα το μέλλον τους “κυμαίνεται από ζοφερό μέχρι καταστροφικό”.

Αν πιστεύαμε τα ψέματα που λένε τα τελευταία χρόνια οι τραπεζίτες, το πιο παράδοξο από όλα όσα συμβαίνουν αυτές τις μέρες θα ήταν ο πανικός για τη διάδοση της κρίσης. Λόγοι για τους οποίους μπορεί να χρεοκοπήσει μια τράπεζα υπάρχουν πολλοί. Όμως πώς εξηγείται ότι με αφορμή τα προβλήματα μίας τράπεζας όπως η Silicon Valley (που δεν ήταν και η μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας), η Ομοσπονδιακή Τράπεζα (Fed) των ΗΠΑ ανοίγει τους λογαριασμούς επείγουσας ρευστότητας και αναγκάζεται τελικά να ρίξει στην αγορά μέ-

σα σε λίγες μέρες τόσο χρήμα (σχεδόν 170 δισεκατομμύρια δολάρια) που δεν είχε δώσει σε καμία αντίστοιχη βδομάδα στη διάρκεια της κρίσης 2008-2010; Γιατί η Fed αποφάσισε να καλύψει τις καταθέσεις όλων των καπιταλιστών που είχαν λογαριασμούς στη Silicon Valley, παρότι επίσημα δεν ήταν υποχρεωμένη και θα μπορούσε να τους έχει αφήσει να πληρώσουν εκείνοι την “εξυγίανση” του τραπεζικού συστήματος;

Η απάντηση βρίσκεται στο ότι δεν είναι μόνο το τραπεζικό σύστημα ευάλωτο, είναι ολόκληρη η οικονομία. Οι κεντρικές τράπεζες βρίσκονται στην κορύφωση της εκστρατείας τους να δαμάσουν τον πληθωρισμό, ανεβάζοντας τα επιτόκια. Τώρα όμως τα ανεβασμένα επιτόκια των κρατικών ομολόγων μετατρέπονται σε βόμβα στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών που τα έχουν αγοράσει. Γιατί όταν ανεβαίνουν τα επιτόκιά τους, η τιμή τους πέφτει (μιας και πληρώνεις πλέον χαμηλότερη τιμή για να εισπράξεις περισσότερους τόκους). Έτσι, οι ισολογισμοί μοιάζουν μια χαρά μέχρι να αναγκαστεί η τράπεζα να πουλήσει αυτά τα ομόλογα στην αγορά, όπου θα εισπράξει ένα μικρό μέρος από όσα είχε πληρώσει.

Ανεξέλεγκτες συνέπειες

Τώρα οι κεντρικοί τραπεζίτες νιώθουν το δίλημμα να τους πνίγει γύρω από το λαιμό. Αν συνεχίσουν να αυξάνουν τα επιτόκια, μπορεί να προκαλέσουν καινούργιες καταρρεύσεις τραπεζών και από κοντά χρεοκοπίες επιχειρήσεων με ανεξέλεγκτες συνέπειες. Αν σταματήσουν την αύξηση, πέρα από την αδυναμία τους να ελέγξουν τον πληθωρισμό, θα στείλουν το μήνυμα ότι φοβούνται και ότι η παγκόσμια οικονομία είναι στο όριο μιας νέας κρίσης. Ό,τι και να κάνουν, ακόμη και αν δεν υπάρξει άλλη χρεοκοπία το επόμενο διάστημα, η σκιά πάνω από τις τράπεζες είναι τέτοια που θα σφίξουν παντού τα λουριά του δανεισμού προς την οικονομία. Αυτό σημαίνει τεράστια πίεση για τους καπιταλιστές και τις επιχειρήσεις τους σε όλο τον κόσμο. Η ίδια η συμφωνία των δύο ελβετικών τραπεζών μπορεί να οδηγήσει σε χιλιάδες απώλειες θέσεων εργασίας, και την ίδια στιγμή είναι η Amazon που ανακοινώνει 9.000 απολύσεις, η Microsoft που υλοποιεί σχέδιο 10 χιλιάδων απολύσεων, η Meta (του Facebook) που πάει για άλλες 10 χιλιάδες και έξτρα 5 χιλιάδες ακυρώσεις προσλήψεων.

Οι διαβεβαιώσεις του Στουρνάρα αξίζουν όσο και οι AT1 μετοχές της Credit Suisse, δηλαδή μηδέν. Η μοναδική θωράκιση απέναντι στην κρίση των τραπεζών είναι η κρατικοποίησή τους χωρίς αποζημίωση για τους μετόχους και το πέρασμά τους κάτω από εργατικό έλεγχο. Αν στην Ελβετία ανοίξουν τα χαρτιά της CS και της UBS οι εργαζόμενοι, θα βρουν μέσα τις περιουσίες εκατομμυρίων Εβραίων και άλλων θυμάτων του Ολοκαυτώματος. Θα βρουν κλοπιμαία των ναζί που τα έστειλαν στις Άλπεις για να τα βρουν μετά τον πόλεμο. Θα βρουν πλούτο από όλων των ειδών τις μαζικές εγκληματικές ενέργειες, από την αποικιοκρατία μέχρι σήμερα, όπως και “πετροδολάρια”, τον πλούτο των λαών της Μέσης Ανατολής, από τη δεκαετία του ‘60 μέχρι και σήμερα. Τα ίδια ισχύουν και για τις ελληνικές τράπεζες. Καιρός να περάσουν στα χέρια των εργατών.

Νίκος Λούντος

15/3, Στιγμιότυπο από την εκδήλωση του ΣΕΚ στο Σεράφειο. Φωτό: Λένα Βερδέ

Πάλη για την ανατροπή

Την περασμένη βδομάδα, παράλληλα με τη δεύτερη πανεργατική απεργία της 16 Μάρτη, το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα οργάνωσε ένα κύκλο εκδηλώσεων με θέμα «Είναι η ώρα της ανατροπής». Δημοσιεύουμε εδώ ανταποκρίσεις από πολλά σημεία όπου έγιναν τέτοιες εκδηλώσεις. Η συζήτηση συνεχίζεται με νέο κύκλο εκδηλώσεων που οργανώνει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αρχίζοντας από μια κεντρική στον κινηματογράφο Τριανόν τη Δευτέρα στις 3 Απρίλη.

ΑΘΗΝΑ

«Δεκαπέντε μέρες από το έγκλημα στα Τέμπη: πολύς λίγος χρόνος κι όμως έχουν αλλάξει τόσα πολλά, αυτό τον Μάρτη της εξέγερσης» είπε η **Κ. Θωΐδου**, δημοτική σύμβουλος Νίκαια-Ρέντη, ξεκινώντας την τοποθέτησή της στην εκδήλωση που οργάνωσε το ΣΕΚ στο Σεράφειο την Τετάρτη 15 Μάρτη.

«Όλος ο κόσμος που έδινε τις μάχες του κα-

τάφερε να συγκροτήσει ένα τεράστιο απεργιακό ποτάμι που έβαλε τη σφραγίδα του στις πολιτικές εξελίξεις, άνοιξε μια νέα περίοδο για το κίνημα. Η πιο συγκλονιστική μέρα ήταν η ιστορική πλέον 8 Μάρτη. Αυτή η μέρα, που είχε αρχίσει να οργανώνεται πάνω από ένα μήνα από την Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη, συνέδεσε την πάλη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις με την πάλη ενάντια στο σεξισμό. Η πάλη ενάντια στην καταπίεση είναι πάλη ενάντια στο σύστημα, στα αφεντικά που όπως επιβάλλουν την καταπίεση των γυναικών κάνουν και εγκλήματα όπως στα Τέμπη. 'Σκοτώνουν στα Τέμπη, σκοτώνουν στα σύνορα, σκοτώνουν τις γυναίκες' έγραφε ένα αυτοσχέδιο πλακάτ.

Αυτή η ριζοσπαστικοποίηση δεν έπεσε από τον ουρανό. Η νεολαία δεν βγήκε τώρα στους δρόμους. Η πολυήμερη απεργία στην Cosco έγινε μετά από ένα άλλο 'ατύχημα'. Η απεργία στην efood ανέδειξε ότι δουλεύει με το κομμάτι σημαίνει περισσότερα εργατικά 'ατυχήματα'. Είχαμε τους αγώνες των νοσοκομειακών που έσπασαν την καραντίνα, για προσλήψεις μονιμοποιήσεις ενάντια στους εργολάβους. Μεγάλες πολιτικές μάχες, την καταδίκη της ΧΑ τον Οκτώβρη του 2020, τα πέντε χρόνια που οργανώνεται απεργία στις 8 Μάρτη.

Υπάρχει το ερώτημα πώς πάμε παραπέρα, πώς θα επιβάλλουμε ότι οι άνθρωποι θα μπούνε πάνω από τα κέρδη. Αυτό το κίνημα δεν μπορεί να περιμένει πότε θα έρθουν οι εκλογές και θα βγει μια κυβέρνηση με κορμό τον ΣΥΡΙ-

ΖΑ. Το ερώτημα που μπαίνει είναι θα επανακρατικοποιηθεί ο ΟΣΕ; Θα μείνει δημόσιο το Ογκολογικό του Παίδων; Θα παραμείνουν δημόσια τα Μουσεία; Θα καταργηθεί η πανεπιστημιακή αστυνομία;

Η δύναμη και η αυτοπεποίθηση που βγήκε στους δρόμους υπάρχει σε κάθε χώρο δουλειάς. Να δυναμώσουμε την επαναστατική Αριστερά που δεν θα χαράμισε αυτή τη διάθεση αλλά θα την οδηγήσει στην ανατροπή».

Πολιτική κρίση

Ο **Π. Γκαργκάνας**, διευθυντής της Εργατικής Αλληλεγγύης, πήρε στη συνέχεια το λόγο: «Χρειάζεται να δούμε τη διάσταση του χτυπήματος για την άρχουσα τάξη που έδωσε η πανεργατική σεισμός της 8 Μάρτη. Σε τέτοιες στιγμές η κρίση του συστήματος παίρνει τις διαστάσεις της πολιτικής κρίσης. Η κυβέρνηση προσπαθούσε να πείσει ότι πολλά μπορεί να συμβαίνουν - πανδημία, σεισμοί, καταστροφές- αλλά τα πράγματα κυλάνε εν τέλει ομαλά. Τώρα ανησυχούν ότι έρχεται ένα νέο 2012. Τότε την κυβέρνηση Παπαδήμου που την στήριζαν τα δυο μεγαλύτερα κόμματα, την γκρέμισε το ξέσπασμα του κόσμου. Φοβούνται ένα 'αντισυστημικό ρεύμα'.

Μπορούμε να έχουμε ένα νέο 2012 κι ακόμα καλύτερο. Γιατί η οργή είναι εξίσου μεγάλη. Και μετά τις 8 Μάρτη κανένας δεν μπορεί να επικαλεστεί τη δικαιολογία ότι ο κόσμος δεν τραβάει. Δεύτερον, έχουμε όντως την εμπειρία του 2015. Ότι δηλαδή δεν αρκεί να βγούμε στο δρόμο να εκφράσουμε την οργή μας και μετά θα ψηφίσουμε και θα έρθει η κυβερνητική αλλαγή. Το σκορ του δημοψηφίσματος εκείνο το καλοκαίρι ήταν 62%. Σαρωτικό, αλλά αποδείχτηκε ότι απ' αυτό το δρόμο τα πράγματα δεν προχωράνε.

Έχουμε την εμπειρία από τις 'πλατείες' το 2011 που πλημμύριζαν συνέχεια. Ωραία επίδειξη δύναμης. Αλλά η πραγματική δύναμη είναι ο χώρος δουλειάς. Είναι αυτό που είχε πει η

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Δευτέρα 3 Απρίλη 7μμ
Κινηματογράφος ΤΡΙΑΝΟΝ
Κοδριγκτώνος 21

Ρόζα Λούξεμπουργκ: εκεί που σφυρηλατούνται οι αλυσίδες της εκμετάλλευσης εκεί θα σπάσουν. Αν οι απεργοί της 8 Μάρτη γίνουν απεργιακές επιτροπές έχουμε τη δύναμη να επιβάλλουμε όλα τα αιτήματα.

Αλλά δεν σταματάμε εκεί. Χρειάζεται η επαναστατική προοπτική. Στις 8 Μάρτη του 1917 βγήκαν οι γυναίκες μπροστά και γκρέμισαν τον Τσάρο σε μια βδομάδα, αλλά δεν σταμάτησαν εκεί. Και σήμερα μπορούμε να φτάσουμε από την ανατροπή της κυβέρνησης, στην ανατροπή του συστήματος. Δεν αρκεί να είμαστε καλοί ακτιβιστές χρειαζόμαστε επαναστατική στρατηγική και οργάνωση».

Ακολούθησαν πολλές παρεμβάσεις. «Μετά την πανεργατική της 8 Μάρτη τίποτα δεν είναι το ίδιο», είπε η **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, γιατρός, μέλος ΓΣ ΟΕΝΓΕ. «Έδειξε στον κόσμο τι μπορεί να κάνει, τι αξία έχουν τα συνδικάτα που τόσο έχουν λιοιδορηθεί απ' αυτή την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση βάζει στο στόχαστρο την επαναστατική Αριστερά στα νοσοκομεία, με τη δίωξη στον Κ. Καραχιά, τη δική μου μετακίνηση από τον Ευαγγελισμό. Είναι βαθιά γελασμένοι. Θα δώσουμε την απάντηση ότι αν κάποιος είναι να φύγει από τα νοσοκομεία είναι οι διοικήσεις και οι Πλεύρηδες και τον έλεγχο να τον πάρει ο κόσμος που γνωρίζει πολύ καλά ποιες είναι οι ανάγκες».

«Χτες το μεσημέρι κατεβήκαμε σε τρίωρη στάση στο Υπουργείο με μια καταπληκτική οργάνωση», συνέχισε ο **Θωμάς Κατσαρός**, εργαζόμενος στο Βυζαντινό Μουσείο. «Τους φοβίζει ότι υπάρχουν στους χώρους δουλειάς εργαζόμενοι που ανήκουν στην αντικαπιταλιστική Αριστερά. Ο νόμος που ψηφίσανε για τα μουσεία έλεγε ότι μέχρι τις 15/3 θα έρχονταν τα διορισμένα ΔΣ. Σήμερα η απεργιακή επιτροπή του Βυζαντινού περιμέναμε την άφιξή τους και θα γίνονταν ο κακός χαμός. Αλλά δεν εμφανίστηκε κανείς».

Συνέχεια στη σελ. 15

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Απεργία στα ΜΜΕ

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχώρησαν την Τετάρτη 15 Μάρτη οι δημοσιογράφοι, οι τεχνικοί τηλεόρασης και ραδιοφώνου, οι φωτορεπόρτερ και όλοι/ες οι εργαζόμενοι/ες στα ΜΜΕ. Τα κύρια αιτήματά τους ήταν να μην συγκαλυφθεί το έγκλημα στα Τέμπη, ενημέρωση στην υπηρεσία της κοινωνίας και όχι κάτω από τον έλεγχο της κυβέρνησης και των μιντιαρχών, Συλλογική Σύμβαση Εργασίας σε όλα τα Μέσα με ουσιαστικές αυξήσεις και αξιοπρεπείς συνθήκες δουλειάς. Την ίδια μέρα έγινε συγκέντρωση «από τα κάτω» έξω από το Υπουργείο Εργασίας.

Ήταν μια απεργία που η βάση του κλάδου διεκδικούσε από την πρώτη στιγμή που ο κόσμος βγήκε στους δρόμους για το έγκλημα στα Τέμπη. Για να μπουν στο στόχαστρο οι πραγματικοί υπεύθυνοι της κακής ποιότητας της ενημέρωσης: οι μιντιάρχες και τα χρυσοπληρωμένα «παπαγαλάκια» τους. Αυτοί είναι που αμέσως μετά τη σύγκρουση επέμεναν να αναπαράγουν την κυβερνητική προπαγάνδα του «ανθρώπινου λάθους», αυτοί είναι που απέκρυπταν για χρόνια τις προειδοποιήσεις των σιδηροδρομικών και τους παρυσίαζαν όπως και όλους τους συνδικαλιστές ως συντεχνίες.

Την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι/ες στα ΜΜΕ δουλεύουν χωρίς ΣΣΕ και δικαιώματα, χωρίς κανέναν έλεγχο στο αγαθό της ενημέρωσης, πάντα με την απειλή της απόλυσης ή της υποβάθμισής τους αν δεν συμμορφωθούν προς τας υποδείξεις.

Απαίτηση της βάσης

Η απαίτηση της βάσης για απεργία κορυφώθηκε πριν τις 8 Μάρτη. Στην ΕΣΗΕΑ, την ΕΣΠΗΤ, την ΕΣΗΕΜ-Θ και άλλες Ενώσεις, έγιναν προτάσεις για συμμετοχή στην πανεργατική, όμως οι ηγεσίες τους - σε πολλές περιπτώσεις παρατάξεις ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ μαζί - επέλεξαν να αφήσουν τον κλάδο έξω από την κινητοποίηση.

Όταν τα συνδικάτα κήρυξαν την νέα πανεργατική στις 16 Μάρτη, οι ίδιες ηγεσίες αποφάσισαν 24ωρη απεργία μια ημέρα νωρίτερα. Και αρνήθηκαν να καλέσουν έστω σε μια απεργιακή συγκέντρωση. Παρόλα αυτά η κινητοποίηση έγινε ύστερα από κάλεσμα συνδικαλιστικών σχημάτων της αριστεράς. Η **Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην ΕΣΗΕΑ** και η **Αριστερή Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στην ΕΣΠΗΤ** ήταν εκεί μαζί με δεκάδες εργαζόμενους/ες από πολλά ΜΜΕ. Με πανό συμμετείχαν και οι **Financial Crimes**.

Οι εργαζόμενοι/ες στα ΜΜΕ έχουν τη δύναμη να επιβάλλουν τα αιτήματά τους. Όπου έχουν κινηθεί αγωνιστικά, έχουν καταφέρει σημαντικές νίκες όπως πχ στα σάιτ της Alter Ego όπου μετά από ένα κύμα συνελεύσεων και αγωνιστικών πρωτοβουλιών έγιναν σημαντικές αυξήσεις στους μισθούς της πλειοψηφίας των εργαζόμενων.

Λένα Βερδές

Το νερό δεν είναι εμπόρευμα

Μαζική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε στο Σύνταγμα το απόγευμα της Δευτέρας 20/3 για την απόσυρση του πολυνομοσχεδίου του Υπουργείου Ενέργειας που κατατέθηκε προς ψήφιση εκείνη τη μέρα στη Βουλή. Πρόκειται για το νομοσχέδιο που ανοίγει τον δρόμο για την ιδιωτικοποίηση του νερού, των υπηρεσιών ύδρευσης - αποχέτευσης και της διαχείρισης αστικών αποβλήτων. Ταυτόχρονα, περνάει αντιπεριβαλλοντικές ρυθμίσεις που διευκολύνουν τα αρπακτικά της αγοράς να εκμεταλλευτούν τους αιγιαλούς και αφήνουν απροστάτευτες τις περιοχές natura.

Στην κινητοποίηση κατέβηκαν δεκάδες πανό από εργατικά σωματεία, φοιτητικούς συλλόγους, συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς. Ανάμεσά τους η **Πρωτοβουλία για τη διασφάλιση της δημόσιας διαχείρισης του νερού**, η Ομοσπονδία και σωματεία της **ΕΥΔΑΠ**, η **Πρωτοβουλία ενάντια στην περιβαλ-**

λοντική καταστροφή και την κλιματική αλλαγή, ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Νέο έγκλημα

«Κατεβήκαμε στον δρόμο μαζί με την Πρωτοβουλία για τη διασφάλιση της δημόσιας διαχείρισης του νερού γιατί σήμερα συντελείται ένα έγκλημα κατά της ζωής μέσα στο κοινοβούλιο», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο **Γιώργος Ραντίτσας**, μέλος Ε.Ε. ΟΜΕ-ΕΥΔΑΠ και πρόεδρος του σωματείου εργαζομένων αποχέτευσης ΕΥΔΑΠ. «Ας αναλογιστεί κανείς ότι η συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών έχει χαρακτηρίσει το νερό ως πρωταρχικό ανθρώπινο δικαίωμα. Το Συμβούλιο της Επικρατείας, το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της χώρας, επιμένει να υψώνει συνταγματικό ανάχωμα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού.

Η κυβέρνηση, χωρίς να έχει καμία μνημονια-

κή δέσμευση, επιμένει από την πλευρά της να εφευρίσκει εργαλεία για να ρίξει αυτό το ανάχωμα του ΣτΕ. Είναι πιστή στο δόγμα “ξεπουλάω τα πάντα”. Θεωρώ ότι η κυβέρνηση του Μητσοτάκη έχει αντιληφθεί ότι πέφτει -και πέφτει με κρότο- και προσπαθεί τελευταία στιγμή να ξεπληρώσει τα γραμμάτια σε αυτούς που την έφεραν στην εξουσία και θέλει να στρώσει και το έδαφος για την επόμενη μέρα. Ενώ δεν έχουν προλάβει να στεγνώσουν τα δάκρυα από την τραγωδία με τους 57 νεκρούς που οφείλονται κυρίως στην απαξίωση των σιδηροδρόμων λόγω της ιδιωτικοποίησης, συνεχίζουν στο ίδιο μοτίβο να ιδιωτικοποιήσουν και το νερό και το παιδοογκολογικό τμήμα του Αγία Σοφία. Βρισκόμαστε εδώ για να φωνάξουμε ότι το νερό είναι ανθρώπινο δικαίωμα και θα το υπερασπιστούμε μέχρι τέλους».

M.N.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Μαζική συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε έξω από τα γραφεία του σωματείου της ΕΥΑΘ στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, ενόψει της κατάθεσης προς ψήφιση του νομοσχεδίου του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας το οποίο οδηγεί στην ιδιωτικοποίηση του νερού. Το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ είχε προκηρύξει στάση εργασίας και καλούσε όλο τον κόσμο στη συγκέντρωση διαμαρτυρίας. Ανταποκρίθηκαν πολλές δεκάδες εργαζόμενοι/ες καθώς και οργανώσεις της Αριστεράς. Ακολούθησε πορεία στους δρόμους του κέντρου με κατάληξη το ΥΜΑΘ.

Το Σωματείο Εργαζομένων της ΕΥΑΘ καλεί όλον τον κόσμο της πόλης στη μεγάλη συναυλία που διοργανώνει στη συνέχεια, την Κυριακή 2/4 στις 18.00 στην πλατεία Αριστοτέλους, με την υποστήριξη του Συλλόγου Μουσικών Βορείου Ελλάδος. Εκείνη την ημέρα, η **Φωτεινή Βελεσιώτου** και το μουσικό σχήμα **Πριγκηπέσσα**, ο **Φοίβος Δεληβοριάς**, ο **Δημήτρης Μυστακίδης**, ο **Θανάσης Παπακωνσταντίνου** και οι **Χειμερινοί Κολυμβητές** ενώνουν τις φωνές τους σε μια μοναδική ανοιχτή συναυλία, με το σύνθημα «Υπερασπίσου το Νερό».

Η **Κατερίνα Γεωργιάδου**, δικηγόρος των κινημάτων για το νερό, δηλώνει για το νέο νομοσχέδιο: «Το σχέδιο νόμου που εισήχθη σήμερα στην Ολομέλεια της Βουλής από τον Υπουργό Περιβάλλοντος & Ενέργειας προαναγγέλλει την ιδιωτικοποίηση του νερού. Το Υπουργείο:

ΔΕΝ ΑΠΑΝΤΑ σε τι εξυπηρετεί ένα σχέδιο νόμου που προβλέπει τη δημιουργία μιας αμφιλεγόμενης συνταγματικότητας και σκοπιμότητας Αρχής, αν όχι στη σταδιακή ιδιωτικοποίηση των υδάτων (αντίστοιχη με εκείνη της ηλεκτρικής ενέργειας και των σιδηροδρόμων).

ΑΚΥΡΩΝΕΙ τις αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Χώρας (Ολομέλεια ΣΤΕ, 1906/2014, 190 & 191/2022), παραβιάζοντας την αρχή της διά-

κρισης των λειτουργιών». Και όμως, όπως ενημερώνει η Κ. Γεωργιάδου, τα κινήματα για το νερό πέτυχαν άλλη μία δικαστική νίκη: «Μόλις εκδόθηκαν οι 7 και 8/2023 αποφάσεις της Επιτροπής Συμμόρφωσης του ΣτΕ που δέχονται ότι το Υπουργείο Οικονομικών δεν συμμορφώθηκε με τις αποφάσεις Ολομέλειας ΣτΕ 190 & 191/2022 και το διατάσσει να επιστρέψει τις μετοχές των ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ προς το Ελληνικό Δημόσιο έως 12.12.2023».

Κίνδυνος

Το σωματείο τονίζει στην ανακοίνωσή του: «Δεν είναι η πρώτη φορά που το νερό κινδυνεύει. Σε μία κρίσιμη στιγμή, τον Μάιο του 2014, πάνω από 200.000 πολίτες της Θεσσαλονίκης συμμετείχαν σε δημοψήφισμα, με το συντριπτικό ποσοστό (98%) να τάσσεται ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της ΕΥΑΘ, ακυρώνοντας την πώλησή της. Στη συνέχεια ακολούθησε ένας μεγάλος δικαστικός αγώνας που κορυφώθηκε με τις ιστορικές αποφάσεις του Συμβουλίου της Επικρατείας (2022), με τις οποίες κρίθηκε αντισυνταγματική η ένταξη των ΕΥΑΘ και ΕΥΔΑΠ στο Υπερταμείο.

Ο κίνδυνος όμως της ιδιωτικοποίησης επανέρχεται. Τη μέρα που όλη η χώρα παρακολουθούσε με θλίψη και οργή όσα συνέβησαν στα Τέμπη, εισήχθη για συζήτηση στη Βουλή νομοσχέδιο που προωθεί την υπαγωγή των δημόσιων υπηρεσιών ύδρευσης και αποχέτευσης στη Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας. Είναι πλέον φανερό ότι το μέλλον που επιφυλάσσεται για το νερό είναι αντίστοιχο με αυτό που ζούμε τα τελευταία δύο χρόνια με το ρεύμα.

Υπερασπιζόμαστε τον δημόσιο χαρακτήρα του νερού χωρίς αυξήσεις στα τιμολόγια, διεκδικώντας την έξοδο των ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ από το Υπερταμείο, την άμεση εφαρμογή των αποφάσεων του ΣτΕ και την απόσυρση του νομοσχεδίου για τη δημιουργία της Ρυθμιστικής Αρχής Αποβλήτων, Ενέργειας και Υδάτων.

Το νερό πρέπει να μείνει δημόσιο αγαθό. Είναι θέμα δημοκρατίας».

Ευκλείδης Μακρόγλου

STOP στις συνδικαλιστικές διώξεις

Διώκεται συνδικαλιστικά η παθολόγος Αργυρή Ερωτοκρίτου από τον διοικητή του νοσοκομείου “Ευαγγελισμός” Α. Γρηγορόπουλο, ο οποίος προχώρησε, μια μέρα μετά την πρόσληψή της στο νοσοκομείο, σε δυσμενή μετακίνησή της στην Πολυκλινική. Το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή, το σχήμα των υγειονομικών στο οποίο συμμετέχει η Α. Ερωτοκρίτου, καταγγέλλει ως έκνομη και τιμωρητική αυτή την πράξη, η οποία αποτελεί επιπλέον επιστημονικό παροπλισμό και οικονομική εξαθλίωση για μια νοσοκομειακή γιατρό. Η πρώτη αγωνιστική απάντηση θα δοθεί την Τετάρτη 22/3 στη συγκέντρωση στις 12.30μ στον Ευαγγελισμό. Καλεί η ΕΙΝΑΠ με στάση εργασίας 12μ-3μμ, η ΟΕΝΓΕ και πολλά πρωτοβάθμια σωματεία υγειονομικών και άλλων κλάδων.

«Ο κ. Γρηγορόπουλος, συνεπής υπάλληλος της κυβέρνησης, τοποθετεί μια νέα μάχιμη γιατρό με εμπειρία ετών σε μεγάλο νοσοκομείο, από τον Ευαγγελισμό -που υποφέρει από τη δραματική υποστελέχωση...- στο υποβαθμισμένο (με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων) τακτικό εξωτερικό ιατρείο της Πολυκλινικής Αθηνών. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα την αναγκαστική μετατροπή της συναδέλφου σε γιατρό που θα παρέχει υπηρεσίες πρωτοβάθμιας περίθαλψης», αναφέρει το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή και συνεχίζει: «Για εμάς είναι σαφές πως ο κ. Γρηγορόπουλος βλέπει αυτό που το κράτος και η εξουσία αντιπαθεί: την επίμονη αγωνίστρια, που μαζικοποιεί τον αγώνα, που εμπνέει τους συναδέλφους της να αντισταθούν στη διάλυση της δημόσιας Υγείας, στην κατεδάφιση των δικαιωμάτων ασθενών και υγειονομικών».

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου ως επικουρική γιατρός και μέλος του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων στο ΓΝΑ Γεννηματάς πρωτοστάτησε στην οργάνωση των μαζικών κινητοποιήσεων στο νοσοκομείο ενάντια στην ελλείψεις του νοσοκομείου που οδηγούσαν συχνά τις παθολογικές κλινικές σε κατάρρευση. Τον Οκτώβριο

του 2022 η μεγαλειώδης συγκέντρωση που οργανώθηκε στο νοσοκομείο μετέτρεψε σε φιάσκο τη φιάστα του διοικητή του Γεννηματάς και του Πλεύρη για τα εγκαίνια των ΤΕΠ, με τον τελευταίο να απειλεί από το μικρόφωνο «εσείς με τη ντουντούκα δε χωράτε στον δρόμο μας». Την ντουντούκα κρατούσε η Α. Ερωτοκρίτου. Επίσης, εκλέχτηκε μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ, ενώ μέσα από την Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη πρωτοστάτησε και στη μάχη ενάντια στον σεξισμό και για να γίνει η 8 Μάρτη, παγκόσμια ημέρα των γυναικών, μαζική πανεργατική απεργιακή κινητοποίηση τα τελευταία χρόνια.

Μεγάλο είναι το κύμα συμπαραστάσης που έχει ξεσηκώσει η δίωξή της με ομοσπονδίες, δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια σωματεία σε όλη τη χώρα να παίρνουν αποφάσεις στήριξης και να απαιτούν την άμεση επανατοποθέτηση

της Α. Ερωτοκρίτου στις παθολογικές κλινικές του νοσοκομείου Ευαγγελισμού στο οποίο προσλήφθηκε.

Δεν θα περάσει

Το σχέδιο ψηφίσματος τονίζει ανάμεσα σε άλλα: «Η δίωξη της γιατρού Αργυρής Ερωτοκρίτου δεν θα περάσει. Σε συνθήκες που τα δημόσια νοσοκομεία είναι πιο αναγκαία από ποτέ και χρειάζονται μαζικές προσλήψεις και αύξηση της χρηματοδότησής τους, η κυβέρνηση προωθεί τις ιδιωτικοποιήσεις όπως κάνει με το παιδοογκολογικό του Αγία Σοφία, δεν προχωρά σε προσλήψεις και εξαπολύει κύμα διώξεων σε συνδικαλιστές που αντιδρούν στις επιθέσεις της.

Στις 13 Μάρτη του 2023, μία μέρα μετά την πρόσληψη της Παθολόγου Αργυρής Ερωτοκρίτου στον Ευαγγελισμό ως μόνιμης επιμελήτριας Β, η διοίκηση του νοσοκομείου την “επανατοποθέτησε” στα εξωτερικά ιατρεία της Πολυκλινικής Αθηνών επικαλούμενη “επείγουσες” ανάγκες.

Αυτή η ενέργεια της διοίκησης συνιστά συνδικαλιστική δίωξη στο πρόσωπο της συναδέλφου που βρέθηκε στην πρώτη γραμμή του αγώνα ως μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΟΕΝΓΕ και του σωματείου εργαζομένων ΓΝΑ Γεννηματάς...

Η Αργυρή Ερωτοκρίτου δεν είναι η μόνη που έχει βρεθεί στο στόχαστρο της κυβέρνησης. Η πρόεδρος της ΟΕΝΓΕ, ο πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ, ο πρόεδρος του σωματείου του Αγίου Σάββα, η πρόεδρος και ο αντιπρόεδρος της ΕΝΙΘ, η αναπλ. γραμματέας του σωματείου του Ευαγγελισμού, μέλος του ΔΣ εργαζομένων του Παίδων Πεντέλης και μια σειρά ακόμα συνδικαλιστών και εργαζομένων έχουν διωχθεί και απειληθεί τα τελευταία τέσσερα χρόνια από την κυβέρνηση και τις διοικήσεις

της, σε μια προσπάθεια να σιγήσει η φωνή των μαχόμενων υγειονομικών.

Μέσα στην περίοδο που όλη η κοινωνία απεργεί μαζικά και οργισμένα απέναντι στο έγκλημα των Τεμπών και τις ιδιωτικοποιήσεις, η επιλογή της κυβέρνησης να στερήσει μια μάχιμη γιατρό από το μεγαλύτερο νοσοκομείο πρώτης γραμμής είναι πρόκληση για όλους και όλες».

Την Πέμπτη 23/3 η ΕΙΝΑΠ και το Σωματείο Εργαζομένων του νοσοκομείου Ευαγγελισμού καλούν στάση εργασίας 8πμ-11πμ και συγκέντρωση στις 8πμ στο προαύλιο του Ευαγγελισμού για το ίδιο θέμα. Τη συγκέντρωση στηρίζει και η ΟΕΝΓΕ.

Αποφάσεις ενάντια στη δίωξη της Α. Ερωτοκρίτου έχουν πάρει μέχρι στιγμής:

•ΕΙΝΑΠ	-Ηρώ
•ΟΕΝΓΕ	Κωνσταντοπούλου
•Τα σωματεία εργαζομένων νοσοκομείων:	-Γλυφάδας, Βάρης, Βούλας, Βουλιαγμένης
-Άγιος Σάββας	-Φυλής
-Έλενα Βενιζέλου	-Μαρούσι
-Αγλαΐα Κυριακού	•Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας
-Ασκληπιείο Βούλας	•ΠΟΣΠΕΡΤ
-Αττικών	•ΣΕΛΜΑ
-Ευαγγελισμός	•ΣΕΡΕΤΕ
-Δρομοκαΐτειο	•Σωματείο Εργαζομένων Δήμου Αγίου Δημητρίου
-Αγίου Νικόλαου	•Σωματείο Εργατοτεχνιτών Μετάλλου Ιωαννίνων
•Σύλλογος Ειδικευόμενων Γιατρών ΨΝΑ Δαφνί	•Σύλλογος Φοιτητών Ιατρικής Ιωαννίνων
•Ένωση Γιατρών ΕΣΥ Ρεθύμνου	•Σύλλογος Διοικητικών Υπαλλήλων Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
•Οι Σύλλογοι Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης:	•Ένωση Νοσ. Ιατρών Πέλλας
-Αριστοτέλης	
-Α' Αθηνών	

Απεργιακή κινητοποίηση πραγματοποιήσαν στις 15/3 οι υγειονομικοί ενάντια στο νομοσχέδιο που ιδιωτικοποιεί την παιδοογκολογική μονάδα «ΕΛΠΙΔΑ», παράρτημα των νοσοκομείων Παίδων Αγλαΐα Κυριακού και Αγία Σοφία, διεκδικώντας ταυτόχρονα τη στήριξη του ΕΣΥ με μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού και υλικοτεχνικές υποδομές.

Πρόκειται για τη μοναδική παιδοογκολογική μονάδα στη χώρα και σε αυτήν εφαρμόζεται για πρώτη φορά στην ιστορία του ΕΣΥ απόσπαση υπηρεσίας από δημόσιο νοσοκομείο για να γίνει Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου. Αμέσως μετά το έγκλημα στα Τέμπη, την ίδια δολοφονική συνταγή που ακολούθησαν στον ΟΣΕ, την προωθούν στη δημόσια Υγεία και μάλιστα στον τομέα του παιδικού καρκίνου.

Η πορεία ξεκίνησε από την πύλη του Αγία Σοφία, διαδήλωσε στη Μικράς Ασίας στο Γουδί και τη Βασιλίσσης Σοφίας για να καταλήξει στο Σύνταγμα έξω από τη Βουλή, όπου η Νέα Δημοκρατία ψήφισε μόνη της το νομοσχέδιο εκείνη τη μέρα. Ο κόσμος στους δρόμους και τα μπαλκόνια έδειχνε τη στήριξή του στους υγειονομικούς με χειροκροτήματα στο πέρασμα της πορείας.

Συμμετείχαν με πανό σωματεία εργαζομένων από τα νοσοκομεία Αγλαΐα Κυριακού, Αγία Σοφία, Άγιος Σάββας, Γεννηματάς, Έλενα Βενιζέλου, Ευαγγελισμός, η 5μελής επιτροπή ΕΙΝΑΠ του Αγία Σοφία, ο Σύλλογος ειδικευόμενων Ιατρών ΨΝΑ Δαφνί, ο Σύλλογος Γονέων “η Αγία Σοφία” και η ΠΟΕΔΗΝ. Μαζί τους εργαζόμενοι και από άλλα νοσοκομεία της Αττικής και φοιτητές της Ιατρικής Σχολής, που ο σύλλογός τους είχε πάρει απόφαση συμμετοχής στην κινητοποίηση.

«Οι ιδιωτικοποιήσεις που περνάει αυτές τις μέρες η κυβέρνη-

Η μάχη στα Παίδων

ση αποτελούν πρόκληση για όλον τον κόσμο των νοσοκομείων και όλο τον λαό», είπε ο Κώστας Καταραχιάς, γιατρός, μέλος ΔΣ της ΕΙΝΑΠ, στον χαιρετισμό του στη συγκέντρωση έξω από τη Βουλή. «Μπορούμε να τους τσακίσουμε με απεργιακή κλιμάκωση και να δικαιωθούν τα αιτήματά μας. Η κυβέρνηση προσπαθεί να ρίξει τις ευθύνες για το έγκλημα στα Τέμπη στους εργαζόμενους, τους συνδικαλιστές και τα σωματεία. Το ίδιο κάνει και στα νοσοκομεία με τη δίωξη της Αργυρής Ερωτοκρίτου, η οποία μόλις διορίστηκε στον Ευαγγελισμό μετακινήθηκε δυσμενώς από

τη διοίκηση του νοσοκομείου στην Πολυκλινική».

Τον λόγο πήρε και η Κατερίνα Πατρικίου, πρόεδρος σωματείου εργαζομένων νοσοκομείου Άγιος Σάββας τονίζοντας: «Όπως και κάθε φορά, είμαστε και σήμερα πλάι στους εργαζομένους των δύο νοσοκομείων Παίδων που χτυπιούνται από την κυβέρνηση. Την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες κόσμου σε όλη τη χώρα διαδηλώνουμε και φωνάζουμε ότι οι ιδιωτικοποιήσεις δολοφονούν, αυτή η κυβέρνηση ψηφίζει την ιδιωτικοποίηση του παιδοογκολογικού. Ζητάμε από τις ομοσπονδίες απεργιακή συνέχεια για να τους ρίξουμε με κρότο».

Σε 48ωρη απεργία προχώρησε και το προσωπικό των χειρουργείων του Αγλαΐα Κυριακού τις δύο προηγούμενες ημέρες 13 και 14 Μάρτη, ζητώντας την κάλυψη της ΠΟΕΔΗΝ για να συνεχίσουν απεργιακά μέχρι να καλυφτούν με μόνιμο προσωπικό οι τραγικές ελλείψεις που κάνουν τις συνθήκες επικίνδυνες για τα παιδιά και εξοντωτικές για το προσωπικό. «Μας χρωστάνε άδειες από το 2021, δηλαδή πάνω από 80 μέρες, ενώ ταυτόχρονα κόβονται και τα ρεπό, γιατί δεν υπάρχει προσωπικό για να λειτουργήσουν τα χειρουργεία. Δεν ξεκουραζόμαστε και μπορεί να γίνουμε επικίνδυνοι για τους ασθενείς», δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Στέλλα Μανιού, νοσηλεύτρια στα χειρουργεία του Αγλαΐα Κυριακού. «Γι' αυτό κάναμε 48ωρη απεργία και ζητάμε από την ΠΟΕΔΗΝ να μας καλύψει για να κάνουμε απεργία διαρκείας. Έχουμε φτιάξει απεργιακή επιτροπή που κρίνει ποια είναι τα πραγματικά έκτακτα χειρουργεία που πρέπει να γίνουν. Το βλέπω και στο κίνημα για τα Τέμπη ότι ο κόσμος δεν έχει σκοπό να υποχωρήσει πια».

Μάνος Νικολάου

Οι φοιτητές μαζί με τους εργάτες ΜΕ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ

ΠΑΔΑ

Η Γενική Συνέλευση της ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ την Τετάρτη 15/3 πήρε απόφαση για διήμερη κατάληψη. Στις σχολές βγαίνει ένα μαζικό κύμα καταλήψεων και συνελεύσεων με εκατοντάδες κόσμο να συμμετέχει σε αυτές. Αποτυπώνεται αυτό το διάστημα αυτό που λέγαμε για ένα νέο κύμα ριζοσπαστικοποίησης με φοιτητές/ριες που μπαίνουν και οργανώνουν τις μάχες. Δεν βγήκε ξαφνικά σε ένα βράδυ. Είναι ο κόσμος που έδωσε τη μάχη ενάντια στους φασίστες της Χ.Α το προηγούμενο διάστημα, που πάλεψε από το 2019, με το που βγήκε η Νέα Δημοκρατία, ενάντια στην κατάργηση του ασύλου, που ανάγκασε την κυβέρνηση να μην μπορεί να βρει ούτε εφορευτικές επιτροπές για να κάνει ηλεκτρονικές ψηφοφορίες, είναι ο κόσμος που οδήγησε την κυβέρνηση να μετράει τη μία ήττα μετά την άλλη.

Στη συνέλευση ήρθε η ΔΑΠ να καταθέσει πλαίσιο ως πρώτη δύναμη του φοιτητικού συλλόγου. Κι από τη μια είδαμε το ΚΚΕ και το ΣΥΡΙΖΑ να δίνουν αρχικά συναίνεση -ότι δεν γίνεται να μην τοποθετηθεί η ΔΑΠ- κι από την άλλη δεκάδες φοιτητές/ριες, με κέντρο τις συντροφισσες/ους από το σχήμα της ΕΑΑΚ, να φωνάζουν στη ΔΑΠ «είστε δολοφόνοι, φύγετε από 'δω», να σκίζουν το πλαίσιο της ΔΑΠ, να δηλώνουν ότι «είμαστε με τις καταλήψεις», «είμαστε με τους πρόσφυγες/ισσες». Έτσι αναγκάστηκε και η ρεφορμιστική αριστερά να ευθυγραμμιστεί με το κλίμα της συνέλευσης και να μπει σε κοινό πλαίσιο για κατάληψη.

Άνοιξε η συζήτηση για τα συνολικότερα ζητήματα. Για το ρατσισμό. Έτσι πήραμε απόφαση ότι κατεβαίνουμε στο αντιρατσιστικό - αντιφασιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη. Συζήτηση για το ότι «είναι δολοφόνοι» από τα σύνορα μέχρι τα Τέμπη, είναι δολοφόνοι σε χώρους δουλειάς όπως στην Κόσκο, είναι δολοφόνοι γιατί ιδιωτικοποιούν τις ογκολογικές κλινικές σε παιδιατρικά νοσοκομεία. Η συμβολή των συντροφισσών του ΣΕΚ στις Σχολές σε αυτή τη συζήτηση ήταν πολύ σημαντική.

Ίσως η πιο σημαντική απόφαση ήταν ότι η κατάληψη δεν θα μείνει στους τέσσερις τοίχους της σχολής αλλά θα εξορμήσει στους εργατικούς χώρους της περιοχής. Στο Κρατικό της Νίκαιας, στα σχολεία του Αιγάλεω, θα ανοιχτεί στις άλλες σχολές για να ξεσηκώσει και τους υπόλοιπους φοιτητικούς συλλόγους.

Γίνεται προσπάθεια για νέα γενική συνέλευση αυτή την εβδομάδα προκειμένου να κλιμακώσουμε τις κινητοποιήσεις.

Εύα Ντόκου, φοιτήτρια ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ

Στη σχολή μου έγινε γενική συνέλευση παραμονή της πανεργατικής απεργίας στο πλαίσιο του γύρου γενικών συνελεύσεων που έγιναν σε μια σειρά φοιτητικούς συλλόγους. Πήραμε απόφαση για κλιμάκωση του αγώνα ενάντια στην κυβέρνηση και το σύστημα που δολοφονούν, με κατάληψη την ημέρα της απεργίας στις 16/3 και συμμετοχή στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 18/3.

Οι συνελεύσεις γίνονται σε μια περίοδο που εκατοντάδες χιλιάδες βγαίνουν στο δρόμο ακόμα πιο οργισμένοι μετά το έγκλημα στα Τέμπη με τεράστιες πανεργατικές απεργίες και συλλαλητήρια. Παρότι είμαστε σε προεκλογική περίοδο η νεολαία δεν περιμένει τις εκλογές. Παλεύουμε τώρα και παλεύουμε με καταλήψεις.

Σε μια σχολή με αυτοδυναμία του ΚΚΕ -που δεν ήθελε ούτε την πραγματοποίηση της συνέλευσης, ούτε την απόφαση για κατάληψη- καταφέραμε να συσπειρώσουμε κόσμο που ήρθε στη συνέλευση και με τα παραδείγματα των κινητοποιήσεων του τελευταίου διαστήματος να τον πείσουμε για την ανάγκη κλιμάκωσης και κοινού αγώνα με την εργατική τάξη που παλεύει. Ταυτόχρονα συνδέσαμε τα πολιτικά ζητήματα με τις μάχες της σχολής. Οι ιδιωτικοποιήσεις της κυβέρνησης αποτελούν επιθέσεις σε όλα τα επίπεδα. Στρέφονται ενάντια στη δημόσια και δωρεάν Παιδεία και φτάνουν να προκαλούν δολοφονίες από τα Τέμπη μέχρι τον Έβρο και το Αιγαίο.

Χρειάζεται να συνεχίσουμε σε αυτή την κατεύθυνση, να μαζικοποιήσουμε ακόμα περισσότερο τις γενικές συνελεύσεις και να βγάλουμε νέες αποφάσεις για καταλήψεις. Ο στόχος είναι να συνδεθούμε με τους εργατικούς αγώνες και τις απεργίες. Να κάνουμε πράξη το σύνθημα «Φοιτητές - Εργατιά - Μια φωνή και μια γροθιά».

Γιάννης Μπαρούτσας,
Φοιτητής ΣΕΤ ΠΑΔΑ

16/3, Πανεργατική Απεργία Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΣΚΤ

Η κατάληψη της ΑΣΚΤ συνεχίζεται για πέμπτη εβδομάδα. Η κατάληψη παραμένει ζωντανή και δραστήρια. Συνεχίζουμε τα δωρεάν μαθήματα σχεδίου, ετοιμάζουμε έκθεση, κατεβήκαμε στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο στις 18 Μάρτη.

Τις προηγούμενες ημέρες αντιμετωπίσαμε την προσπάθεια από τα πάνω να καλλιεργηθεί με ανεπίσημο τρόπο ένα κλίμα εκφοβισμού για χάσιμο του εξαμήνου, που τροφοδότησε κι ένα κομμάτι φοιτητών να κάνει κινήσεις προκειμένου να σταματήσει η κατάληψη. Ωστόσο η πλειοψηφία των καθηγητών παραμένει στο πλευρό της κατάληψης το ίδιο και οι φοιτητές/ριες. Αυτό φάνηκε κι από τα γεγονότα της περασμένης εβδομάδας. Παρότι είχε οριστεί γενική συνέλευση για τις 23/3, μια πρωτοβουλία φοιτητών που έχει συσπειρωθεί ενάντια στην κατάληψη κάλεσε έκτακτη γενική συνέλευση. Ακόμα και σε αυτή τη συνέλευση οι φοιτητές/ριες συμμετείχαν μαζικά για να υπερασπιστούν τις αποφάσεις του φοιτητικού συλλόγου. Με διάφορες μεθοδεύσεις την ώρα των ψηφοφοριών -και με ευθύνη των συντρόφων του ΚΚΕ που αρνήθηκαν τη συνδιαμόρφωση κοινού πλαισίου- η συνέλευση για ελάχιστες ψήφους κερδήθηκε από το μπλοκ της αντικατάληψης. Προσωρινά μόνο.

Την Παρασκευή 17/3, δυο μέρες μετά, σε νέα μαζική γενική συνέλευση (συμμετείχε ο τετραπλάσιος αριθμός φοιτητών από την απαιτούμενη απαρτία), αποφασίστηκε η επανакατάληψη της σχολής τουλάχιστον μέχρι την Πέμπτη 23/3 που θα γίνει νέα γενική συνέλευση. Από τη μεριά μας προτείνουμε κλιμάκωση με συνέχιση της κατάληψης και την επόμενη εβδομάδα.

Γιάννης Μαλινάκης,
φοιτητής ΑΣΚΤ

ΦΛΣ

Περισσότερα από 230 μέλη του φοιτητικού συλλόγου συμμετείχαν στη γενική συνέλευση της Φιλοσοφικής την περασμένη Τετάρτη όπου πήραμε απόφαση για κατάληψη της σχολής την Πέμπτη και την Παρασκευή, τη συμμετοχή μας στην πανεργατική απεργία και στο συλλαλητήριο του Σαββάτου ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Νέα γενική συνέλευση θα γίνει την Τετάρτη 22/3, όπου θα προτείνουμε την κλιμάκωση με νέα απόφαση για κατάληψη των σχολών μας.

Στη συνέλευση έγινε χαιρετισμός από αγωνιζόμενους καλλιτέχνες που συμμετέχουν στην Κατάληψη του Ρεξ. Στη συζήτηση εκφραζόταν η οργή για τις κυβερνητικές επιθέσεις και το έγκλημα στα Τέμπη αλλά άνοιξε το ζήτημα για το πως μπορούμε να τους παλέψουμε. Από τη μεριά μας βάσαμε ότι χρειάζονται καταλήψεις από τη μεριά των φοιτητικών συλλόγων σε σύνδεση με απεργίες από τη μεριά των εργαζομένων. Η διάθεση του κόσμου ήταν σε αυτή την κατεύθυνση κι αυτό φάνηκε κι από το γεγονός ότι πλειοψήφησε το πλαίσιο που πρότειναν τα ΕΑΑΚ για κατάληψη.

Οι μεγάλες πανεργατικές απεργίες των δύο περασμένων εβδομάδων δείχνουν που βρίσκεται η δύναμη για να νικήσουμε. Επιμένουμε ότι μας παίρνει να συνεχίσουμε σε αυτόν τον δρόμο κι αυτή την προοπτική θα βάλουμε και στη νέα γενική συνέλευση αυτή την εβδομάδα.

Μαρία Καστελιώτη, φοιτήτρια, Φιλοσοφική Αθήνας

ΒΟΛΟΣ

Για δεύτερη εβδομάδα προχωρήσαμε σε διήμερη κατάληψη της σχολής, με απόφαση της μαζικότερης γενικής συνέλευσης που έχουμε κάνει μέχρι τώρα.

Είχε προηγηθεί κατάληψη μετά από έκτακτη γενική συνέλευση αμέσως μετά τη δολοφονία στα Τέμπη κι εν όψει της πανεργατικής 8 Μάρτη. Όλες/οι συμφώνησαν ότι χρειάζεται να καταδικάσουμε έμπρακτα το κυβερνητικό έγκλημα κι αυτό σημαίνει κατάληψη της σχολής και κατέβασμα μαζί με τους εργαζόμενους/ες στην απεργία.

Στη συνέλευση της εβδομάδας που ακολούθησε, παραμονή της απεργίας στις 16/3, άνοιξε η συζήτηση για το πώς συνεχίζουμε. Από τη μεριά μας βάλαμε ότι χρειάζεται να κλιμακώσουμε με νέες καταλήψεις, να συνδεθούμε με την εργατική τάξη στο δρόμο κι αυτό σημαίνει σύνδεση με τα συνδικάτα στην απεργιακή τους συγκέντρωση, να δώσουμε τη μάχη ενάντια στο ρατσισμό και το φασισμό συμμετέχοντας στην κινητοποίηση της 18 Μάρτη, να σταθούμε στο πλευρό του Γιάννη Μάγγου στα δικαστήρια απαιτώντας δικαιοσύνη για την αστυνομική δολοφονία του Βασίλη. Με αφορμή τα Τέμπη και τη μάχη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, άνοιξαν ζητήματα όπως το τι σημαίνει κρατικοποίηση με εργατικό έλεγχο.

Τις μέρες της κατάληψης έγιναν μια σειρά από δράσεις, μεταξύ των οποίων κι αντιρατσιστική εκδήλωση αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

Την Τετάρτη 22/3 προχωράμε σε νέα γενική συνέλευση και βάζουμε την πρόταση για νέα κατάληψη της σχολής.

Τζένη Δεμριτζίδου, φοιτήτρια, Αρχιτεκτονική Βόλου

Ώρα για νέα απεργία

Με μεγάλη ανταπόκριση συνεχίστηκαν οι δράσεις των καλλιτεχνών στα κατειλημμένα θέατρα. Το Σάββατο 18/3, οι καταλήψεις συμμετείχαν το μεσημέρι στο συλλαλητήριο ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες στην Ομόνοια, κι ακολούθησαν δύο μαζικές εκδηλώσεις. Στο Ρεξ, η πειραματική σκηνή γέμισε με κόσμο που έσπευσε να συμμετέχει στις συζητήσεις και τις προβολές που έγιναν για την «Τέχνη και την Ψυχική Υγεία». Κορυφαία ίσως στιγμή της βραδιάς ήταν η συζήτηση με τον πολυβραβευμένο σκηνοθέτη Σταύρο Ψυλλάκη, μετά την προβολή του ντοκιμαντέρ του «Ο άνθρωπος που ενόχλησε το σύμπαν». Την ίδια ώρα η Αγίου Κωνσταντίνου πλημμύρισε με χιλιάδες νέους/ες για τη συναυλία «Οι ζωές μας μετράνε» που οργάνωσε η Κατάληψη του Τσίλλερ για την ενίσχυση των οικογενειών των θυμάτων του εγκλήματος στα Τέμπη.

Την επόμενη μέρα, Κυριακή 19/3, εργαζόμενοι/ες κουκλοθέατρου διαδήλωσαν με ιδιαίτερα ευφάνταστο τρόπο. Εφορμώντας από την κατάληψη του Ρεξ όπου είχαν εργαστεί τις προηγούμενες ημέρες για την κατασκευή ενός μεγάλου δράκου, η ουρά του οποίου σχηματιζόταν από πανό που είχαν χρησιμοποιήσει οι καταλήψεις τις προηγούμενες ημέρες, οι κουκλοπαίχτες περιπλανήθηκαν στο κέντρο της πόλης βάζοντας σαν σταθμούς τις καταλήψεις του Τσίλλερ, του Ολύμπια και της -αποκλεισμένης από ΜΑΤ- Πρυτανείας του ΕΚΠΑ.

Στο Θέατρο Ολύμπια οι εργαζόμενοι/ες και οι σπουδαστές/ριες από τον χώρο του χορού, συνεχίζουν την κατάληψη έχοντας καθημερινό πρόγραμμα αντιμαθημάτων. Οι εργαζόμενοι/ες από τον χώρο των Τεχνών και του Πολιτισμού που συμμετέχουν στην Κατάληψη του Θεάτρου Ρεξ, συνεχίζουν και αυτή την εβδομάδα, έχοντας ξεκινήσει συλλογή υπογραφών για νέα γενική συνέλευση του Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών. Ανοιχτή γενική συνέλευση του κατειλημμένου θεάτρου οργανώνεται την Τετάρτη 22/3.

Η πρωτοβουλία για συλλογή υπογραφών για νέα γενική συνέλευση του σωματίου, πατάει στην ανάγκη να προχωρήσει ο κλάδος σε νέες απεργιακές κινητοποιήσεις. Υπενθυμίζουμε ότι μετά από το απεργιακό μπαράζ του Φλεβάρη (48ωρη 1-2/2, 24ωρη 8/2, στάση εργασίας 15/2, 24ωρη 17/2) η διοίκηση του ΣΕΗ στην τελευταία γενική συνέλευση στις 21/2, στο θέατρο Ακροπόλ, εξουσιοδοτήθηκε για νέα απεργιακή κινητοποίηση χωρίς να οριστεί ημερομηνία. Η πρόταση αυτή πλειοψήφησε για μόλις 23 ψήφους σε ένα σώμα 390 μελών, απέναντι στην πρόταση των σχημάτων της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για τριήμερη απεργία με νέα γενική συνέλευση για κλιμάκωση. Από τότε, έναν μήνα μετά, η διοίκηση του σωματίου έχει περιοριστεί σε συμμετοχή στις πανεργατικές απεργίες 8 και 16 Μάρτη, παρότι η κυβέρνηση δεν ικανοποίησε στο παραμικρό τις διεκδικήσεις του καλλιτεχνικού κινήματος.

Όπως συζητήθηκε σε συνεδρίαση του Δ.Σ. του ΣΕΗ την Κυριακή 19/3, ο προσανατολισμός είναι για γενική συνέλευση στις αρχές Απριλίου. Η Ανατρεπτική Συσπείρωση Ηθοποιών οργανώνει σύσκεψη την Πέμπτη 23/3, 7μμ στο Ρομάντσο, για να συζητηθούν τα επόμενα αγωνιστικά βήματα.

Η προσπάθεια για νέες συνελεύσεις κι απεργίες από τα σωματεία των καλλιτεχνών γίνεται σε μια κομβική στιγμή του κινήματος που η σκυτάλη του αγώνα διαρκείας χρειάζεται να περάσει ξανά στα χέρια των εργαζομένων. Οι σπουδαστές/ριες που πυροδότησαν το μεγάλο κίνημα των καλλιτεχνών συμπλήρωσαν τρεις μήνες καταλήψεων στις δραματικές σχολές. Συγκεκριμένα οι σπουδαστές/ριες του Εθνικού Θεάτρου είχαν ξεκινήσει κατάληψη στη δραματική σχολή “Ε. Παππά” από τις 22 Δεκέμβρη, η κατάληψη των δραματικών του ΚΘΒΕ και του ΔΗΠΕΘΕ της Πάτρας είχαν ξεκινήσει από τις 10 Γενάρη και η Κρατική Σχολή Ορχηστρικής Τέχνης βρισκόταν υπό κατάληψη από τις 29 Γενάρη. Σε κοινή τους ανακοίνωση αποφάσισαν την επανέναρχη της επίσημης εκπαιδευτικής διαδικασίας των σχολών τους, διαβεβαιώνοντας ότι «ο αγώνας σε καμία περίπτωση δεν σταματά, απλώς αλλάζει μορφή με τις σχολές μας ανοιχτές».

Ανυποχώρητοι

Δίνουν εκ νέου ραντεβού «στον δρόμο, στις Καταλήψεις των Θεάτρων, ανάμεσα στους ανθρώπους που αγωνίζονται ενάντια σε δολοφονικές πολιτικές πάσης φύσεως, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και ενάντια στη βίαιη φτωχοποίηση του λαού» και ξεκαθαρίζουν ότι «για να εξασφαλιστεί η συνέχιση του αγώνα μας σε συνδυασμό με τις ανοιχτές σχολές θα είμαστε ανυποχώρητοι ως προς τα αιτήματά μας για ένταξη των γενικών συνελεύσεων στο εβδομαδιαίο ωρολόγιο πρόγραμμα, επαναφορά όλων των παρατηθέντων καθηγητών, αλλά και επείκεια κατά τη βαθμολόγησή στις εξεταστικές περιόδους του πρώτου διαστήματος του ανοίγματος των Σχολών, καθώς και μη προσμέτρηση απουσιών στις ώρες των κινητοποιήσεων».

«39 μέρες κατάληψη και συνεχίζουμε» ανακοίνωσαν οι φοιτητές/ριες της Σχολής Καλών Τεχνών Ναυπλίου. Στις διεκδικήσεις τους συμπεριλαμβάνεται και η άμεση αναστολή των καθηκόντων του καθηγητή του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών Α.Τ. ο οποίος κατηγορείται για σεξουαλική παρενόχληση, προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας και κατάχρηση εξουσίας. «Είμαστε η νέα γενιά, αυτή που σπουδάζει σε πανεπιστήμιο με κατακερματισμένα κτίρια, ελλείψεις προσωπικό, χωρίς αξιοπρεπή παροχή σε σίτιση και καθόλου στέγαση» καταγγέλλουν οι φοιτητές/ριες από την κατάληψη στη σχολή του Ναυπλίου, «και όλο αυτό για να σπουδάζουμε σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο, να κινδυνεύουμε και να φοβόμαστε να συμβιώνουμε στον ίδιο χώρο με καθηγητή που μας έχει κατ’ εξακολούθηση παραβιάσει, και να τρέμουμε στην ιδέα ότι ο άνθρωπος αυτός θα συνεχίσει να εργάζεται στο χώρο της εκπαίδευσης, είτε στο δικό μας πανεπιστήμιο, είτε αλλού».

Στην Κέρκυρα, με αφορμή την Σύνοδο Πρυτάνεων, το Συντονιστικό της Κατάληψης του Τμήματος Τεχνών Ήχου και Εικόνας κάλεσε την «1η Πανελλήνια Αντισύνοδο Πρυτάνεων» στο νησί, το τετράημερο 20-23/3, με ένα πρόγραμμα που περιλαμβάνει διαδηλώσεις, συναυλίες, χορευτικές περφόρμανς και μικροφωνικές διαμαρτυρίες.

Σ.Μ.

16/3, Μαζική παρουσία είχαν οι απεργοί των Μουσείων στην Πανεργατική στην Αθήνα. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ Υπάρχει δυναμική

Ο Νίκος Παπαευαγγελίου εργάζεται ως τεχνικός σε συνεργείο γυρισμάτων τηλεοπτικής σειράς. Μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη και την Εργατική Αλληλεγγύη.

Εσύ και οι συνάδελφοι/ισσες από το συνεργείο, συμμετείχατε σχεδόν καθολικά στις απεργιακές κινητοποιήσεις των δυο περασμένων εβδομάδων. Μετάφερέ μας το κλίμα.

Λίγο πριν το μακελειό στα Τέμπη, στο συνεργείο που εργάζομαι είχαμε κάνει μια κινητοποίηση σχετικά με ζητήματα που αφορούν τα εργασιακά μας. Αυτό είχε φέρει κοντά τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσες και είχε δημιουργήσει όρους συνδικαλισμού στο χώρο. Σε αυτό το πλαίσιο είχαμε αρχίσει να δουλεύουμε και την απεργία στις 8 Μάρτη. Όταν έγινε το έγκλημα στα Τέμπη μαζευτήκαμε και ψηφίσαμε για τη συμμετοχή μας στην απεργία. Το ποσοστό υπέρ της απεργίας ήταν συντριπτικό, πάνω από 80%. Όχι μόνο οι τεχνικοί, αλλά και οι ηθοποιοί, ειδικά οι πιο νέοι. Επιστρέφοντας από την απεργία της 8 Μάρτη όλοι ήταν “ψημένοι” για συνέχεια. Όταν κηρύχτηκε η επόμενη πανεργατική απεργία στις 16 Μάρτη ήταν σχεδόν αυτονόητη η συμμετοχή από όλους/ες. Η εικόνα αυτή δεν έρχεται μόνο από το δικό μας συνεργείο. Παρόμοιες εικόνες μας έχουν έρθει τουλάχιστον από άλλα τρία τηλεοπτικά γυρίσματα.

Ποια ήταν η αντιμετώπιση της εργοδοσίας;

Η παραγωγή αναγκάστηκε να δεχτεί πολύ εύκολα την απόφασή μας – και δεν μιλάμε για καμιά προοδευτική εργοδοσία. Συνολικότερα σε αυτόν τον τομέα οι παραγωγές συνήθως είναι σε πλήρη σύνδεση με τους μεγαλοκαναλάρχες και τα συμφέροντά τους. Πέραν αυτού δεν ήταν κάτι συνηθισμένο μέχρι πρότινος το να απεργούν τηλεοπτικά συνεργεία και να αναβάλλονται γυρίσματα. Πολύ σπάνια ανησυχούσαν αυτές οι εργοδοσίες για απεργιακές κινητοποιήσεις. Αυτό είναι κάτι που έχει αλλάξει τελευταία.

Ποια είναι η συζήτηση στο γύρισμα μετά και την απεργία στις 16 Μάρτη;

Όλοι γυρίσαμε πολύ πιο εμπνευσμένοι και μαχητικοί στη δουλειά. Η συζήτηση με τους συναδέλφους/ισσες έχει να κάνει με τη διάθε-

ση και την ανάγκη να συνεχίσουμε απεργιακά. Η αίσθηση που υπάρχει είναι ότι ναι μεν δείξαμε τη δύναμή μας, αλλά για να έχει νόημα κι αποτέλεσμα χρειάζεται η επόμενη απεργία να μην είναι μόνο 24ωρη. Το οικονομικό κόστος είναι πράγματι βαρύ. Πρέπει να αξίζει τον κόπο. Γι’ αυτό και η συζήτηση πλέον είναι για απεργία διαρκείας. Γιατί έτσι κερδίζονται οι αγώνες. Συζητάγαμε για παράδειγμα το πώς έπεσε η κυβέρνηση του Μητσοτάκη το ’93 και τί ρόλο έπαιξαν τότε οι απεργίες διαρκείας. Εκεί είναι η συζήτηση.

Ποιες είναι οι διεκδικήσεις που συσπειρώνουν αυτόν τον κόσμο;

Το βασικό είναι η αλληλεγγύη με το κίνημα των καλλιτεχνών που έχει ξεδιπλωθεί τους τελευταίους μήνες. Μαζί με αυτό εντάσσονται και οι διεκδικήσεις ενάντια στην εργασιακή επισφάλεια που είναι κυρίαρχη στον χώρο μας. Αλλά υπάρχει η συνειδητοποίηση όσον αφορά εμάς τους τεχνικούς, ότι μπορεί το Π.Δ 85 να μη μας αφορά άμεσα, αλλά αφορά τον κόσμο που δουλεύουμε μαζί. Για δε τους ηθοποιούς δεν το συζητάμε. Αυτούς προφανώς τους αφορά ακόμα πιο άμεσα. Ταυτόχρονα υπάρχει η αίσθηση ότι αποτελούμε μέρος ενός ευρύτερου απεργιακού κινήματος που έχει ξεσπάσει.

Στις συνελεύσεις του Σωματίου Ελλήνων Ηθοποιών τον περασμένο μήνα, το επιχείρημα που έμπαινε σε ανταπαράθεση με την πρόταση της αντικαπιταλιστικής αριστεράς για πολυήμερες απεργίες, ήταν ότι δεν μπορεί να γίνει απεργία στα γυρίσματα των τηλεοπτικών σειρών.

Αυτό που ισχύει είναι ότι αυτή τη στιγμή υπάρχει τέτοια δυναμική σε αυτούς τους εργασιακούς χώρους που αν έβγαине μια απεργία διαρκείας και τη στήριζαν πραγματικά τα σωματεία –και το ΣΕΗ και τα υπόλοιπα– με οργάνωση, περιφρούρηση, απεργιακό ταμείο, συμπαράσταση, θα είχε επιτυχία. Δεν είναι όλες οι στιγμές ίδιες. Τώρα είναι η ώρα που υπάρχει η οργή αλλά και η έμπνευση, ο ενθουσιασμός και οι εικόνες από το κίνημα των καλλιτεχνών. Έχουν αλλάξει τα πράγματα. Η συνειδητοποίηση των συναδέλφων είναι διαφορετική. Τα Τέμπη έπαιξαν μεγάλο ρόλο. Καθόρισε τη σύνδεση όλων των επιθέσεων κυβέρνησης και συστήματος στα δημόσια αγαθά και τελικά στις ζωές μας.

Φωτογραφίες: Στέλιος Μιχαηλίδης, Γιώργος Πίττας

Και σήμερα είναι πολύ μεγάλη η παρουσία των εκπαιδευτικών στην απεργία. Αυτές τις μέρες συμμετέχουν πολλοί συνάδελφοι που δεν έχουν ξανακατέβει ποτέ ούτε σε απεργία ούτε σε διαδήλωση και έχουν απηυδήσει με την κυβέρνηση και την Κεραμέως.

Επιμένουν στους εκβισμούς και τους εκφοβισμούς, αλλά δεν καταφέρνουν τίποτα. Ακόμα και ψηφοφόροι της ΝΔ αγανακτούν και κινητοποιούνται εναντίον τους και κόντρα στην “αξιολόγησή” τους. Ακόμα και γονείς μας λένε “καλά κάνετε και απεργείτε, κι εμείς μαζί σας”. Αυτό είναι το κλίμα στην τελική ευθεία της εφαρμογής της “αξιολόγησης”. Είναι σε πολύ πιο δύσκολη θέση και νομίζω ότι πάλι, παρά τις αλληπάλληλες προσπάθειες, δεν θα τα καταφέρουν. Όπου πήγαν οι λεγόμενοι “συντονιστές” στα σχολεία της επαρχίας, τους έδιωξαν. Όταν έρθουν και στην Αττική, δεν θα τους αφήσουμε να μπουν. Συνεχίζουμε με απεργίες και κινητοποιήσεις!

Επίσης, οι μαθητές στον Πειραιά κάνουν ακόμα καταλήψεις, έκαναν την περασμένη βδομάδα μια τεράστια πορεία, ενώ οι μαθητές του Μουσικού Σχολείου Πειραιά έστειλαν μια πολύ ωραία επιστολή στους καθηγητές τους για την κατάληψη που κάνουν καλώντας τους να μην την σπάσουν με την τηλεκπαίδευση.

Ελένη Τσόλκα,
δασκάλα στον ΣΕΠΕ Πειραιά “η Πρόοδος”

Υπάρχουν σοβαρά θέματα ασφάλειας, όχι μόνο στα τρένα. 64 είναι οι νεκροί μέσα σε οχτώ χρόνια στην Τοπική Αυτοδιοίκηση από εργατικά ατυχήματα.

Οι λόγοι: περικοπές στην ασφάλεια και στην υγιεινή των εργαζομένων, ιδιωτικοποιήσεις, μαύρη εργασία. Πολύ σημαντικό είναι ότι και πρωτόδικα και εφετειακά βγήκε νόμιμη η απεργία της ΠΟΕ-ΟΤΑ στις υπηρεσίες δόμησης. Οι περισσότεροι δήμοι στην Ελλάδα δεν έχουν αυτές τις υπηρεσίες και μηχανικούς. Μετά και τον σεισμό στην Τουρκία, πάλι δεν βάζουν μυαλό. Δεν στελεχώνουν τις τεχνικές υπηρεσίες να κάνουν αντισεισμική προστασία και ελέγχους, για να προωθήσουν τις εργολαβικές τεχνικές εταιρίες. Αφού δεν μπόρεσε να βγάλει παράνομη την απεργία ούτε μέσα από τα δικαστήρια, ο Βορίδης, σπάζοντας κάθε αυτονομία στους ΟΤΑ, νομοθέτησε πριν δύο βδομάδες, ότι το υπουργείο το ίδιο μπορεί να σταματήσει την απεργία. Κι όταν πέσουν τα κτίρια ή τα σχολεία και θρηνήσουμε ξανά θύματα, θα λένε ότι φταίει ο μηχανικός, όπως ο σταθμάρχης.

Χρήστος Ευθυμίου,
πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων
Δήμου Αγίου Δημητρίου

Έχει γίνει τρομερή δουλειά στις κινητοποιήσεις μας. Η θλίψη γίνεται οργή, η οργή γίνεται πράξη και απεργία. Η αντιπολίτευση γίνεται στους δρόμους αυτή τη στιγμή και όχι στη Βουλή, παρότι είναι προεκλογική περίοδος.

Το προηγούμενο διάστημα, οι εργαζόμενοι στον πολιτισμό βγήκαμε σε κινητοποιήσεις μαζί με τους καλλιτέχνες, με τους υγειονομικούς και τους εκπαιδευτικούς. Πάντα ήταν σάπιο το σύστημα, αλλά τώρα έχει τερματίσει. Πρέπει να αλλάξει το καθεστώς του καπιταλισμού που διαφεντεύει τις τύχες μας και τώρα και τις ζωές μας. Μόνο η κερδοσκοπία υπάρχει στις επιλογές τους. Αλλά δεν θα τους αφήσουμε. Φέτος η τεράστια διαφορά είναι η εξής: καταφέρνουμε να συντονιστούμε μεταξύ μας οι εργαζόμενοι και να λειτουργήσουμε ομαδικά γιατί αυτό έχει γίνει ανάγκη όλων μας, όχι μόνο μιας μικρής ομάδας ανθρώπων που ηγούνται στα σωματεία. Την Τετάρτη 22/3 προχωράμε σε νέα συνέλευση στο Βυζαντινό Μουσείο για να οργανώσουμε τη συνέχεια.

Σόφη Τζαβάρα,
εργαζόμενη στο Βυζαντινό Μουσείο

Όπως χτυπάνε όλους τους κλάδους, έτσι κάνουν και στον κλάδο της Ενέργειας με τις ιδιωτικοποιήσεις που έχουν φτάσει παντού πλέον.

Γιατί είναι ένας κλάδος με υπερκέρδη. Όμως οι εργαζόμενοι στους δρόμους έχουμε τη δύναμη για να ρίξουμε αυτή την κυβέρνηση δολοφόνων. Δεν ήταν ανθρωπινό λάθος αυτό που έγινε στα Τέμπη, αλλά εγκληματική ενέργεια από εγκληματική οργάνωση. Στο φυσικό αέριο κάνουν απολύσεις αυτή την περίοδο. Αρχίζει να υπάρχει μεγαλύτερη αγωνιστική δυναμική, μαζικότητα στις κινητοποιήσεις και συνεννόηση καλύτερη μεταξύ μας.

Βασίλης Κοκκινοβασίλης,
αντιπρόεδρος στον Σύλλογο Εργαζομένων ΔΕΣΦΑ

Όπως και σε κάθε κινητοποίηση για το έγκλημα στα Τέμπη, έτσι και σήμερα στην πανεργατική, το σωματείο μας έχει πάρει απόφαση συμμετοχής. Με τον πιο επώδυνο τρόπο, έγινε κατανοητό στην κοινωνία τι εστί μνημόνια και ιδιωτικοποιήσεις.

Θέλουμε να συνεχίσουμε δυναμικά κρατώντας ψηλά τον αγωνιστικό τόνο. Τώρα ανοίγουμε τη μάχη για τη συλλογική σύμβαση με την efood. Εκτός από τις αυξήσεις στους μισθούς πείνας που παίρνουμε, διεκδικούμε μέτρα ασφάλειας, περιορισμό των αποστάσεων και λιγότερο βάρος στις μεταφορές, καθώς είχαμε νεκρούς και πολλούς βαριά τραυματίες και την χρονιά που πέρασε. Υπάρχει μια επιτροπή Υγιεινής και Ασφάλειας που έχει συσταθεί από τα υπουργεία Εργασίας και Μεταφορών, αλλά τρία χρόνια τώρα συνεδριάζει χωρίς να κάνει τίποτα. Επίσης, παλεύουμε για τα δικαιώματα των γυναικών συναδελφισσών διανομέων, που δουλεύουν σε ένα μηχανάκι που δονείται συνέχεια, χωρίς πρόβλεψη για την εγκυμοσύνη και τις δύσκολες ημέρες της περιόδου.

Βασίλης Στύλος,
πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων efood

Μέσα σε αυτόν τον πανεργατικό ξεσηκωμό, χρειάζεται οι εργαζόμενοι στον επισιτισμό και τουρισμό να βγουν μπροστά για συλλογικές συμβάσεις, αυξήσεις στους μισθούς και εργασιακά-συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Στην εργοδοσία στο εστιατόριο που δουλεύω δήλωσα απεργία και σήμερα και στην προηγούμενη πανεργατική απεργία στις 8 Μάρτη. Οι απαντήσεις που πήρα ήταν ότι δεν τους αρέσουν αυτά και ότι αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Χρειάζεται όλοι οι συνάδελφοι και συναδέλφισσες στον κλάδο να ενημερωθούν για το Συνδικάτο Επισιτισμού-Τουρισμού και να γραφτούν μαζικά. Καταστρατηγούνται κατά κανόνα τα ωράρια και οι βάρδιες και ταυτόχρονα δεν προσλαμβάνουν κόσμο. Επίσης, σημαντικό ζήτημα είναι να παλέψουμε τον ρατσισμό, καθώς τα αφεντικά εκμεταλλεύονται τους μετανάστες δίνοντάς τους ψίχουλα, ειδικά αυτούς που δεν έχουν χαρτιά. Αντίστοιχα, υπάρχει σεξιστική υποτίμηση των γυναικών στον κλάδο.

Ρεντόν Κανάνι,
εργαζόμενος στην εστίαση

Αθήνα 16 Μάρτη

Αθήνα 16 Μάρτη

Αθήνα 16 Μάρτη

Αθήνα 16 Μάρτη

Το ποτάμι πίσω δεν γυρνά!

Πολλές χιλιάδες συμμετείχαν στην πανεργατική απεργία, με τους διαδηλωτές να απλώνονται σε όλο το κέντρο της Θεσσαλονίκης για ώρες. Παρά τις χωριστές συγκεντρώσεις, η οργή του κόσμου για το έγκλημα στα Τέμπη εκφράστηκε για άλλη μια φορά μαζικά και συνδέθηκε με τις διεκδικήσεις δεκάδων σωματείων που κατέβηκαν με τα πανό τους. Οι δυνάμεις του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης, που έκαναν την προσπάθεια να γίνει μία ενιαία διαδήλωση, συγκεντρώθηκαν στο Άγαλμα του Βενιζέλου, βάδισαν στον σταθμό του ΟΣΕ και στη συγκέντρωση των συνδικάτων, και από εκεί η πορεία κατέληξε στο υπουργείο Μακεδονίας-Θράκης. Συμμετείχαν απεργοί από την εκπαίδευση, την Υγεία και τους δήμους μέχρι τους καλλιτέχνες, τη Μαλαματίνα και τους διανομείς της efood και της Wolt. Μαζική παρουσία είχαν και οι φοιτητικοί σύλλογοι και οι μαθητές.

«Στο Ηράκλειο Κρήτης η απεργιακή διαδήλωση ήταν πάλι τεράστια: όταν έφτανε στο τέλος της λεωφόρου Καλοκαιρινού η ουρά της πορείας στην Πλατεία Ελευθερίας δεν είχε ακόμα ξεκινήσει. Ακόμα κι όταν ξεκίνησε η βροχή, κανείς δεν έφυγε από την πορεία», τονίζει η **Τόνια Αντωνίου**. «Δεν υπήρξαν ξεχωριστές συγκεντρώσεις, αλλά μια ενωτική κινητοποίηση, που βοήθησε για να φανεί η μαζικότητα και η δύναμή μας στον δρόμο. Στην κεφαλή της πορείας ήταν οι φοιτητικοί σύλλογοι με μαζική συμμετοχή, μετά τα εργατικά σωματεία, οι συλλογικότητες και οι οργανώσεις της Αριστεράς. Ανάμεσα σε άλλους συμμετείχαν οι Αρχαιολόγοι που το προηγούμενο διάστημα είχαν ξεσηκώσει αγωνιστικά την πόλη με τις απεργίες και τις κινητοποιήσεις τους, οι διανομείς της efood, οι δικηγόροι που κατέβηκαν με πανό, αλλά και μαθητές. Δυναμική παρουσία είχαν η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ που κατέβηκαν με τα πανό τους».

Μαζική απεργιακή κινητοποίηση πραγματοποιήθηκε και στα **Χανιά**. Πλήθος εργαζόμενων, συνταξιούχων, φοιτητών και μαθητών συμμετείχε στη συγκέντρωση και την πορεία που ακολούθησε. Οι διαδηλωτές ξεκίνησαν από την πλατεία Αγοράς, βάδισαν μέσα από κεντρικούς δρόμους της πόλης και κατέληξαν στην πλατεία Δικαστηρίων. Συμμετείχαν δεκάδες σωματεία μαζί με συλλογικότητες και οργανώσεις της Αριστεράς, ανάμεσά τους το Εργατικό Κέντρο Χανίων, δάσκαλοι και καθηγητές, οικοδόμοι, ιδιωτικοί υπάλληλοι, διανομείς, καλλιτέχνες, εργαζόμενοι στον επισιτισμό, στην έρευνα, στην ιδιωτική εκπαίδευση και ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού.

«Στην πανεργατική απεργία και στο απεργιακό συλλαλητήριο του Εργατικού Κέντρου **Πάτρας** χιλιάδες εργαζόμενοι, μαθητές και φοιτητές δώσανε άλλη μια συγκλονιστική απάντηση με την μαζική συμμετοχή τους ενάντια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τις προσπάθειες όχι μόνο να συγκαλύψει τις ευθύνες της, αλλά και να φορτώσει στα συνδικάτα και στους εργαζόμενους όλα τα καταστροφικά αποτελέσματα των πολιτικών της. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Γεωργίου, συνεχίστηκε στους κεντρικούς δρόμους

16/3, Χανιά. Φωτό: Ειρηναίος Μαρράκης

Εκατοντάδες χιλιάδες απεργών και νεολαίας πλημμύρισαν το κέντρο της Αθήνας και όλων των πόλεων της χώρας στην πανεργατική απεργία στις 16 Μάρτη. Για δεύτερη φορά μέσα σε μια βδομάδα εκφράστηκε μαζικά και δυνατά η οργή ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων για το έγκλημα στα Τέμπη και την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων και των περικοπών. Το μήνυμα που έστειλε το εργατικό κίνημα είναι ότι δεν θα σταματήσει μέχρι να γκρεμίσει αυτή την κυβέρνηση και το σύστημα που σπέρνει τον θάνατο.

Στην Αθήνα η διαδήλωση απλώθηκε από τη Σταδίου και την Πανεπιστημίου μέχρι το Σύνταγμα και τη λεωφόρο Συγγρού. Αμέτρητα ήταν τα μπλοκ των σωματείων από εργατικούς χώρους και κλάδους, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που συμμετείχαν με πανό στην πορεία. Εκπαιδευτικοί, υγειονομικοί, εργαζόμενοι στους δήμους, στις συκοινωνίες, στην ενέργεια, στα υπουργεία, στις Τέχνες, στο λιμάνι και τα πλοία, στα αεροδρόμια, στην ΕΥΔΑΠ, σε μεγαλύτερες ή μικρότερες ιδιωτικές επιχειρήσεις παρέλυσαν απεργιακά τους χώρους δουλειάς και κατέβηκαν στον δρόμο.

Μαζική παρουσία είχαν οι φοιτητές με τους συλλόγους τους και οι μαθητές, που συνεχίζουν τις καταλήψεις και τις δράσεις σε πολλές σχολές και σχολεία. Το παρών έδωσαν όλες οι οργανώσεις της Αριστεράς και συλλογικότητες.

Στη συγκέντρωση στην πλατεία Κλαυθμώνος ανέβηκαν στην εξέδρα προσφύγισες και πρόσφυγες με τα παιδιά τους κρατώντας πικέτες για τη διεθνή μέρα δράσης ενάντια στο ρατσισμό και τον φασισμό στις 18 Μάρτη, ενώ ο **Πέτρος Κωνσταντίνου**, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ κάλεσε όλες και όλους στο συλλαλητήριο του Σαββάτου, συνδέοντας το έγκλημα στα Τέμπη με τα ρατσιστικά εγκλήματα της κυβέρνησης ενάντια σε πρόσφυγες και μετανάστες.

Εκεί συγκεντρώθηκε και το μαζικό μπλοκ του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης με το οποίο διαδήλωσαν τα σωματεία εργαζο-

μένων πολλών νοσοκομείων, του υπουργείου Πολιτισμού, η Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων, ο Σύλλογος Εργαζομένων ΓΓΔΕ και ΕΦΚΑ, εργαζόμενοι/ες από ιδιωτικές επιχειρήσεις με τα πανό τους, οι καταλήψεις των φοιτητικών συλλόγων ΣΕΤ και ΣΔΟΚΕ του ΠΑΔΑ, εργατικές συλλογικότητες, αφρικανοί πρόσφυγες και τα μπλοκ του Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος.

Εμπειρίες αγώνων

«Αυτή την Πανεργατική Απεργία την επέβαλε στη ΓΣΕΕ και την ΑΔΕΔΥ η οργή των εργαζόμενων, που κουβαλάνε τις εμπειρίες των αγώνων όλων των προηγούμενων χρόνων», τονίζει η ανακοίνωση του ΣΕΚ. «Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες δεν οργάνωσαν την απεργία και έκαναν κάθε προσπάθεια να λειτουργήσουν διαλυτικά στη διάθεση του κόσμου, πραγματοποιώντας τρεις διαφορετικές απεργιακές συγκεντρώσεις στην Αθήνα. Παρόλα αυτά, δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενοι/ες πήραν πάνω τους την οργάνωση της πανεργατικής, στέλνοντας το μήνυμα ότι το ποτάμι πίσω δεν γυρνά!

Τώρα είναι η ώρα να συνεχίσουμε και να κλιμακώσουμε τις απεργίες και τις καταλήψεις για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση της ΝΔ που προσπαθεί να κερδίσει χρόνο για την στιγμή της κάλπης. Να δυναμώσουμε τα συνδικάτα μας και την οργάνωσή της τάξης μας σε κάθε χώρο δουλειάς. Οι εργαζόμενοι που συμμετείχαν στις πανεργατικές απεργίες να συγκροτηθούν σε επιτροπές αγώνα, σε επιτροπές βάσης σε κάθε χώρο δουλειάς. Όπως έλεγε η μεγάλη επαναστάτρια Ρόζα Λούξεμπουργκ «εκεί που σφυρηλατούνται οι αλυσίδες της εκμετάλλευσης εκεί θα σπάσουν».

Έτσι, δυναμώνοντας την οργάνωση των εργαζόμενων σε κάθε χώρο δουλειάς, μπορούμε να κλιμακώσουμε απεργιακά, για να γκρεμίσουμε την κυβέρνηση και να ανοίξουμε το δρόμο για την ανατροπή του συστήματος. Για ναβάλουμε τις ζωές μας πάνω από τα κέρδη».

Μάνος Νικολάου

της πόλης, πέρασε από τον σταθμό του ΟΣΕ και κατέληξε πίσω στην πλ.Γεωργίου.

Μέσα από το μπλοκ του ΣΕΚ, ακούγονταν συνεχώς η ανάγκη για κλιμάκωση των καταλήψεων και των απεργιών με αιχμή τα αντικυβερνητικά συνθήματα και την κριτική στο σύστημα του κέρδους. Το "Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων" και το "Νόμος είναι το δίκιο του εργάτη, Απολύστε τώρα τον Μητσοτάκη" έκφρασε την οργή, τις αναζητήσεις και τις ελπίδες πολύ κόσμου και για αυτό διάλεξε να βαδίζει μαζί μας. Το νέο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης έγινε ανάρπαστο», σημειώνει το ΣΕΚ στην Πάτρα.

«Στην απεργιακή κινητοποίηση στον **Βόλο** συμμετείχαν εργαζόμενοι από τα σχολεία, τα νοσοκομεία, τον δήμο και το λιμάνι, ενώ σημαντική ήταν και η παρουσία των φοιτητών/τριών με πανό του συλλόγου της Αρχιτεκτονικής και των φοιτητών/τριών Ιχθυολογίας», δήλωσε ο **Τάσος Τσιούνης**. «Με πανό διαδήλωσε το Εργατικό Κέντρο, το Νομαρχιακό Τμήμα της ΑΔΕΔΥ και το ΣΕΚ. Η πορεία ξεκίνησε από την πλατεία Ελευθερίας, πέρασε από τον σιδηροδρομικό σταθμό και κατέληξε στον Θόλο. Ως ΣΕΚ παίξαμε ρόλο με τα συνθήματά μας, που τόνιζαν την απεργιακή κλιμάκωση ενάντια στην κυβέρνηση των δολοφόνων, ενώ με τη διακίνηση της Εργατικής Αλληλεγγύης ανοίγαμε την προοπτική της κρατικοποίησης και του εργατικού ελέγχου. Θετική ανταπόκριση είχε και το κάλεσμά μας για την αντιρατσιστική-αντιφασιστική κινητοποίηση στις 18 Μάρτη στην πόλη».

Χιλιάδες πήραν μέρος στην πανεργατική απεργιακή κινητοποίηση και στα **Γιάννενα**. Από την κεντρική πλατεία η πορεία διαδήλωσε στο κέντρο της πόλης με μαζική συμμετοχή των φοιτητών και εργαζόμενων από τα νοσοκομεία και τον δήμο. Η συμμετοχή στην απεργία ήταν εμφανής σε όλη την πόλη, από τις δημόσιες υπηρεσίες μέχρι τα κλειστά μαγαζιά του κέντρου.

Πάνω από 1.500 άτομα συμμετείχαν στην απεργιακή κινητοποίηση στην **Ξάνθη**. Ενδεικτικό της τρομερής διάθεσης του κόσμου να αγωνιστεί και να διαδηλώσει ήταν ότι η πορεία έγινε δύο φορές και κράτησε πάνω από δύομιση ώρες. Από λάθος των συνδικαλιστικών ηγεσιών η πορεία ξεκίνησε πιο νωρίς αφήνοντας πολύ κόσμο που δεν είχε προλάβει να φτάσει. Όταν ολοκληρώθηκε ο πρώτος γύρος στην πόλη, η πορεία ενώθηκε με τον κόσμο που συγκεντρώθηκε πιο αργά και ξαναδιαδήλωσε στην ίδια διαδρομή.

«Εκατοντάδες απεργοί συγκεντρώθηκαν στην **Αλεξανδρούπολη** και παρά τη βροχή η διαδήλωση παρέμεινε μαζική», μας είπε ο **Γιώργος Μποτσιδής**. «Η πορεία ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο, βάδισε προς τον σιδηροδρομικό σταθμό και κατέληξε στο Δημαρχείο. Το παρών έδωσαν ανάμεσα σε άλλους εκπαιδευτικοί, υγειονομικοί, εργαζόμενοι στον δήμο, ενώ για πρώτη φορά συμμετείχαν με πανό οι δικηγόροι. Ένα από τα θέματα που συζητούσε ο κόσμος με αγανάκτηση είναι η ιδιωτικοποίηση που προωθεί η κυβέρνηση για το νερό, μετά από όλα αυτά που έχουν συμβεί».

Σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά, νόμιμοι οι μετανάστες

Σύνορα ανοιχτά για όλους! Άσυλο στους πρόσφυγες! Χαρτιά για τους μετανάστες! Ποτέ ξανά φασισμός!

Αυτό ήταν το αποφασιστικό μήνυμα που έστειλε στην κυβέρνηση Μητσοτάκη από το κέντρο της Αθήνας το Σάββατο 18 Μάρτη, το δυναμικό συλλαλητήριο που πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της παγκόσμιας μέρας δράσης ενάντια στον φασισμό και τον ρατσισμό σε πάνω από 20 χώρες σε όλο τον κόσμο. Το συλλαλητήριο ξεκίνησε με συγκέντρωση στην Ομόνοια (μπορείτε να διαβάσετε κάτω τις ομιλίες) και ακολούθησε διαδήλωση που βάδισε στο Σύνταγμα και από εκεί πίσω στην Ομόνοια.

Στην κορυφή της πορείας βάδισαν οι διαδηλωτές/τριες κρατώντας στα χέρια τους ένα μεγάλο πανό που έλεγε «Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες, οι ναζί στην φυλακή» και ακολουθούσαν τα πανό της ΚΕΕΡΦΑ και του Εργατικού Κέντρου Αθήνας. Μαζί με τα παιδιά τους διαδήλωσαν οι Αφρικανοί πρόσφυγες/ισες που κατέφτασαν στην Αθήνα από τη Ριτσώνα με πούλμαν. Ξεσήκωσαν όλο τον κόσμο με τον παλμό τους, κρατώντας ένα πανό που έγραφε στα ελληνικά και στα γαλλικά «από τα Τέμπη έως το Αιγαίο το αίμα που κυλάει δικαιοσύνη ζητάει» και φωνάζοντας συνθήματα: «Solidarite avec les emigrés, nous voulons travailler» «αλληλεγγύη στους πρόσφυγες-θέλουμε να δουλέψουμε».

«Τι θέλουμε; Χαρτιά! Πότε τα θέλουμε; Τώρα!» ήταν το σύνθημα που φώναζαν οι μετανάστες από το Συμβούλιο Δικαιωμάτων Αποδήμων Μπαγκλαντεσιανών και την Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδος “η Ενότητα”, που διαδήλωσαν με τα δικά τους μπλοκ στην πορεία. «Σταματήστε τις απελάσεις, σταματήστε την αστυνομική παρενόχληση, απελευθερώστε όλους όσοι είναι φυλακισμένοι στα στρατόπεδα» έγραφαν κάποια από τα πλακάτ τους.

Χαρτιά

«Ζω και εργάζομαι σε εστιατόρια στην Ελλάδα εδώ και τέσσερα χρόνια. Πριν από δύο χρόνια η αστυνομία με έπιασε επειδή δεν είχα χαρτιά και με έβαλε 18 μήνες φυλακή, στην Αμυγδαλέα για ένα έντεκα μήνες και άλλους 7 μήνες στο καμπ Κόρινθο. Η κατάσταση σε αυτές τις φυλακές είναι απελπιστικές» μας λέει ο **Μαχμούντ** μετανάστης από το Μπαγκλαντές. «Νέα παιδιά από το Μπαγκλαντές, το Πακιστάν, πεθαίνουν στην Ελλάδα από κατάθλιψη, η αστυνομία μας κυνηγάει συνέχεια, δεν μας αφήνει να δουλέψουμε, μας κλείνουν σε φυλακές και στο τέλος μας δίνουνουν. Πριν από μόλις δύο μέρες απελάσαν 78 μετανάστες πίσω στο Μπαγκλαντές, χωρίς να έχουν κάνει απολύτως τίποτα, κανένα έγκλημα, απλά και μόνο επειδή δεν είχαν χαρτιά».

«Η διαφορετικότητα είναι πλούτος, συμπερίληψη, ορατότητα, αλληλεγγύη»

γύη» έγραφε το πανό της συλλογικό-της της ΣΔΟΚΕ από το ΠΑΔΑ, των Μεταλλειολόγων, των Χημικών Μηχανικών, της ΙΦΕ, του Χημικού και στο πανό των καλλιτεχνικών καταλήψεων. «Πήραμε απόφαση στην γενική συνέλευση της ΑΣΚΤ να συμμετέχουμε, φτιάξαμε πανό και σήμερα είμαστε εδώ, σε επικοινωνία με τους πρόσφυγες από τη Ριτσώνα για να συνεχίσουμε με κοινές δράσεις» μας είπε ο **Γιάννης Μολυνάκης**, φοιτητής. «Είμαστε ως κατάληψη του Ρεξ σήμερα κάτω από τα πανό φοιτητικών συλλό-

γων και καταλήψεων, της ΣΕΠ και της ΣΔΟΚΕ από το ΠΑΔΑ, των Μεταλλειολόγων, των Χημικών Μηχανικών, της ΙΦΕ, του Χημικού και στο πανό των καλλιτεχνικών καταλήψεων. «Πήραμε απόφαση στην γενική συνέλευση της ΑΣΚΤ να συμμετέχουμε, φτιάξαμε πανό και σήμερα είμαστε εδώ, σε επικοινωνία με τους πρόσφυγες από τη Ριτσώνα για να συνεχίσουμε με κοινές δράσεις» μας είπε ο **Γιάννης Μολυνάκης**, φοιτητής. «Είμαστε ως κατάληψη του Ρεξ σήμερα κάτω από τα πανό φοιτητικών συλλό-

γών και φασιστικών συμπεριφορών που εν έτει 2023 δεν θα έπρεπε να υπάρχουν σε αυτή τη χώρα, που βρίσκεται στο σταυροδρόμι τριών ηπείρων. Παλεύουμε για να είμαστε όλοι μαζί» είπε ο **Φώτης**.

Με πανό διαδήλωσαν στο συλλαλητήριο επίσης: Οι Σύλλογοι Εργαζομένων νοσοκομείων Γεννηματά και Αγίου Σάββα, η Ε' ΕΛΜΕ, εργαζόμενοι του Βυζαντινού Μουσείου, εργαζόμενοι στις τηλεπικοινωνίες, οι κοινωνικοί λειτουργοί του «social work action network», η Εναλλακτική Πα-

ρέμβαση-Δικηγορική Ανατροπή, η Μηδενική Ανοχή-Κίνηση Χειραφέτησης Αναπήρων, το ΣΕΚ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΑΡΙΣ, η ΟΡΜΑ, το τμήμα Δικαιωμάτων του ΣΥΡΙΖΑ.

Ρατσιστική πολιτική

«Ως Εναλλακτική Παρέμβασηστηρίζουμε τις κινητοποιήσεις σήμερα γιατί θεωρούμε ότι οι μετανάστες, οι αιτούντες άσυλο και οι πρόσφυγες, στερούνται από την παρούσα κυβέρνηση τα βασικά τους ανθρώπινα δικαιώματα» τόνισε μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Αστέριος Κα-**

ναβός. «Από τις νομοθετικές τροποποιήσεις του 2019 μέχρι την επικείμενη κατάθεση στη Βουλή του κώδικα για τη μετανάστευση, είναι μια πολιτική καθαρά αντιμεταναστευτική και ρατσιστική, στο ίδιο πλαίσιο που θέτει η ΕΕ με το νέο σύμφωνο για τη μετανάστευση».

«Στην Ε' ΕΛΜΕ πήραμε απόφαση γιατί θεωρούμε ότι οι μετανάστες, οι αιτούντες άσυλο και οι πρόσφυγες, στερούνται από την παρούσα κυβέρνηση τα βασικά τους ανθρώπινα δικαιώματα» τόνισε μιλώντας στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο **Αστέριος Κα-**

για τους ανθρώπους που χάνονται άδικα στα νερά του Αιγαίου» μας είπε η **Εύα Ηλιάδη**, εκπαιδευτικός. «Το μήνυμά μας σήμερα είναι κάτω ο ρατσισμός, κάτω αυτή η κυβέρνηση και καθαρά αντιμεταναστευτική και ρατσιστική, στο ίδιο πλαίσιο που θέτει η ΕΕ με το νέο σύμφωνο για τη μετανάστευση».

«Φονιάδες παιδιών στα Τέμπη και στο Αιγαίο, αυτό το έγκλημά σας θα 'ναι το τελευταίο», «Πέστο δυνατό πέστο καθαρά, σύνορα ανοιχτά για την προσφυγιά», «Οχι απελάσεις ρατσιστικές, άσυλο και στέγη στους

πρόσφυγες», «Κάθαρμα Μητσοτάκη σε ξέρουμε καλά στα Τέμπη και στο Αιγαίο σκότωσες παιδιά», «Νομιμοποιείστε τους μετανάστες σύνορα ανοιχτά για όλους τους εργατές», «Κάτω η κυβέρνηση των δολοφόνων», «Φράχτης σημαίνει πρόσφυγες πνιγμένοι» ήταν κάποια από τα συνθήματα που ακούστηκαν στη διαδήλωση.

«Χαιρετίζουμε τις χιλιάδες των διαδηλωτών που βγήκαν σήμερα στους δρόμους στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, τα Χανιά, το Ηράκλειο, το Βόλο, τα Γιάννενα, τη Πάτρα, την Ξάνθη» αναφέρει ανάμεσα σε άλλα σε ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ.

«Είναι «άγνωστο» για ποιο λόγο ο υπουργός Προστασίας του Πολίτη Τάκης Θεοδωρικάκος έστειλε αστυνομικές τις εξέδρας της Ομόνοιας αφού «ακούνε» συστηματικά από την ΕΥΠ ό,τι κινείται.

Η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε κλιμάκωση των αγώνων με απεργίες και καταλήψεις για την ανατροπή της κυβέρνησης της ΝΔ που έχει το θράσος να στέλνει στη Βουλή ένα Κώδικα Μετανάστευσης με επιθέσεις ενάντια στους μετανάστες δεύτερης γενιάς και τους αιτούντες άσυλου. Καλεί τα συνδικάτα να στηρίξουν τον αγώνα για ανοιχτά σύνορα, χαρτιά στους μετανάστες, άσυλο, στέγη, ΑΜΚΑ, παιδεία χωρίς αποκλεισμούς».

Γιώργος Πίπτας

Στη συγκέντρωση της 18Μ στα Χαυτεία τον λόγο πήραν Δημήτρης Κουτσαφτής, αντιπρόεδρος του Σωματείου Μηχανοδηγών ΟΣΕ, ο Κώστας Παπαδάκης, συνηγορός πολιτικής αγωγής των Αιγύπτιαν αλιεργατών στη δίκη της Χρυσής Αυγής, ο Τζότζο που μίλησε εκ μέρους της επιτροπής προσφύγων και προσφυγισσών του καμπ της Ριτσώνας, ο Βασίλης Κουκαλάνι, ηθοποιός από την Αναρτητική Συσπείρωση Ηθοποιών, η γιατρός Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος ΓΣ της ΟΕΝΓΕ, η Κατερίνα Σπυριδάκου εκ μέρους του Φοιτητικού Σύλλογου Χημικού και η Εύα Ντόκου εκ μέρους της κατάληψης ΣΔΟΚΕ ΠΑΔΑ, ο Αντλιάν Κοτζιά εκ μέρους της Κίνησης «Ορίζοντες», ο Τζαβέντ Ασλάμ, πρόεδρος Πακιστανικής Κοινότητας Ελλάδας «Η Ενότητα», ο σκηνοθέτης και ακτιβιστής Αντώνης Ρέλλας από την Κίνηση Καλλιτεχνών με αναπηρία και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Ο Δημήτρης Κουτσαφτής ζήτησε από τους συγκεντρωμένους να κρατήσει ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των νεκρών των Τεμπών. «Υπήρξε υποβάθμιση και απαξίωση του τρένου λόγω της νεοφιλελεύθερης πολιτικής της συγκεκριμένης κυβέρνησης» τόνισε ξεκινώντας την ομι-

λία του. «Του τρένου που είναι ένα κοινωνικό μέσο. Θα το πάρει ο εργάτης για να πάει στη δουλειά του, οι σπουδαστριες, οι σπουδαστές, οι μαθητές-τριες, οι οικογένειες, οι μετανάστες, οι πρόσφυγες, όλοι εμείς δηλαδή. Αυτή η κυβέρνηση και η πολιτική της πρέπει να ανατραπεί. Γιατί σκοτώνει αδιακρίτως τους φοιτητές, τους εργαζόμενους, τους μετανάστες και τους πρόσφυγες. Σκοτώνει την ελπίδα μας. Οι ζωές μας έχουν αξία. Δεν θέλουν να υπάρχουν συνδικάτα, δεν θέλουν να υπάρχουν φοιτητικοί σύλλογοι, δεν θέλουν γενικά να είμαστε ενωμένοι. Στη μνήμη όλων των θυμάτων και των συναδέλφων μας θα φτάσουμε μέχρι τη δικαίωση και την ανατροπή αυτής της πολιτικής. Σας θέλουμε μαζί μας μέχρι το τέλος».

«Οι συνήγοροι πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α. είμαστε εδώ μαζί με τις κοινότητες προσφύγων και μεταναστών στο αντιρατσιστικό και αντιφασιστικό συλλαλητήριο» είπε ο Κώστας Παπαδάκης. «Συνεχίζουμε τον αγώνα μέσα και έξω από τα δικαστήρια για την καταδίκη και σε δεύτερο βαθμό δικαιοδοσίας των καταδικασμένων για την εγκληματική οργάνωση Χρυσή Αυγή και τις δολοφονίες της. Και θα νικήσουμε, όπως νικήσαμε και στις 7 Οκτώβρη

Ενωμένοι ενάντια στον ρατσισμό

2020. Όπως κάθε μέρα στη δίκη που απορρίπτονται μια – μία οι αιτήσεις αποφυλάκισης των ναζιστών. Όπως πριν λίγες μέρες που ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθήνας επέβαλε ποινή οριστικής παύσης και απέβαλε χωρίς αναστολή από το μητρώο του τον Κωνσταντίνο Πλεύρη για τις προκλήσεις και τους ναζιστικούς του χαιρετισμούς στη δίκη της Χ.Α. Θα φτάσουμε μέχρι το τέλος και θα ανατρέψουμε την ατιμωρησία της εγκληματικής φασιστικής βίας στην Ελλάδα».

Φυλακές

Είμαστε αιτούντες άσυλο από το καμπ της Ριτσώνας» τόνισε ο Τζότζο. «Εκεί ζούμε σε συνθήκες απάνθρωπες και φρικτές, απαράδεκτες στον 21ο αιώνα. Μακριά από τα πάντα, χωρίς λεφτά, χωρίς δουλειά, χωρίς πρόσβαση σε υγεία και σχολεία για τα παιδιά. Πολλά από τα αδέρφια μας πεθαίνουν στις φυλακές και τα κλειστά καμπ χωρίς σεβασμό των ελληνικών αρχών για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Μπο-

ρώ να αναφερθώ συγκεκριμένα στις περιπτώσεις του Σομέ και του Τζεφ από το καμπ της Ριτσώνας. Αυτό συμβαίνει επειδή είμαστε αιτούντες άσυλο στην Ελλάδα; Επειδή έχουμε άλλο χρώμα δέρματος; Έχει άλλο χρώμα το αίμα που κυλάει στις φλέβες μας; Θέλουμε να μας συμπεριφέρονται σαν ανθρώπους, θέλουμε χαρτιά, πιο γρήγορες και απλές διαδικασίες για τους αιτούντες άσυλο, στέγαση στις πόλεις και όχι στα κλειστά καμπ, θέλουμε δουλειά, πρόσβαση στην υγεία και σχολεία για τα παιδιά μας. Σήμερα είμαστε εδώ μαζί σας και διαδηλώνουμε όλοι μαζί».

«Οι καλλιτέχνες εδώ και τρεις μήνες είναι συνεχώς στους δρόμους. Τα αιτήματα για κοινωνική δικαιοσύνη, ενάντια στις διακρίσεις που έχουν να κάνουν με το φύλο ή τη φυλή είναι κομμάτι του αγώνα μας. Οι παραστατικές τέχνες, και οι τέχνες γενικώς έχουν βάλει το δικό τους λιθαράκι στο αντιρατσιστικό κίνημα, στην καταδίκη της Χ.Α., την αντίσταση στους φασίστες και την ρατσιστική πολιτική της κυβέρνη-

σης», είπε ο Βασίλης Κουκαλάνι.

«Οι μετανάστες είμαστε εργατική τάξη και δεν θα αφήσουμε κανένα ούτε τον υπουργό μετανάστευσης Μηταράκη ούτε την κυβέρνηση να μας διαχωρίσει. Οι συμφωνίες που κάνουν με τις κυβερνήσεις διαφόρων χωρών για εννιάμηνη εργασία δεν είναι νομιμοποίηση, είναι γιατί θέλουν τους μετανάστες να δουλεύουν σαν σκλάβοι» υπογράμμισε ο Τζαβέντ Ασλάμ. «Θέλουμε νόμιμα χαρτιά, ίσα δικαιώματα, θέλουμε ΑΜΚΑ, οι μετανάστες, οι γυναίκες, οι έγκυες χαροπαλεύουν χωρίς ΑΜΚΑ. Να κλείσουν τα ρατσιστικά κέντρα κράτησης, να σταματήσουν οι ρατσιστικές σκούπες και οι δολοφονίες στα σύνορα».

«Απευθύνουμε αγωνιστικό χαιρετισμό για τη μέρα δράσης κατά του ρατσισμού και του φασισμού. Επίσης είναι μέρα μνήμης για τους ανθρώπους με σύνδρομο Ντάουν που ήταν τα πρώτα θύματα της ναζιστικής θηριωδίας και αυτό δεν πρέπει να το ξεχάσουμε ποτέ.» τόνισε ο Αντώνης Ρέλλας. «Γιατί δυστυχώς όλες

εκείνες οι συνθήκες που γέννησαν αυτή τη θηριωδία επικρατούν και σήμερα στο νεοφιλελευθερισμό και την κρεατομηχανή που μας θέλει μόνο ικανά εργαλεία για τον καπιταλισμό. Να στείλω αγωνιστικό χαιρετισμό και στους Πολωνούς ανάπηρους που από τις 6 Μαρτίου έχουν καταλάβει ένα μέρος του κοινοβουλίου στην Πολωνία, απαιτώντας αξιοπρέπεια και σεβασμό στα δικαιώματά τους».

Κίνημα

«Διαδηλώνουμε σήμερα απέναντι σε μια κυβέρνηση που πνίγει μετανάστες και πρόσφυγες στα νερά του Αιγαίου, που αρνείται να δώσει σε όλους ΑΜΚΑ και πρόσβαση στη δημόσια υγεία» ανέφερε η Αργυρή Ερωτοκρίτου. «Το κίνημα των υγειονομικών έχει παίξει τεράστιο ρόλο για να είναι τα νοσοκομεία μας ανοιχτά σε όλους τους ανθρώπους και θα συνεχίσουμε να δίνουμε αυτή μάχη. Είναι το ίδιο κίνημα που παλεύει ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και τις διώξεις στα νοσοκομεία, που πα-

λεύει για προσλήψεις και αξιοπρεπή δημόσια Υγεία».

«Είναι πολύ θετικό ότι για άλλη μια χρονιά βρισκόμαστε την ίδια μέρα μαζί στο δρόμο φοιτητές, μαθητές, εργαζόμενοι, πρόσφυγες και μετανάστες. Είμαστε στους δρόμους συνεχώς από τα Τέμπη και μετά απαιτώντας η πολιτική της φτώχειας και των προδιαγεγραμμένων εγκλημάτων να ανατραπεί. Να ανατραπεί η πολιτική που γεννά πολέμους, φτώχεια και ρατσισμό και κλείνει τα σύνορα στους κυνηγημένους» τόνισε η Κατερίνα Σπυριδάκου.

«Η κυβέρνηση των δολοφόνων δεν δολοφόνησε μόνο στα Τέμπη. Δολοφονεί στα σύνορα εδώ και χρόνια. Δολοφονεί προωθώντας τις ιδιωτικοποιήσεις στα νοσοκομεία, όπως τώρα στο ογκολογικό των Παιδών, δολοφονεί ανοίγοντας με την σεξιστική τη πολιτική το δρόμο στις γυναικοκτονίες. Η κυβέρνηση εκπροσωπεί ένα σύστημα δολοφόνων που θέλουμε να ανατρέψουμε» είπε η Εύα Ντόκου. «Χαιρετίζουμε αυτήν την πολύ σημαντική συγκέντρωση που περνάει ένα πολύ δυνατό κοινωνικό και πολιτικό μήνυμα. Ότι πρέπει να μπει ένα τέλος στο ρατσισμό μέσα στην ελληνική κοινωνία» ανέφερε ο Αντλιάν Κοτζιά. «Οτι

η ελληνική κοινωνία πρέπει να βάλει σαν προτεραιότητα την ένταξη των μεταναστών και να τελειώνουμε με τις διακρίσεις. Δυστυχώς, οι γονείς μας όταν έρχονταν πριν από 30 χρόνια στην Ελλάδα, ήταν αθέατοι, αόρατοι από την πολιτεία, άκουαν μόνο ένα πράμα από αυτήν, θα απελαθείτε αν διεκδικήσετε τα δεδουλευμένα, τα αυτονόητα. Πλέον τριάντα χρόνια μετά, τα παιδιά τους λέμε ότι τέρμα, αυτή η κατάσταση πρέπει να τελειώσει».

«Δολοφονούν τους πρόσφυγες στα σύνορα αλλά τους δολοφονούν και στα καμπ όταν δεν υπάρχει ασθενοφόρο να τους μεταφέρει εγκαίρως στα νοσοκομεία. Δίνουν λεφτά για τους εξοπλισμούς και στην αστυνομία για να κυνηγάει κάθε μέρα τους μετανάστες στο κέντρο της Αθήνας και αφήνουν τους σιδηρόδρομους να ρημάζουν» τόνισε ο Πέτρος Κωνσταντίνου. «Μέχρι και την τελευταία της στιγμή αυτή η κυβέρνηση έφερε τον κώδικα μετανάστευσης που βάζει νέα εμπόδια στους μετανάστες δεύτερης γενιάς για την ιθαγένεια. Κλείνουν την πόρτα της νομιμοποίησης. Γι' αυτό λέμε ούτε ένα λεπτό παραπάνω με αυτήν την κυβέρνηση που με την ρατσιστική της πολιτική ανοίγει το δρόμο στους φασίστες».

Τέσσερις ακόμη καταθέσεις ολοκληρώθηκαν κατά τις συνεδριάσεις της 15 και της 17 Μάρτη (32η και 33η συνεδρίαση) στο εφετείο της Χρυσής Αυγής. Ο μάρτυρας Ν. Χατζηευστρατίου, φίλος του Παύλου Φύσσα και θύμα της επίθεσης εξετάστηκε από την υπεράσπιση αντιμετωπίζοντας τις γνωστές απειλές και προσβολές, μαζί με ανθυπολεπτομέρειες που οι συνήγοροι των χρυσαυγιτών προσπαθούν να κάνουν να φανούν ως σημαντικές αντιφάσεις.

Ακολούθησε ο μάρτυρας **Χ. Χρηστίδης**, ιδιοκτήτης ζαχαροπλαστείου στην οδό Π. Φύσσα 58, λίγα μέτρα από το σημείο της δολοφονίας. Ο μάρτυρας κατέθεσε ότι οι κάμερες που είχε το κατάστημά του ήταν ψεύτικες, καθώς και ότι την επόμενη της δολοφονίας ενημέρωσε σχετικά τους αστυνομικούς που έκαναν την έρευνα στο Κερατσίνι, καθώς και τον **Δένδια**, που ήταν μαζί τους.

Η κατάθεση του μάρτυρα ήταν μια ευκαιρία για την υπεράσπιση να συνωμοσιολογήσει ασύστολα πάνω στην παρουσία του Υπουργού Προ.Πο, λέγοντας ότι εξυπηρετούσε κάποια δήθεν προσπάθεια κατασκευασμένης ενοχοποίησης της ΧΑ, με την εξαφάνιση στοιχείων (όπως βίντεο) που θα... την αθώωναν. Έφτασε στο σημείο ο **Ρουσόπουλος**, συνήγορος του **Α. Ματθαίουπουλου**, να πει ότι εκείνο το βράδυ «κανείς δε μιλούσε για Χρυσή Αυγή» κι ότι κάθε αναφορά στην εγκληματική οργάνωση κατασκευάστηκε εκ των υστέρων.

Πράγμα που διαψεύδουν βέβαια οι περισσότεροι μάρτυρες, ανάμεσα στους οποίους ο αστυνομικός **Μπιάγκης** που ανέφερε ότι «όλοι ήταν από την ίδια ομάδα, τη Χρυσή Αυγή», ο αστυνομικός **Ντάφος** που ενημέρωσε το ΑΤ Κερατσινίου ότι πρέπει να αναζητηθούν άτομα της Χρυσής Αυγής γιατί είχε μόλις αποσπάσει την ομολογία του **Ρουπακιά** με το γνωστό «είμαι δικός σας, της Χρυσής Αυγής» και ο αστυνομικός **Βίντσης** που κατέθεσε ότι οι περιοικοί είπαν στις αστυνομικές δυνάμεις να συλλάβουν χρυσαυγίτες. Δύσκολα μπορεί κανείς να κατηγορήσει τους αστυνομικούς για μεροληψία σε βάρος της ΧΑ. Και φυσικά το ότι λίγες ώρες μετά ξεκίνησαν οι αντιφασιστικές διαδηλώσεις κάνει σκόνη τον ισχυρισμό περί «εκ των υστέρων κατασκευασμένης» εικόνας ότι δράστης ήταν η ΧΑ.

Στο ίδιο πλαίσιο συνωμοσιολογίας κινείται και η διαρκής επιμονή της υπεράσπισης στην κλήτευση της **Χ. Τσοσλούκου**, κοπέλας του Παύλου Φύσσα. Πάλι, ο συνήγορος Ρουσόπουλος έφτασε στα άκρα λέγοντας ότι πρόκειται για τη «μοναδική αυτόπτη μάρτυρα» (!). Η υπεράσπιση επιμένει ελπίζοντας να τεκμηριώσει ότι η παρέα του Παύλου Φύσσα πήγαινε για τσακωμό (παρά τις αντίθετες ει-

25/9/2013, Η απεργιακή αντιφασιστική διαδήλωση των συνδικάτων μετά την δολοφονία Φύσσα. Φωτό: Γιώργος Πίττας

Οι μαρτυρίες τσακίζουν τα ψέματα των Ναζί

κόνες όλων των μαρτύρων που είδαν τι έγινε έξω από το Κοράλλι).

Είναι μια προσπάθεια να υποστηρίξει ότι «πραγματικά» σημαντικά στοιχεία αποκρύπτονται – όπως άλλωστε και τα «πραγματικά» βίντεο – για να αποπροσανατολίσει από την ουσία. Στην πραγματικότητα, ομολογούν πόσο ενοχοποιητικά είναι τα στοιχεία, οι καταθέσεις που έχει ήδη το δικαστήριο αλλά και τα όσα θα δει στη φάση των αναγνωστέων εγγράφων. Βίντεο, ιστορικά κλήσεων, διαβιβάσεις της αστυνομίας και πολλά άλλα που επιβεβαιώνουν τους αυτόπτες.

Μετά τον Χρηστίδη κατέθεσε ο αυτόπτης μάρτυρας **Α. Νικολάου** που είδε την επίθεση από το μπαλκόνι του, στον τρίτο όροφο κοντινού κτιρίου στην Τσαλδάρη. Όπως κατέθεσε είδε τα γεγονότα από απόσταση 40-50 μέτρων και επιβεβαίωσε πανηγυρικά τις αυτόπτες μάρτυρες **Ζώρζου** και **Καραγιαννίδου** (των οποίων την παρουσία στο περιστατικό η υπεράσπιση αρνείται). Μίλησε, όπως κι αυτές, για 30 άτομα στο απέναντι πεζοδρόμιο («κύρια μάζα... άσπρες παραλλαγές, ξυρισμένα κεφάλια, μαύρα ρούχα»), για εναλλαγές μεταξύ αυτών και ατόμων στο διάζωμα, καθώς και για επίθεση τριών ακόμη ατόμων στον Παύλο Φύσσα ο οποίος ήταν, χωρίς αμφιβολία από τη μεριά του μάρτυρα, «αμυνόμενος». Σε διευκρινιστικές ερωτήσεις της Πολιτικής Αγωγής ξεκαθάρισε ότι τα 30 άτομα εναλλάσ-

σονταν με αυτά που βρίσκονταν στη μέση και όλοι μαζί στήριζαν τους 3 που έκαναν την επίθεση στον Παύλο Φύσσα. Επιβεβαίωσε δηλαδή τα όσα έλεγαν οι Ζώρζου και Καραγιαννίδου για τα κύματα επιθέσεων.

Δολοφονική ακρίβεια

Ο Νικολάου περιέγραψε επίσης τη δολοφονική ακρίβεια του Ρουπακιά. Όπως επανειλημμένα είπε, χρειάστηκε λιγότερο από 1 λεπτό, ίσως και μόλις 40 δευτερόλεπτα για να βγει από το αυτοκίνητο, να κατευθυνθεί αποφασιστικά προς το θύμα του, να το πλήξει, να γυρίσει στο αυτοκίνητο και να πετάξει το μαχαίρι «σαν αποτοίγαρο» στη ρόδα του αυτοκινήτου. Ο μάρτυρας άκουσε μια φωνή από τον γύρω κόσμο «το φάγανε το παλικάρι» και κατέβηκε από το σπίτι του στο σημείο της δολοφονίας, όπου είδε τον Παύλο στα χέρια της κοπέλας του.

Στην επόμενη συνεδρίαση κατέθεσε ο φίλος του Παύλου Φύσσα **Ν. Μαντάς**. Όπως έχει κατατεθεί κι από άλλο μέλος της παρέας, ο **Μιχάλαρος** είδε την παρέα να απομακρύνεται από τα αυτοκίνητα που είχαν μόλις παρκάρει για να μπουν στο Κοράλλι, άρα ήξερε ότι θα χρειαστεί να γυρίσουν σε αυτά φεύγοντας. Έτσι, ο μάρτυρας κρίνει ότι γι' αυτό μετά το τέλος του αγώνα οι χρυσαυγίτες άρχισαν να συγκεντρώνονται στο σημείο που συγκεντρώθηκαν. Εκτός από τον Μιχάλαρο ο μάρτυρας έχει αναγνωρίσει τον **Άγγο** στο Κοράλλι.

Όταν η παρέα βγήκε από το Κοράλλι είδε ότι δεν μπορεί να πάρει τα αυτοκίνητα γιατί τους εμπόδιζε μια ομάδα οπλισμένη με ρόπαλα και κοκάλινα γάντια.

Στη συνέχεια εμφανίστηκε ένα κονβόι που σύμφωνα με τον μάρτυρα αποτελείτο από ένα αμάξι μπροστά, 10 μηχανές να ακολουθούν και ένα αμάξι πίσω. Τα μέλη του κονβόι «ενώθηκαν με τους άλλους», γύρισαν και κοίταξαν προς το μέρος τους εντοπίζοντας χάρη στην ενημέρωση των πρώτων τα θύματά τους. Άρχισαν την επίθεση «όλοι μαζί» βρίζοντας και απειλώντας. Ο μάρτυρας ήταν στην ομάδα που κρύφτηκε στα γύρω στενά και τελικά συνελήφθη. Στο τμήμα, περιέγραψε τον Ρουπακιά ψύχραιμο, να προσπαθεί να ψαρέψει πληροφορίες από τα θύματα. Τόνισε ότι όταν έδιναν στοιχεία (ονόματα, διευθύνσεις) στους αστυνομικούς, ο Ρουπακιάς έστελνε μηνύματα στο κινητό. Ενώ μάλιστα όταν άκουσε τις περιγραφές τους από την επίθεση και τους δράστες είπε «κι εγώ αρβυλάκια φοράω παιδιά, δεν πιστεύω να με περάσετε για χρυσαυγίτη».

Ρωτηθείς για το πώς βρέθηκαν στο σημείο τόσα άτομα κι αν ήταν της Χρυσής Αυγής, ο μάρτυρας ξεκαθάρισε: «Δεν τυχαίνει να μαζευτούν 30 άτομα με παλούκια, μαχαίρια, κράνη, κοκάλινα γάντια. Δεν τυχαίνει να βρίσκονται όλοι σε έναν πολιτικό φορέα, να είναι χρυσαυγίτες. Δεν το βγάλαμε από το κεφάλι

μας. Είχαν και την αμφίεση... της Χρυσής Αυγής». Τέλος περιέγραψε την επίθεση που δέχτηκε την πρώτη μέρα της δίκης της ΧΑ το 2015 στον Κορυδαλλό: «Έφυγε [από τους συγκεντρωμένους χρυσαυγίτες] μια ομάδα με παλούκια, είχαν κρυμμένα χαρακτηριστικά. Μας ρώτησαν πού πάμε, είπαμε ότι είμαστε μάρτυρες για τον Παύλο. Ένας ρώτησε τι είδατε στην Τσαλδάρη... Μας χτυπήσανε, εμένα, μια κοπέλα, τον **Ξυπόλητο** [σ: μάρτυρας από την παρέα του Φύσσα] και τον πατέρα μου».

Στο τέλος της συνεδρίασης η Εισαγγελέας έκανε την πρότασή της για τα αμέτρητα «αιτήματα»-απειλές προς τους μάρτυρες καθώς και λοιπά αιτήματα που έχει υποβάλει η υπεράσπιση (επανεξέταση των μαρτύρων και αντιπαράσταση... όλων με όλους, διαδικασίες δίωξης για ψευδείς καταθέσεις, κλήση Ν. Δένδια ως μάρτυρα). Απέρριψε όλα τα αιτήματα που υπονοούσαν ότι οι μάρτυρες είναι αναξιόπιστοι, εξηγώντας ότι δεν προκύπτουν αντιφάσεις μεταξύ τους. Μάλιστα αφιέρωσε χρόνο για να μιλήσει συγκεκριμένα για τον **Χατζησταμάτη**, τον μάρτυρα που κατέθεσε ότι είδε ένα επαγγελματικό μαχαίρωμα, τονίζοντας και η ίδια ότι επρόκειτο για τέτοιο: «Ένα πλήγμα στον μηρό, απολύτως εύστοχο για να σκύψει το θύμα και δυο ακόμα εύστοχα χτυπήματα στην καρδιά και στον πνεύμονα». Θεώρησε την παρουσία του Δένδια στην Τσαλδάρη επιβεβλημένη ως πολιτικός προϊστάμενος της ΕΛΑΣ και δεν έκρινε αναγκαίο να κληθεί και ως μάρτυρας.

Σε τοποθέτησή του ο **Κ. Παπαδάκης**, συνήγορος Πολιτικής Αγωγής, σχολίασε επίσης το αίτημα κλήτευσης του Δένδια ως μάρτυρα λέγοντας: «Εξυπηρετεί μια πολιτική εντυπωσιοθηρία, το αφήγημα δηλαδή ότι φοβήθηκε η ΝΔ τη δημοσκοπική άνοδο της ΧΑ και συνωμότησε για να τηβάλει φυλακή. Ο Δένδιας έχει πράγματι ευθύνες: ευθύνες που λίμναζαν στο γραφείο του οι 32 δικογραφίες. Που η ΕΛΑΣ ήταν παρούσα στην επίθεση και δεν παρενέβη. Γι' αυτά πρέπει να λογοδοτήσει ο υπουργός κι όχι γι' αυτά που λέει η υπεράσπιση».

Το δικαστήριο επιφυλάχθηκε να απαντήσει στα αιτήματα την επόμενη φορά. Για τις 22 Μάρτη έχει καλέσει τον αξιωματικό της ΕΛΑΣ **Συμεώνογλου** που ήταν υπεύθυνος για τις ενέργειες της αστυνομίας αμέσως μετά (έρευνες για μάρτυρες κλπ) και ο οποίος δεν ήταν στην αρχική λίστα των μαρτύρων.

Αφροδίτη Φράγκου

Επόμενες δικάσιμοι

Μάρτης: 22/3, 29/3, 31/3

Απρίλιος: 3/4, 5/4, 26/4, 28/4

Μάιος: 10/5, 12/5, 17/5, 19/5, 25/5, 31/5

ΛΟΝΔΙΝΟ Φωτό: Guy Smallman

ΒΑΡΚΕΛΩΝΗ Φωτό: Marx21

ΒΑΡΣΟΒΙΑ Φωτό: Ενωμένοι κατά του Ρατσισμού

ΒΙΕΝΝΗ Φωτό: Κρίστοφερ Γκλάνζ

Διεθνής μέρα

Αντιρατσιστικές-αντιφασιστικές διαδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν στις 18 Μάρτη σε πολλές πόλεις της Ευρώπης. Μεγαλύτερες όλων ήταν αυτή που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο με τη συμμετοχή πάνω από 10.000 διαδηλωτών ενώ μαζικές ήταν οι διαδηλώσεις στο Εδιμβούργο και στο Κάρντιφ. Όπως αναφέρει στο ρεπορτάζ της η εφημερίδα Socialist Worker:

«Περίπου 10.000 διαδηλωτές συμμετείχαν στην πορεία που κάλεσε το Stand Up To Racism (SUTR) από το Πόρτλαντ Πλέις και κατέληξε στην Ντάουνινγκ Στρίτ, όπου βρίσκεται η πρωθυπουργική κατοικία φωνάζοντας “Πείτε το δυνάτα, πείτε το ξεκάθαρα, οι πρόσφυγες είναι ευπρόσδεκτοι εδώ”. Η διαδήλωση έγινε καθώς οι Συντηρητικοί προσπαθούν να περάσουν νέο ρατσιστικό “Νομοσχέδιο για την Παράνομη Μετανάστευση”.

Η διαδήλωση υποστηρίχθηκε από τη συνδικαλιστική ομοσπονδία TUC και όλα τα μεγάλα συνδικάτα, με πανό και αντιπροσωπείες από τα PCS, NEU, Unison, Unite, CWU και άλλα. Συμμετείχαν επίσης συλλογικότητες όπως η καμπάνια Hussein Must Stay, η Care4Calais, η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο,

ακτιβιστές των ΛΟΑΤΚΙ+. Οι πορείες πρέπει να αποτελέσουν το εφαλτήριο για μια μεγαλύτερη αντεπίθεση καθώς οι Συντηρητικοί εντείνουν τις επιθέσεις τους στους πρόσφυγες. Οι χιλιάδες που βγήκαν στους δρόμους στο Λονδίνο, τη Γλασκώβη και το Κάρντιφ -και τα εκατομμύρια που υποστήριξαν τη στάση του Γκάρι Λίνκερ την περασμένη εβδομάδα- δείχνουν ότι υπάρχει μια στέρεη βάση γι’ αυτό».

Με τη συμμετοχή σωματείων, μεταναστευτικών κοινοτήτων και Ρομά μαζική ήταν η διαδήλωση και στην **Βαρκελώνη**. Στη **Βιέννη** πραγματοποιήθηκε αντιφασιστική συναυλία και συγκέντρωση στην πλατεία Κάρλσπλάτς. Μαζική, μετά μουσικής με συνοδεία τυμπάνων, ήταν και η διαδήλωση στο **Άμστερνταμ**. Συγκεντρώσεις και διαμαρτυρίες πραγματοποιήθηκαν επίσης σε διάφορες πόλεις της **Γερμανίας**, με πρωτοβουλία του Aufstehen Gegen Racismus, (Ενωθείτε ενάντια στον ρατσισμό) καθώς και στην **Βαρσοβία**.

Οι κινητοποιήσεις για τη Διεθνή Μέρα Δράσης ενάντια στον φασισμό και στον ρατσισμό, συνεχίζονται στις 21 Μάρτη στην **Κοπεγχάγη** και στις 25 Μάρτη στο **Παρίσι** στη διαδήλωση που καλεί η κίνηση Marche des Solidarites.

Απελευθερώθηκε η προσφύγισσα Νανού μετά την προσαγωγή της στο Αστυνομικό Τμήμα Αλίμου με αφορμή την έντονη απαίτησή της να τακτοποιηθούν τα έγγραφα της ίδιας και του παιδιού της. Την απείλησαν με δίωξη γιατί τάχα παραμελεί το παιδί της.

Όπως είχε καταγγείλει η ΚΕΕΡΦΑ, την οποία οι γυναίκες της Κοινότητας Καμερούν ευχαρίστησαν αφιερώνοντας το τραγούδι της Τρέισι Τσάπμαν, The promise, «η συγκεκριμένη προσφύγισσα είναι μία από αυτές που πετάχτηκαν στο δρόμο με το τερματισμό του προγράμματος ΕΣΤΙΑ,

Ελεύθερη η Νανού

ενώ η εμπειρία σεξουαλικής κακοποίησης της σε στρατόπεδο προσφύγων της Σάμου την έκανε να ανατριχιάζει στην ιδέα επιστροφής σε στρατόπεδο ξανά. Ήταν επάνω στην εξέδρα της απεργιακής συγκέντρωσης της ΑΔΕΔΥ στις 16 Μάρτη στην Πλατεία Κλαυθμώνος καλώντας στις 18 Μάρτη. Σήμερα το πρωί (17 Μάρτη) πήγε στις υπηρεσίες Ασύλου των Αλίμου για την τακτοποίηση των εγγράφων της αλλά κατέληξε να συλληφθεί, να κρατείται στο Αστυνομικό Τμήμα Αλίμου

και να απειλείται με στέρηση του παιδιού γιατί δήθεν το παραμελεί.

Καμιά επίκληση της απεγνωσμένης διαμαρτυρίας της δεν δικαιολογεί απάνθρωπες και άκαρδες μεθόδους καταστολής της προσφύγισσας από το Καμερούν.

Απαιτούμε να αφεθεί ελεύθερη να ζήσει με το παιδί της, να σταματήσει ο διωγμός μιας κακοποιημένης γυναίκας προσφύγισσας, να αναγνωριστεί η ευαλωτότητα της περίπτωσης της, να της δοθούν άμεσα έγγραφα παραμονής και ανθρωπινή στέγη».

Στέγη για τους πρόσφυγες

Κείμενο διαμαρτυρίας με τίτλο «Μετά το Estia τι;» εξέδωσε το Δίκτυο Δράσης Κοινωνικών Λειτουργιών και υπογράφουν μια σειρά από συλλογικότητες, ανάμεσά τους, η Αυτοοργανωμένη Πρωτοβουλία της Κοινωνικής Εργασίας, το Δίκτυο Κοινωνικής Υποστήριξης Προσφύγων και Μεταναστών, η Κίνηση Απελάστε το Ρατσισμό, η ΚΕΕΡΦΑ, η Κίνηση Χειραφέρνησης Αναπήρων: “Μηδενική Ανοχή”, η Παμπεραϊκή Πρωτοβουλία Υποστήριξης Προσφύγων & Μεταναστών κ.α.

Όπως αναφέρουν ανάμεσα σε άλλα σχετικά με την κατάργηση του προγράμματος Estia, «παρ’ όλες τις φανερές ελλείψεις, αυτό αποτελούσε μία βασική και απαραίτητη λειτουργία για μια πλευρά της κοινωνικής προστασίας των προσφύγων, όπως το δικαίωμα στη στέγαση εντός του αστικού ιστού. Η στέγαση εντός των πόλεων, και όχι σε απομακρυσμένα και αποκομμένα από τον αστικό ιστό camps -ανοιχτά ή κλειστά, είναι απαραίτητη συνθήκη για τον κάθε άνθρωπο, προκειμένου να μπορέσει να ξαναχτίσει την ζωή και την καθημερινότητά του με αξιοπρέπεια...

Διεκδικούμε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης για τους αιτούντες άσυλο, πρόσφυγες, προσφύγισσες και προσφυγόπουλα. Να κλείσουν τα camps, ανοιχτά και κλειστά, καθώς επιτυγχάνεται μόνο ο αποκλεισμός, η περιθωριοποίηση, ακόμα και ο κίνδυνος της ανθρώπινης ζωής. Διεκδικούμε να παραμείνουν τα προσφυγόπουλα στα σχολεία. Να δοθεί εδώ και τώρα άμεση λύση για τη στέγαση των προσφύγων και αιτούντων άσυλο. Δικαίωμα στη στέγη χωρίς κριτήρια. Να εξομαλυνθεί η διαδικασία ασύλου και να στελεχωθούν επαρκώς τα περιφερειακά γραφεία ασύλου- Χαριτιά και άσυλο στους αιτούντες άσυλο. Κοινωνική και ψυχολογική υποστήριξη των ανθρώπων που έχουν βιώσει τόσα χρόνια αμέτρητες επιβλαβείς εμπειρίες. Κάλυψη και υποστήριξη των εργαζόμενων κοινωνικών λειτουργιών στο ζήτημα των εξώσεων...».

• Ολόκληρο το κείμενο μπορείτε να διαβάσετε εδώ: <https://www.facebook.com/SocialWorkActionInGreece>. Η συλλογή υπογραφών από συλλογικότητες για το κείμενο συνεχίζεται.

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Με επιτυχία έγινε η εκδήλωση που οργάνωσε το ΣΕΚ στην Ηλιούπολη, το απόγευμα της Πέμπτης 16 Μάρτη. Δεκάδες εργαζόμενοι και φοιτητές πήραν μέρος αμέσως μετά τη μεγάλη πανεργατική απεργία της ίδιας μέρας με τις συγκοινωνίες να απεργούν. Τη συζήτηση άνοιξε η Ζανέτα Λυσικάτου, γιατρός και μέλος του ΓΣ της ΠΟΕΔΗΝ που μετέφερε τις εμπειρίες από τους αγώνες στα νοσοκομεία και την πανεργατική απεργία της ίδιας μέρας. Και ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ που άνοιξε τη συζήτηση για τα επόμενα βήματα του κινήματος, την προοπτική του.

Ο **Στέλιος Γιαννούλης**, δάσκαλος και μέλος του ΔΣ του συλλόγου πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης της περιοχής έδωσε την εικόνα της συμμετοχής των εκπαιδευτικών στην πανεργατική απεργία και τόνισε πόσο αναγκαία είναι η οργάνωση σε κάθε χώρο, συγκρότημα το συγκρότημα, για να έχει συνέχεια η οργή και η διάθεση που εκφράστηκε όχι μόνο στις 8 Μάρτη αλλά και πιο πριν, στη μεγάλη απεργία των εκπαιδευτικών στις 15 Φλεβάρη. Η **Χρυσάνθη Καθοπούλη**, νοσηλεύτρια στον Αγ. Σάββα μίλησε για τις περικοπές που επιβάλλει η κυβέρνηση στα νοσοκομεία και για το πόσο αναγκαία είναι η συνέχεια των αγώνων, είναι ζήτημα ζωής και θανάτου.

Ο **Μηνάς Χρονόπουλος**, εργαζόμενος στη βιομηχανία Τσαμούρης ΑΕ, περιέγραψε πως οι συνάδελφοί του συμμετείχαν με το πανό τους στις δύο πανεργατικές απεργίες και ετοιμάζονται να ιδρύσουν το δικό τους σωματείο. Η **Μαρία Χαρχαρίδου**, νοσηλεύτρια και μέλος του ΔΣ του σωματείου του Γεννηματά μίλησε για τις μάχες που έχουν δώσει οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία και τη μάχη που ανοίγει τώρα για να μείνει η Αργυρή Ερωτοκρίτου στον Ευαγγελισμό.

Η **Ελισάβετ**, φοιτήτρια της ΑΣΚΤ περιέγραψε τις γενικές συνελεύσεις στην κατελημμένη σχολή και τα ζητήματα που ανοίγουν εκεί. Ο **Γιώργος**, ιδιωτικός υπάλληλος αναφέρθηκε στα αδιέξοδα του καπιταλισμού και στην ανάγκη η Αριστερά να δώσει νέες απαντήσεις στην πάλη ενάντια στο σύστημα. Ο **Χάρης Παπαδόπουλος** κάλεσε σε συμμετοχή στο αντιρατσιστικό συλλαλητήριο της 18 Μάρτη και ο **Μάνος Νικολάου**, δημοσιογράφος μίλησε για την ανάγκη να δυναμώσει το ΣΕΚ που βάζει την προοπτική της ανατροπής του καπιταλισμού.

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

16/3, Στιγμιότυπο από την εκδήλωση του ΣΕΚ στην Ηλιούπολη. Φωτό: Μάνος Νικολάου

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

Την Παρασκευή 17 Μάρτη, εκδήλωση με θέμα "Μετά την Πανεργατική σεισμό - Είναι η ώρα της ανατροπής" οργάνωσαν οι πυρήνες του ΣΕΚ στον Πειραιά, με ομιλητές τον Κώστα Καταραχιά, από το ΔΣ της ΕΙ-ΝΑΠ και γραμματέα του σωματείου εργαζομένων στο Νοσοκομείο Έλενα και τη Μαρία Στύλλου, υπεύθυνη του περιοδικού «Σοσιαλισμός από τα κάτω». Στην εκδήλωση συμμετείχαν εργαζόμενοι από τους δήμους Κορυδαλλού, Νίκαιας, Κερατσινίου, από το Κρατικό Νίκαιας, νεολαίοι και συνταξιούχοι από τις γειτονιές του Πειραιά.

Μετά τις δύο εισηγήσεις έγινε πλούσια συζήτηση με παραδείγματα από τα προχωρήματα τις εργατικής τάξης και στις ιδέες που εκφράστηκαν με τη μεγάλη συμμετοχή στις δύο πανεργατικές που προηγήθηκαν μέσα σε διάστημα μίας εβδομάδας. Ο **Λεωνίδας**, παλιός αγωνιστής της γενιάς των Λαμπράκηδων, τόνισε ότι τα Τέμπη ήταν το σημείο καμπής για το κίνημα όπως η δολοφονία του Λαμπράκη. Ο **Μάνος**, μίλησε για την ιδιωτική εκπαίδευση που απέργησε με πολύ μεγάλα ποσοστά στις 8 Μάρτη και έδωσε την εικόνα της κινητοποίησης των εκπαιδευτικών την ίδια μέρα, ενάντια στην φιέστα του διευθυντή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Πειραιά που διαφήμιζε τα ιδιωτικά κολλέγια, ο οποίος έφτασε στο σημείο να κάνει μηνύσεις στους εκπαιδευτικούς που συμμετείχαν.

Ο **Μήτσος**, εργαζόμενος στο Δήμο Κορυδαλλού, μίλησε για την εβδομαδιαία παρέμβαση του ΣΕΚ στους συναδέλφους του που φτάνει να δίνει μέχρι και 30 εφημερίδες και με αυτό τον τρόπο συνδέεται με τον κόσμο. Η **Ιφιγένεια**, είπε ότι γνώρισε το ΣΕΚ στις συναυλίες των καλλιτεχνών και αποφάσισε γίνει μέλος για να οργανώσει τους αγώνες στη γειτονιά της στον Πειραιά. Ο **Μήτσος** από το Δήμο Κερατσινίου, τόνισε ότι αυτή η κυβέρνηση είχε σαν κύριο μέλημα να τσακίσει τα συνδικάτα και σήμερα βλέπουμε μια άνοδο στο κίνημα και ιδιαίτερα εκεί που υπάρχει η οργάνωση από τα κάτω. Χρειαζόμαστε ομάδες στους δήμους που να οργανώνουν τις απεργίες και να δίνουν προοπτική, όπως συμβαίνει στα νοσοκομεία, που μέσα σε μία μέρα οι σύντροφοι-ισσες καταφέρνουν να οργανώσουν την καμπάνια ενάντια στη δίωξη της Αργυρής Ερωτοκρίτου.

Κατερίνα Θωίδου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πλούσια συζήτηση με πολλές παρεμβάσεις στην εκδήλωση που οργάνωσε το ΣΕΚ Θεσσαλονίκης την περασμένη Τετάρτη 15/3 στην ΕΔΟΘ, παραμονές της δεύτερης μεγάλης πανεργατικής απεργίας, με τίτλο "η ώρα της ανατροπής".

Τις εισηγήσεις ανέλαβαν ο **Ευκλείδης Μακρόγλου**, δικηγόρος μέλος της Εναλλακτικής Πρωτοβουλίας και ο **Γιάννης Κούτρας**, μέλος ΔΣ της ΕΝΙΘ. Έβαλαν εισηγητικά την εικόνα των μεγάλων κινητοποιήσεων που ακολούθησαν το έγκλημα στα Τέμπη, που κορυφώθηκαν με τις κινητοποιήσεις την Κυριακή 5/3 και στη συνέχεια με το μεγαλειώδες συλλαλητήριο στις 8Μ. Ο Γιάννης Κούτρας στάθηκε στο βάθος των αντιστάσεων που ανατρέχουν στο 2019, από την πρώτη μέρα αυτής της κυβέρνησης, στις εμπειρίες του κόσμου που δίνει τις μάχες, αλλά και στο βάθος της κρίσης των από τα πάνω που παίρνει νέα έκταση ενόψει της νέας χρηματοπιστωτικής κρίσης που συνταράσσει τα χρηματιστήρια και τις οικονομίες διεθνώς.

Ακολούθησε πλούσια συζήτηση με 10 συνολικά παρεμβάσεις, όπου δόθηκαν οι εικόνες της οργάνωσης της καμπάνιας για να φτάσουμε στη μεγάλη πανεργατική της 8Μ, ο ρόλος που έπαιξε το πάνδημο συλλαλητήριο στην πόλη την ίδια μέρα στο Αγ. Βενιζέλου χωρίς ξεχωριστές συγκεντρώσεις, αλλά και ο τρόπος που θα πρέπει να συνεχίσει το εργατικό κίνημα, με επιτροπές αγώνα σε κάθε χώρο που θα οργανώνουν την κλιμάκωση των κινητοποιήσεων. Μπήκε επίσης στην κουβέντα το βάθος της πολιτικής κρίσης της κυβέρνησης κάτω από αυτές τις συνθήκες μαζικού ξεσηκωμού, αλλά και των πολιτικών προχωρημάτων του κόσμου, που αποτελεί νέο στοιχείο ακόμα και σε σχέση με τις μεγάλες κινητοποιήσεις του '10-'12 αλλά και του αντιπολεμικού κινήματος του 2003.

Ενδεικτικό της κρίσης είναι το γεγονός ότι ακόμα και οι δημοσιογράφοι αναγκάζονται να παίρνουν αποστάσεις από την κυβερνητική -επικοινωνιακή- διαχείριση του εγκλήματος στα Τέμπη, ενώ η κυβέρνηση αναγκάζεται να διαδίδει "fake news" ότι δήθεν η απεργία της ΑΔΕΔΥ για τις 16/3 κηρύχθηκε παράνομη. Η εκδήλωση έκλεισε με την οργάνωση της παρουσίας μας στις μεγάλες απεργιακές κινητοποιήσεις που ακολούθησαν την επόμενη ημέρα.

Χρύσα Καλογεράκη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

Το απόγευμα της πανεργατικής απεργίας, στις 16 Μάρτη, το ΣΕΚ διοργάνωσε, στο Παλαιό Δημαρχείο στο Χαλάνδρι, ανοικτή πολιτική εκδήλωση. Αν και η εκδήλωση είχε προγραμματιστεί πριν την κήρυξη της πανεργατικής απεργίας, ο συνδυασμός το πρωί απεργία και απεργιακή διαδήλωση και το απόγευμα πολιτική συζήτηση αποδείχθηκε εξαιρετικά πολύτιμος.

Σε μία περίοδο εργατικής και νεολαιίστικης έκρηξης και με δύο μαζικές πανεργατικές απεργίες μέσα σε μία βδομάδα, η ανάγκη να συζητήσουμε για την "ώρα της ανατροπής" έρχεται από παντού. Έτσι, και παρά την "κούραση" της οργάνωσης της απεργίας, της ίδιας της απεργιακής συγκέντρωσης και πορείας, τα χημικά των ΜΑΤ και χωρίς απογευματινές συγκοινωνίες, η εκδήλωση ήταν μαζική, ενθουσιώδης και, κυρίως, γέμισε με αποφασιστικότητα και αυτοπεποίθηση όσες και όσους πήραν μέρος.

Το άνοιγμα έκαναν η σ. **Αργυρή Ερωτοκρίτου**, δικόκλημη γιατρός για την συνδικαλιστική της δράση και μέλος του ΔΣ της ΟΕΝΓΕ και της Κίνησης για απεργιακή 8 Μάρτη και ο **Τάσος Αναστασιάδης** από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης. Ξεδίπλωσαν όλο το πλαίσιο μέσα στο οποίο η οργή για το έγκλημα στα Τέμπη μετατράπηκε σε εργατική απεργιακή και νεολαιίστικη έκρηξη. Και έτσι θα προχωρήσουμε μέσα σε μία "καυτή" προεκλογική περίοδο με κλιμάκωση των αγώνων και όχι εκλογική αναμονή, με δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά και στους αγώνες και στις κάλπες με το ψηφοδέλτιο της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αλλά και με πιο δυνατό ΣΕΚ.

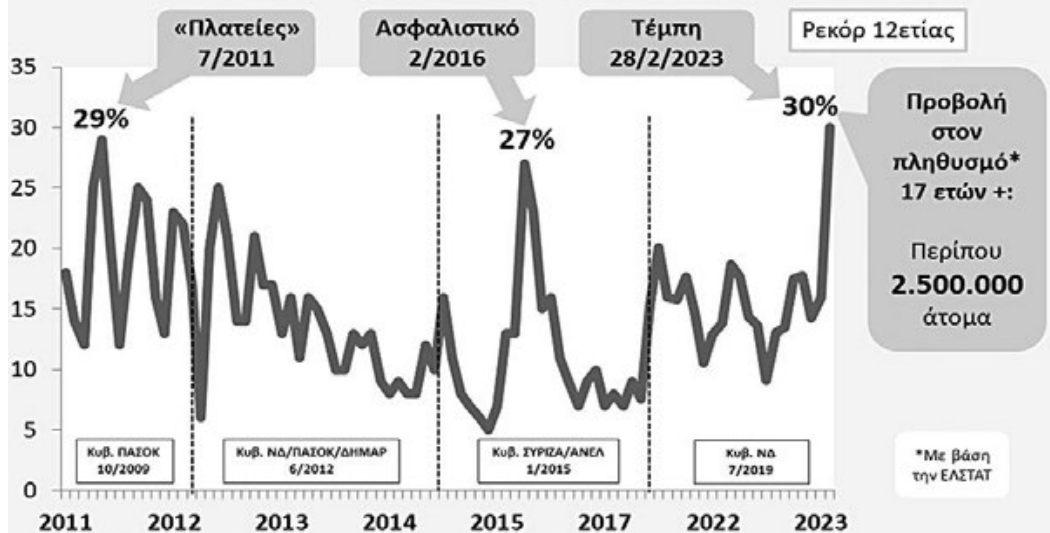
Από τις συντροφισσες και συντρόφους που παρακολούθησαν τη συζήτηση, πρόλαβαν να μιλήσουν, εξαιτίας του χρόνου, οι 11. Ήταν μία ασταμάτητη διαδικασία που όλες και όλοι είχαν να καταθέσουν την εμπειρία τους και τις ιδέες τους για την συνέχεια. Από συντροφισσες και συντρόφους, που ζήσαν την έκρηξη στη "περίοδο των μνημονίων" και τόνισαν τη διαφορά του τότε με το σήμερα στο πόσο, κυρίως, ο κόσμος σήμερα είναι πιο μπροστά και στις ιδέες αλλά και στις πολιτικές εμπειρίες. Μέχρι νεότερες συντροφισσες και συντρόφους, που ζουν με ενθουσιασμό όλο αυτό που συμβαίνει, και ρωτάγανε πως μπορούμε να ενώσουμε νικηφόρα όλες τις μάχες που είναι σε εξέλιξη και μπροστά μας. Στο τέλος της εκδήλωσης ένας εργαζόμενος στο Δήμο της Νέας Ιωνίας οργάνωθηκε στο ΣΕΚ.

Γιώργος Ράγκος

Συμμετοχή σε απεργίες/διαδηλώσεις/πορείες

Μάρτιος 2011 – Μάρτιος 2023

Τον τελευταίο μήνα, εσείς, έτυχε να πάρετε μέρος σε κάποια απεργία, συγκέντρωση, διαδήλωση, πορεία ή κάποια άλλη κινητοποίηση ή εκδήλωση; (ποσοστό % συμμετοχής)

Πηγή: Public Issue, Πολιτικό Βαρόμετρο, 2011-2023

Σχεδόν 2,5 εκατομμύρια άνθρωποι άνω των 17 ετών, χωρίς να περιλαμβάνονται οι μαθητές δηλαδή, πήραν μέρος σε κάποιοι είδους διαμαρτυρία μετά τα Τέμπη αναφέρει το βαρόμετρο της Public Issue. Σύμφωνα με τη δημοσκόπηση το ποσοστό εκείνων που απάντησαν ΝΑΙ στην ερώτηση αν τον τελευταίο μήνα πήραν μέρος σε κάποια απεργία, συγκέντρωση, διαδήλωση, πορεία ή άλλη κινητοποίηση έφτασε στο 30% ξεπερνώντας τις πλατείες του 2011 όταν είχε καταγράψει το 29% και το ασφαλιστικό το 2016 όταν είχε καταγράψει το 27%. Επιπλέον το 60% των ερωτηθέντων πιστεύει ότι η ιδιωτικοποίηση του ΟΣΕ έπαιξε κρίσιμο ρόλο στο να συμβεί το δυστύχημα. Ήδη πριν γίνει η σύγκρουση στα Τέμπη, το 74% έπαιρνε θέση ενάντια σε επικείμενη ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ/ΕΥΑΘ ενώ το 66% θεωρούσε ότι έβλαψε η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ.

Συνέχεια από τη σελ.3

«Είμαστε χαρούμενοι γιατί οι εργαζόμενοι/ες στα ΜΜΕ ερχόμαστε σήμερα από μια απεργιακή κινητοποίηση», ακολούθησε ο **Νεκτάριος Δαργάκης**, δημοσιογράφος. «Κάναμε απεργιακή συγκέντρωση παρόλο που δεν ήθελε η ηγεσία της ΕΣΗΕΑ. Η οργή του κόσμου σήμερα είναι ποιοτικά ανώτερη κι από το 2012 και το 2015. Δεν περιμένουμε, οργανώνουμε και θέλουμε να εκφραστεί αυτή η διάθεση και σε αντισυστημική ψήφο, σε ψήφο για την αντικαπιταλιστική Αριστερά, για μια δυνατή εργατική αντιπολίτευση σε όποια κυβέρνηση έρθει».

«Λέγαμε ότι πάμε να οργανώσουμε την προεκλογική περίοδο με απεργίες, γιατί για μας την αλλαγή τη φέρνει το 'πεζοδρόμιο' όχι κάποιοι παραπάνω βουλευτές ενός ρεφορμιστικού κόμματος», είπε η **Ζαννέτα Λυσικάτου**, μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ. «Έτσι οργανώθηκε η πανεργατική από τα κάτω στις 8Μ όπου εκφράστηκε όλη η οργή για τις ιδιωτικοποιήσεις που δολοφονούν. Ο ρόλος του επαναστατικού κόμματος στους χώρους είναι κρίσιμος. Είμαστε η 'κόλα' και η 'ντουντούκα' αυτών των μαχών».

«Εδώ και τρεισήμισι χρόνια λέγαμε ότι είναι μια αδύναμη κυβέρνηση κι ότι η καλύτερη επένδυση είναι στο εργατικό κίνημα και τις απεργίες», είπε ο **Κώστας Καταραχιάς**, γιατρός, ΔΣ σωματείου Έλενα. «Κι αυτό δεν ήταν μια θεωρητική εκτίμηση. Η συνεισφορά μας σε αυτή την έκρηξη ήταν πολύτιμη, οι πρωτοβουλίες μας ανοίξαν αυτό το δρόμο. Στο Έλενα επιμείναμε να γίνει η εκδήλωση για τις 8 Μάρτη παρά το 'εθνικό πένθος' που είχε κηρύξει η κυβέρνηση. Βγήκαμε αμέσως και είπαμε δεν πενθούμε με τον Μητσοτάκη, απεργούμε. Υπάρχει αριστερόστροφο αντισυστημικό ρεύμα, και το επόμενο διάστημα μπορούμε να τα καθορίσουμε όλα».

«Η γενική απεργία στις 8Μ δεν έπεσε από τον ουρανό, είπε ο **Ορέστης Ηλιάς**, εργαζόμενος από το Γκύζη. «Χρειάστηκαν μάχες του εργατικού κινήματος απέναντι στις θεωρίες ότι έχει πέσει ταφόπλακα στους αγώνες. Σκαλοπάτι

σκαλοπάτι χτίστηκε η αυτοπεποίθηση της εργατικής τάξης με απεργίες, μάχες ενάντια στο σεξισμό, μάχες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Με την επαναστατική αριστερά σήμερα πιο ριζωμένη σε χώρους και γειτονιές. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά με το 2012».

«Οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο της Λάρισας έλεγαν ότι οι σκηνές που έζησαν τις μέρες των Τεμπών θύμιζαν τη Γάζα», τόνισε ο **Γιώργος Πίτσας**, δημοσιογράφος στην Εργατική Αλληλεγγύη. «Πριν μερικές μέρες η κυβέρνηση έδωσε 100 εκατομμύρια για 40 νέα σκάφη του λιμενικού για να πνίγουν τον κόσμο, πήρε 400 νέους συνοριοφύλακες ενώ στον ΟΣΕ δουλεύουν 750. Βασικό πολιτικό χαρτί της κυβέρνησης είναι ο ρατσισμός, για να διασπάσει το εργατικό κίνημα. Το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες είναι ζωντανό και παλεύει και πρέπει να το συνδέσουμε με την απάντηση στο έγκλημα στα Τέμπη».

Για τις γενικές συνελεύσεις και τις αποφάσεις για καταλήψεις στις σχολές μίλησαν η **Εύα Ντόκου** και ο **Γιάννης Μπαρούτσας**, φοιτητές. «Η απεργία στις 8Μ δεν ήταν εύκολη για τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα να απεργήσουν. Όμως στο δικό μου τμήμα απήργησαν οι 10 από τους 14», είπε η **Ευγενία Βρούσο**, ιδιωτική υπάλληλος. «Με αποτέλεσμα η μαμά εταιρία να νευριάσει πολύ και οι τιμ λίντερς να μας απειλούν τώρα ότι θα μας κόψουν το μόνον αν το επαναλάβουμε στις 16 Μάρτη. Δεν κάνουμε πίσω. Και συνδέουμε τις μάχες. Έχουμε φτιάξει ήδη πανό για τις 18Μ με συναδέλφισσα από την Αίγυπτο».

«Το νέο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγύης έχει άρθρο για το 1993 και πώς διώξαμε το μπαμπά Μητσοτάκη τότε», είπε η **Σταυρούλα Πανίδου**, εκπαιδευτικός. «Σε όσους λένε ότι δεν γίνονται επαναστατικοποιήσεις, η απάντηση είναι η απεργία της ΕΑΣ που έλεγε κάτω τα χέρια από τη δημόσια συγκοινωνία και κέρδισε την επαναστατικοποίηση. Μαζί ο κόσμος λέει πια ότι οι ιδιωτικοποιήσεις σκοτώνουν, δεν είναι σύνθημα μόνο της επαναστατικής αριστεράς».

Λ.Μ.

ΓΑΛΛΙΑ Εργατική απάντηση στο πραξικόπημα Μακρόν

Το μαζικό κίνημα κατά της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης στη Γαλλία πέρασε σε νέα φάση την περασμένη εβδομάδα. Μετά από μια ημέρα κινητοποιήσεων την Τετάρτη 15 Μάρτη, με μαζική συμμετοχή κι αυτή, και την επανακήρυξη απεργίας σε πολλούς τομείς, η ανακοίνωση από την κυβέρνηση της χρήσης του 49.3 την Πέμπτη 16 Μάρτη (νομοθετικό μέσο που επιτρέπει την παράκαμψη της ψηφοφορίας του Κοινοβουλίου για την ψήφιση ενός νόμου) έκανε την κατάσταση πραγματικά εκρηκτική και βάζει την κυβέρνηση σε μεγάλη δυσκολία. Η πρόταση μομφής κατά της κυβέρνησης Μακρόν στις 20 Μάρτη στην Εθνοσυνέλευση απορρίφθηκε για 9 μόλις ψήφους.

Στους δρόμους, η απάντηση του κινήματος ήταν άμεση: από το βράδυ της Πέμπτης πλήθη πολλών χιλιάδων ανθρώπων συγκεντρώθηκαν στο Παρίσι μπροστά από την Βουλή και σε πολλές πόλεις. Οι διαδηλώσεις και τα μπλόκα είναι πλέον καθημερινό φαινόμενο σε όλη τη χώρα. Η καταστολή έχει επίσης φτάσει σε νέο επίπεδο με ξυλοδαρμούς και συλλήψεις εκατοντάδων ανθρώπων κάθε βράδυ. Το κίνημα γίνεται όλο και πιο ριζοσπαστικό και απλώνεται. Η απόσυρση της επιβολής ηλικίας συνταξιοδότησης από τα 62 στα 64 έτη είναι πιο απτή από ποτέ.

Το επίπεδο οργάνωσης και αποφασιστικότητας των εργαζομένων στον αγώνα είναι παντού πολύ ψηλό. Στα διυλιστήρια, τις αποθήκες και τους τερματικούς σταθμούς, η παραγωγή έχει σταματήσει και η απεργία γίνεται όλο και πιο σκληρή, αφήνοντας την κυβέρνηση αντιμέτωπη με τον κίνδυνο γενικευμένης έλλειψης βενζίνης. Στις συνεχιζόμενες απεργίες των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους, στις μεταφορές και στην ενέργεια, το κίνημα επανεκκινείται οδηγώντας σε επιβράδυνση της οικονομίας. Αλλά ο αγώνας που έχει τη μεγαλύτερη απήχηση στον πληθυσμό είναι η απεργία των σκουπιδιάρηδων. Στο Παρίσι και σε άλλες πόλεις, οι περιφρουρήσεις τους συγκεντρώνουν μαζικά κάθε μέρα πολύ κόσμο που τους

στηρίζει ενάντια στην καταστολή. Αυτός ο τομέας, του οποίου οι κακοπληρωμένοι εργαζόμενοι έχουν το χαμηλότερο προσδόκιμο ζωής από όλα τα επαγγέλματα, επιδεικνύει μια πρωτοφανή μαχητικότητα και έχει καταφέρει να γίνει δημοφιλής. Τα σκουπίδια που συσσωρεύονται σε ορισμένες γειτονιές δεν είναι τίποτα μπροστά στην προοπτική ακόμη μεγαλύτερης εκμετάλλευσης και πρόωρου θανάτου στην εργασία.

Ο αγώνας διεξάγεται όλο και περισσότερο από τα κάτω στους χώρους δουλειάς και στις γειτονιές και τα πλαίσια αυτοοργάνωσης κερδίζουν όλο και περισσότερο κόσμο. Όλες οι συνιστώσες του κινήματος, συνδικαλισμένοι και μη συνδικαλισμένοι εργαζόμενοι, επισφαλείς εργαζόμενοι, νέοι και φοιτητές δείχνουν μεγάλη ανταπόκριση: σε κάθε πόλη, κάθε κάλεσμα για συμμετοχή σε περιφρούρηση ή σε συγκέντρωση συγκεντρώνει πολύ κόσμο. Τα μπλόκα και τα οδοφράγματα στους δρόμους γίνονται χώροι συζήτησης και οργάνωσης και βοηθάνε στην πολιτικοποίηση της απεργίας, προσφέροντας στους επαναστάτες ακτιβιστές τη δυνατότητα να μιλήσουν για τον φεμινισμό, τους αντιρατσιστικούς αγώνες και τους αγώνες των εργαζομένων χωρίς χαρτιά.

Αυτή η εβδομάδα θα είναι καθοριστική, όλα δείχνουν ότι ο αγώνας θα ενταθεί, ότι τα μπλόκα και οι απεργίες θα εξαπλωθούν: η ημέρα κινητοποιήσεων την Πέμπτη 23/3 προβλέπεται ήδη ιστορική. Το σημερινό κίνημα, το πιο μαζικό εδώ και αρκετές δεκαετίες, έχει ήδη σαν συνέπεια εκατομμύρια άνθρωποι να έχουν ξεσηκωθεί ενάντια στα αφεντικά και το κράτος. Προσφέρει στους επαναστάτες πρωτοφανείς δυνατότητες για την οικοδόμηση της ταξικής ενότητας: πρέπει να ελπίζουμε σε μια σύγκλιση μεταξύ των αγώνων, ειδικά για την ημέρα της 25ης Μάρτη, όταν θα διαδηλώσουμε κατά του ρατσισμού, κατά των συνόρων, για τη νομιμοποίηση όλων των εργαζομένων χωρίς χαρτιά και για την ενότητα όλων των εκμεταλλευόμενων.

Μπαρναμπέ Μπουσάρ, Ρεν

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Κουτσό 8μμ
Το εργατικό κίνημα ενάντια στη ΝΔ – από τις απεργίες του ’93 στην ανατροπή σή-μερα
Ομιλήτρια: Θεοδώρα Καφίρα

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 Λευκωσίας 34 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Ευγενία Βρούσο

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Βίκυ Βρακά

ΕΞΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Blue Bear 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 Charlie’s, Δαβάκη 65, 7μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Κώστας Καραγιάννης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Ελλάδα - Τουρκία: στα εγκλήματα των από πάνω, αντίσταση και αλληλεγγύη από την εργατική τάξη
Ομιλητές: Τάσος Δεμοίρος, μέλος αποστο-λής ΕΡΤ στις σεισμόπληκτες περιοχές, Λευτέρης Πιταράκης, βιντεοδημοσιογρά-φος, Associated Press, Γιώργος Πίττας δη-μοσιογράφος Εργατική Αλληλεγγύη

ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ – ΚΟΥΚΑΚΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3
καφέ Τρίκυκλο, Νέος Κόσμος, 8μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Δημήτρης Κουτσομητόπουλος

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ-ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3
καφέ Πλάτωνα, Ακαδημία Πλάτωνα, 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΘΗΣΣΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 καφέ Περιβολάκι 8μμ
Ένα χρόνο μετά, σταματήστε τον πόλεμο στην Ουκρανία
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 Περιμπανού 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλητής: Γιώργος Πίττας

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Έλλη Πανταζοπούλου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 δημαρχείο 7.30μμ
Η ώρα της ανατροπής
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 παλαιό δημαρχείο 7.30μμ
Τι σημαίνει η χρεοκοπία των τραπεζών
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3
πλ. Φελέκη (Νισύρου και Πάτμου) 8μμ
Τι σημαίνει η οργάνωση των αγώνων από τα κάτω
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3
καφέ Vespiño, Διάμεση 1 και Ερμού
Τι σημαίνει η χρεοκοπία των τραπεζών
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 δημαρχείο 7.30μμ
Η ώρα της ανατροπής
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου

ΙΛΙΟΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 κεντρική πλατεία Αγ. Αναρ-γύρων καφέ-φούρνος ΛέοΚον 7.30μμ
Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει
Ομιλητής: Μιχάλης Βερβέρης

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Ντραμς 7.30μμ
Πριν 30 χρόνια - Έτσι ρίξαμε τον μπαμπά Μητσοτάκη

Ομιλητής: Θανάσης Λυμπερόπουλος

ΑΙΓΑΛΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 Μέρες Ραδιοφώνου 7μμ
Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΖΩΓΡΑΦΟΥ-ΙΛΙΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Sweet Home 7.30μμ
Ο μαρξισμός του Τρότσκι
Ομιλητής: Πάνος Γαραντζιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ πλ. Σουρμένων 8μμ
Black Lives Matter
Ομιλήτρια: Βάσια Τσώνη

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Books & Coffee 7μμ
Μετά την απεργία 8 Μάρτη, να τελει-ώνουμε με τη θεωρία αρνητικών συσχετι-σμών
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΒΥΡΩΝΑΣ - ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3
καφέ Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 δημαρχείο, 5ος ορ., γρ. Ανταρσία στο Λιμάνι 7μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλήτρια: Πέγκυ Γαλάκου

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 πολυχώρος Μάνος Λοΐζος, Θηβών 256, 7μμ
Εκλογές στη δίνη της κρίσης
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 δημαρχείο, 2ος ορ. 6.30μμ
Ρόζα Λούξεμπουργκ: Μαζική απεργία, κόμμα, συνδικάτα
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Μαρίνα 7μμ
Υγεία – ο καπιταλισμός σκοτώνει
Ομιλήτρια: Ειρήνη Χατζηανέστη

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 ΚΑΠΗ 6μμ
Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
Ομιλητής: Ειρηναίος Μαρακής

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 Θόλος 7μμ
Ο Μάης του ‘68
Ομιλητής: Τάσος Τσιούνης

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/3
Πυρσινέλλα 1, 4ος όρ. 7.30μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/3
καφέ Aberto, Ρήγα Φερραίου 48, 6.30μμ
Μαρξισμός και έθνος
Ομιλητής: Γιάννης Αγγελόπουλος

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΑΜΑΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Μπαράκα 8.30μμ
Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
Ομιλητής: Ευκλείδης Μαρκόγλου

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Διώροφο 6.30μμ
Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
Ομιλητής: Μάνος Μανουσαρίδης

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22/3 καφέ Ποέτα 8.30μμ
Παιδιά στο έλεος συστημικής κακοποίησης
Ομιλήτρια: Κατερίνα Τσαλαμπάση

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

● ΠΕΜΠΤΗ 23/3 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Black Lives Matter
Ομιλητής: Σάκης Κολότσιος
● ΠΕΜΠΤΗ 30/3 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Το αβάσταχτο κόστος της ιμπεριαλιστικής αιματοχυσίας
Ομιλητής: Νίκος Χατζάρας

ΤΟΥΜΠΑ-ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 23/3 καφέ Κονάκι 7.30μμ
Γαλλία: «Αν μας πας τη σύνταξη στα 64, θα σε πάμε στον Μάη του ‘68»
Ομιλήτρια: Χρύσα Καλογεράκη

Εξορμήσεις

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/3

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Σκλαβενίτης 7μμ
ΘΗΣΕΙΟ
Κάτω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
Άνω Πετράλωνα Σταθμός 6.30μμ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Μετρο 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό Αγ. Νικολάου 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/3

ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκούζη 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Πλατεία 1μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ Άγιος Νικόλαος 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Δημοτική Αγορά 11.30πμ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Λεωφ. Γαλατσίου και Βεΐκου 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Δημαρχείο 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Γαρδένια 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 12μ
ΑΛΙΜΟΣ Λεωφ Καλαμακίου 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σούρμενα 11πμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ Ομήρου 11πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ
Αγίας Σοφίας και Χρυσ. Σμύρνης
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Κάτω Πλατεία 11πμ
Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 3 αστέρια 11πμ
Ν.ΙΩΝΙΑ
Λεωφόρος Ηρακλείου ΟΠΑΝ 11πμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Πλ. Ηρώων 11πμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Κεντρική πλατεία 11πμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ Κελάρι 11πμ
ΙΛΙΟΝ Κεντρική πλατεία Ιλίου 11πμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 11πμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πλ.Κοραή 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Πλατεία Οσίας Ξένης 6.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Παραλία 10πμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ
πλατεία Ελευθερίας 10πμ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Νικολάου και Ρήγα Φεραίου 11πμ
ΒΟΛΟΣ Παραλία 11πμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 11πμ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 11πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρ-τητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δρά-ση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστα-τεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τά-ξης.

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σο-σιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέ-ρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγω-

γή και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρω-πινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι με-γάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνα-τούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύ-χει μόνο εάν είναι παγκόσμια.

Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττή-θηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επι-κράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπά-θεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατι-κής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετ-πίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέ-ρουν να τα περάσουν.

Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των αν-θρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστη-ρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθε-ρωτικά κινήματα.

Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναι-κών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που κα-ταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλού-το, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή ορ-γανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επα-ναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυνα-μώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχ-θούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγι-κές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνο-λικά τον καπιταλισμό.

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος

Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα

τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντο-γιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαη-λίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβρηλίδης, Γ. Κούβαρης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί

Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια

e-mail: ergatikiki@gmail.com

τηλ.: 210 5241001,

Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

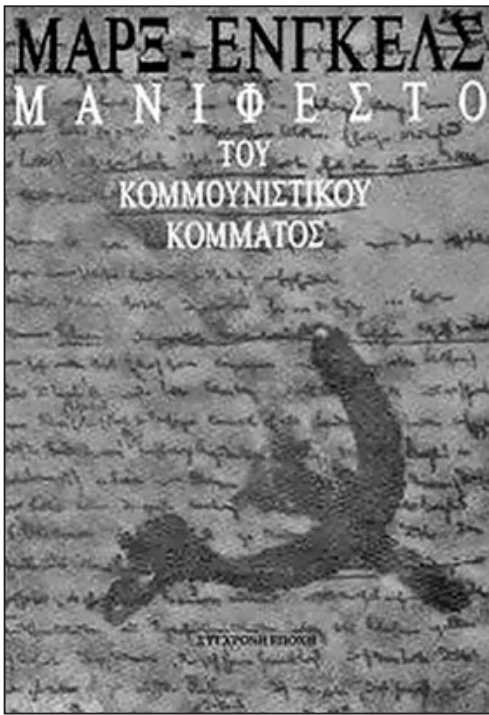
Στις 14 Μαρτίου συμπληρώθηκαν 140 χρόνια από τον θάνατο, το 1883, του Καρλ Μαρξ. Φέτος στην επέτειο, τα ΜΜΕ και οι συνήθως λαλίστατοι επικριτές του βουβάθηκαν. Ποιος μπορεί σήμερα, την εποχή της επιστροφής του στασιμοληθωρισμού και της κατάρρευσης μεγάλων τραπεζών σαν την Silicon Valley Bank και τη Credit Suisse να υποστηρίξει στα σοβαρά ότι ο Μαρξ έπεσε έξω στην πρόβλεψή του ότι ο καπιταλισμός είναι με μαθηματική ακρίβεια καταδικασμένος να βυθίζεται, ξανά και ξανά σε τρομαχτικές οικονομικές κρίσεις; Και ποιος μπορεί στα σοβαρά να αμφισβητήσει την ανάλυσή του για την «συγκέντρωση και την συγκεντροποίηση» του κεφάλαιου όταν το πλουσιότερο 1% του παγκόσμιου πληθυσμού κατέχει σήμερα το 48% του παγκόσμιου πλούτου ενώ το φτωχότερο 53% μόνο το 1,1%; Ποιος μπορεί να παραβλέψει το «φάντασμα της εξέγερσης» που «πλανιέται πάνω από την Ευρώπη» (και τον κόσμο ολόκληρο) όταν εκατοντάδες χιλιάδες διαδηλωτές πλημμυρίζουν τους δρόμους του Παρισιού, του Λονδίνου και της Αθήνας;

Οι άνθρωποι κάνουν την ιστορία

Ο Μαρξ ούτε ήταν, ούτε ισχυρίστηκε ποτέ ότι ήταν προφήτης. Την ιστορία, έγραφε, την κάνουν οι ίδιοι οι άνθρωποι – αν και σε συνθήκες που οι ίδιοι δεν έχουν επιλέξει. Ο καπιταλισμός δεν θα δώσει αναπόφευκτα τη θέση του στον σοσιαλισμό. Όλη η μέχρι τώρα ανθρώπινη ιστορία, γράφει η πρώτη-πρώτη παράγραφος του **Κομμουνιστικού Μανιφέστου**, είναι η ιστορία ταξικών αγώνων. «Ελεύθερος και δούλος, πατρικός και πληβείος, βαρόνος και δουλοπάροικος, μάστορας και κάλφας, με δυο λόγια καταπιεστής και καταπιεζόμενος, βρίσκονταν σε συνεχή αντίθεση μεταξύ τους, σ' έναν αδιάκοπο πόλεμο, άλλοτε κρυφό, άλλοτε φανερό, που κάθε φορά τελείωνε ή με τον επαναστατικό μετασχηματισμό ολόκληρης της κοινωνίας ή με την κοινή καταστροφή όλων των αντιμαχόμενων τάξεων». Ο Σπάρτακος δεν κατάρφερε να ανατρέψει τη δουλοκτητική κοινωνία, η περίοδος της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας δεν έκλεισε με τον «επαναστατικό μετασχηματισμό» της αλλά με την εξάφaniση του πολιτισμού για αιώνες από την Ευρώπη.

Η ιστορία αλλάζει με επαναστάσεις αλλά δεν είναι η επανάσταση πάντα στην ημερήσια διάταξη. Οι εκμεταλλευτές και οι εκμεταλλευόμενοι μπορεί να βρίσκονται σε έναν διαρκή ανταγωνισμό για την μοιρασιά του προϊόντος. Αλλά αυτή η σύγκρουση είναι κατά κανόνα «κρυφή». Μόνο όταν φαίνεται στον ορίζοντα η δυνατότητα του «επαναστατικού μετασχηματισμού» της κοινωνίας παίρνει αυτή η σύγκρουση τις διαστάσεις μιας ανοιχτής επανάστασης. Οι αγρότες - δουλοπάροικοι στασίαζαν συνεχώς ενάντια στους ευγενείς στην μεσαιωνική κεντρική Ευρώπη. Αλλά χρειάστηκε να φτάσουμε στη Γαλλία του 1789 για να καταφέρουν να γκρεμίσουν τα Τείχη της Βαστίλης και να στείλουν τους βασιλιάδες και τους επισκόπους στην γκιλοτίνα.

Αυτό που άνοιξε την περίοδο της επανάστασης ήταν η εμφάνιση στο προσκήνιο μιας νέας «υποψήφιας άρχουσας τάξης», των αστών, που υποσχόταν να απελευθερώσει την κοινωνία ολόκληρη από την καθυστέρηση, την ακαμψία και την σήψη της παλιάς. Ο Μαρξ έχει περιγράψει με πολύ γλαφυρά λόγια στην «**Αθλιότητα της Φιλοσοφίας**» και στην «**Κριτική της Πολιτικής Οικονομίας**» τη θεωρία του για

Η ζωντανή κληρονομιά του Μαρξ

την ιστορία. Ο τρόπος που είναι οργανωμένη κάθε φορά η παραγωγή και η κοινωνία είναι συμβατή μόνο με ένα αντίστοιχο επίπεδο ανάπτυξης της τεχνολογίας και της ανθρώπινης ικανότητας. «Ο χειρόμυλος σου δίνει μια κοινωνία με τον φεουδάρχη, ο ατμόμυλος μια κοινωνία με τον βιομηχανικό καπιταλιστή». Όσο γερνάνε οι ταξικές κοινωνίες τόσο έρχονται σε μεγαλύτερη αντίθεση με τις «υλικές παραγωγικές δυνάμεις της κοινωνίας». Στην προσπάθειά τους να γαντζωθούν στην εξουσία οι άρχουσες τάξεις γίνονται εμπόδιο στην ανάπτυξη της ανθρώπινης ικανότητας και της τεχνολογίας. «Από μορφές ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων μεταμορφώνονται σε φραγμούς τους». Ο φεουδάρχης δεν καταπολεμάει μόνο τους αγρότες που εξεγείρονται. Στρέφεται και ενάντια στον ατμόμυλο που υπονομεύει τα προνόμιά του. «Τότε» γράφει ο Μαρξ, «αρχίζει η εποχή της κοινωνικής επανάστασης».

Οι καπιταλιστές ισχυρίζονται ότι είναι οι αντιπρόσωποι της τεχνολογικής προόδου πάνω στη γη. Ποιος έφερε τον ηλεκτρισμό, το ίντερνετ, την τεχνική νοημοσύνη; Στην πραγματικότητα, όμως, δεν είναι παρά οι αντιπρόσωποι της καταστροφής: οι αντιπρόσωποι της πυρηνικής βόμβας, της κλιματικής αλλαγής και των πανδημιών. Η Ρώσικη Επανάσταση του 1917 ήταν, παρά την ήττα και την συντριβή της από την σταλινική αντεπανάσταση, το πρώτο επείσοδο στην «εποχή της κοινωνικής επανάστασης» ενάντια στον καπιταλισμό που έχει αρχίσει περίπου πριν από έναν αιώνα.

Εκμετάλλευση

Ακόμα και οι πιο σκληροί επικριτές του επαναστάτη Μαρξ αναγκάζονται συχνά να παραδεχτούν ότι ήταν ένας από τους σημαντικότερους οικονομολόγους όλων των εποχών. Ήταν – αλλά όχι για τους λόγους που αυτοί συνήθως επικαλούνται. Τα αγαπημένα τους τσιτάτα είναι αυτά στα οποία ο Μαρξ μιλάει για τον «δυναμισμό» -την κατακτητική μανία δηλαδή-

της καπιταλιστικής οικονομίας. Ο Μαρξ ήταν ο πρώτος οικονομολόγος που προέβλεψε την παγκοσμιοποίηση, γράφουν –ξεχνώντας φυσικά ότι η «παγκοσμιοποίηση» δεν είναι παρά ένα συνώνυμο της αποικιοκρατίας, του ιμπεριαλισμού και του πολέμου. Το γερμανικό περιοδικό Der Spiegel έβαλε πριν από μερικούς μήνες τον Μαρξ στο εξώφυλλό του. Ο Μαρξ, έγραφε, είναι επίκαιρος σήμερα γιατί προέβλεψε την οικολογική καταστροφή. Αλλά το συμπέρασμα του περιοδικού ήταν αντιδιαμετρικά αντίθετο από αυτά που έλεγε ο Μαρξ: αυτό που χρειάζεται, έγραφε, είναι να μεταρρυθμιστεί ο καπιταλισμός –κάτω από την ηγεσία των ίδιων των αστών που σπέρνουν την οικολογική καταστροφή.

Ο Μαρξ έχει μιλήσει για όλα αυτά. Αλλά ταυτόχρονα έχει αφιερώσει ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της δουλειάς του για να δείξει ότι ο καπιταλισμός είναι ένα εκμεταλλευτικό σύστημα, για να δείξει ότι η πηγή του πλούτου της σημερινής κοινωνίας είναι η κλεμμένη εργασία των εργατών. Στα παλαιότερα ταξικά συστήματα, εξηγεί ο Μαρξ, η εκμετάλλευση ήταν φανερή «δια γυμνού οφθαλμού». Οι δούλοι έσκαβαν στα ορυχεία αργύρου της Αρχαίας Ελλάδας κάτω από τη μόνιμη απειλή του σπαθιού. Οι δουλοπάροικοι όχι μόνο καλλιεργούσαν αλλά ανήκαν κιόλας κυριολεκτικά στο χωράφι του γαιοκτήμονα –το οποίο δεν μπορούσαν να εγκαταλείψουν. Στον καπιταλισμό, αντίθετα, οι εργάτες είναι ελεύθεροι να διαλέξουν όποιο αφεντικό θέλουν. Η δουλειά δεν είναι καταναγκαστική: αν κάποιος δεν θέλει να δουλέψει για κανένα αφεντικό είναι ελεύθερος να το κάνει. Τυπικά, όμως, μόνο, όπως εξηγούσε ο Μαρξ. Γιατί στον καπιταλισμό οι εργάτες δεν έχουν απελευθερωθεί μόνο από τις αλυσίδες της δουλοπαροικίας αλλά έχουν «απελευθερωθεί» ακόμα και από τα μέσα παραγωγής –που έχουν γίνει όλα ιδιοκτησία των καπιταλιστών πλέον. Με άλλα λόγια οι εργάτες είναι αναγκασμένοι να δουλεύουν για κάποιο αφεντικό γιατί διαφο-

ρετικά δεν έχουν τρόπο να επιβιώσουν αφού τα μέσα (πρώτες ύλες, εργαλεία, τεχνολογία κλπ) που χρειάζονται για να παράγουν βρίσκονται στα χέρια των αφεντικών.

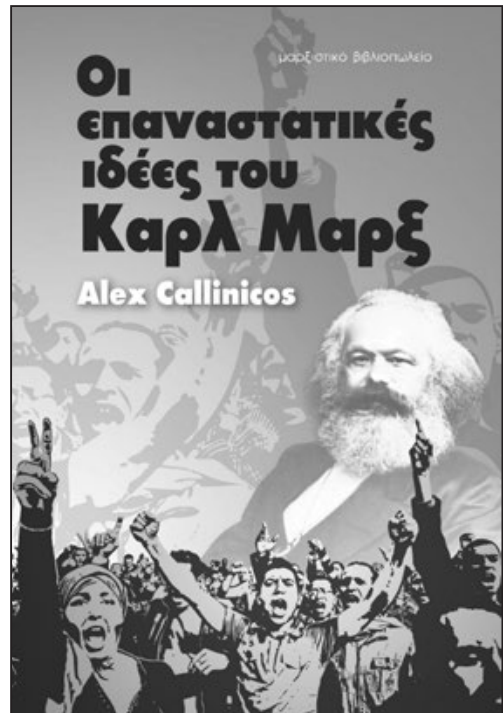
Οι καπιταλιστές έχουν το θράσος, παρόλα αυτά, να υποστηρίζουν ότι δεν υπάρχει εκμετάλλευση: ο εργάτης, λένε, ανταλλάσσει ελεύθερα την εργασία του μιας ημέρας με το μεροκάματο. Η ανταλλαγή είναι τίμια –το τίμημα διαμορφώνεται «ορθά» με βάση τους νόμους της προσφοράς και της ζήτησης της αγοράς. Η υποκρισία βγάζει κυριολεκτικά μάτια. Αν οι εργάτες αμείβονταν πραγματικά ανάλογα με την εργασία τους τότε πως γίνονται όλο και πιο πλούσιοι οι καπιταλιστές; Από που βγαίνει το κέρδος; Η ανταλλαγή, έλεγε ο Μαρξ, είναι άνιση γιατί στην πραγματικότητα οι εργάτες δεν ανταλλάσσουν την εργασία τους αλλά την «εργατική τους δύναμη» με το μεροκάματο. Και η «εργατική δύναμη» είναι η ικανότητα των ανθρώπων να εργάζονται και να μετασχηματίζουν τον κόσμο γύρω τους με την εργασίας τους –είναι αυτό που κάνει τον άνθρωπο άνθρωπο, αυτό που ξεχωρίζει το είδος μας από το υπόλοιπο ζωικό βασίλειο. Η πραγματική αξία της «εργατικής δύναμης» είναι ανυπολόγιστη. Η αγορά, όμως, δεν δυσκολεύεται καθόλου να την αποτιμήσει –όσο χρειάζεται ένας εργάτης για να επιβιώσει και να μπορεί να πάει ξανά την άλλη μέρα στη δουλειά.

Οι εργάτες είναι στον καπιταλισμό ό,τι ήταν και οι δούλοι στην Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία και ο «όχλος» στην Γαλλία του 1789: οι φτωχοί και οι κατατρεγμένοι, «της γης οι κολασμένοι». Αλλά ταυτόχρονα, όμως, έχει και ένα μοναδικό ιστορικό προνόμιο: είναι και η τάξη που μπορεί όχι μόνο να ανατρέψει τον καπιταλισμό αλλά να δώσει και ένα οριστικό τέλος στην εποχή των ταξικών κοινωνιών. Να πάρει την εξουσία όχι για τον εαυτό της, όπως έκαναν οι αστοί μετά το 1789, αλλά για το σύνολο της ανθρωπότητας.

Η επανάσταση είναι σήμερα όσο ποτέ άλλοτε στην ημερήσια διάταξη. Στο χέρι μας είναι να παλέψουμε για να νικήσει. «Το μόνο που έχουμε να χάσουμε», όπως γράφει το Κομμουνιστικό Μανιφέστο, «είναι τις αλυσίδες μας. Αλλά έχουμε να κερδίσουμε έναν κόσμο ολόκληρο».

Σωτήρης Κοντογιάννης

Διαβάστε επίσης

Ο ΣΙ ΤΖΙΝ ΠΙΝΓΚ ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ **Παζάρια και ανταγωνισμοί**

Η επίσημη επίσκεψη του Σι Τζιν Πινγκ στη Μόσχα σημάδεψε με το δικό της τρόπο τον ένα χρόνο από την έναρξη του ιμπεριαλιστικού πολέμου στην Ουκρανία. Ο κινέζος πρόεδρος και ο Πούτιν αναφέρθηκαν ο ένας στον άλλο σαν «παλιό φίλο» και ο Σι επαίνεσε την «σχυρή ηγεσία» του Πούτιν.

Οι σχολιασμοί στα δυτικά ΜΜΕ κατά κανόνα περιορίζονται να σχολιάσουν το σωσίβιο που έχει ρίξει η Κίνα στη ρωσική οικονομία αυτό το χρόνο, για να μη βουλιάξει από το βάρος των δυτικών κυρώσεων. Επισημαίνουν επίσης πόσο αναγκαία είναι η κινέζικη βοήθεια στον Πούτιν για τη συνέχιση του πολέμου. Η ρωσική πολεμική βιομηχανία ξεμένει από εξαρτήματα υψηλής τεχνολογίας που προμηθευόταν από τη Δύση. Οι κινέζικες εταιρείες μπορεί να αναπληρώσουν το κενό, για παράδειγμα πουλώντας ημιεπεξεργαστές (τσιπς). Και βέβαια, η κατασκευή νέων αγωγών που θα μεταφέρουν ρωσικό φυσικό αέριο στην Κίνα είναι στην ημερήσια διάταξη της συνάντησης.

Όμως, ο τόνος των δυτικών ΜΜΕ και κατ'επέκταση των κυβερνήσεων είναι προσεκτικός. Πικρόχολα σχόλια για την «φιλωρωσική ουδετερότητα» της Κίνας και την συνεργασία των «ολοκληρωτικών καθεστώτων», αλλά στην πράξη το παζάρι με την Κίνα είναι ανοιχτό. Κανείς στις δυτικές κυβερνήσεις δεν συζητάει επίσημα το κινεζικό «σχέδιο 12 σημείων» για την «ειρήνευση» στην Ουκρανία (περισσότερο σχέδιο για κατάπαυση του πυρός είναι) αλλά

Σι Τζιν Πινγκ και Πούτιν

όλοι σημειώνουν την ανεπίσημη ανακοίνωση ότι ο Σι μετά τον Πούτιν θα μιλήσει, με βιντεοκλήση, με τον **Ζελένσκι**.

Ο αποδέκτης των όσων λεχθούν σε αυτή τη συνάντηση, αν πραγματοποιηθεί, θα είναι ο πρόεδρος **Μπάιντεν**. Στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς αυτής της Δευτέρας δημοσιεύεται το κυνικό σχόλιο

ενός ανώνυμου κινέζου αξιωματούχου ο οποίος επισήμανε ότι επειδή ο Ζελένσκι δεν λαμβάνει ουσιαστικά τις αποφάσεις: «Το μόνο που μπορεί να κάνει είναι να προωθήσει το μήνυμα στον Μπάιντεν. Η Κίνα σέβεται τα ουκρανικά συμφέροντα. Αλλά αυτό διαφέρει από το να θέτει σε προτεραιότητα τα συμφέροντα των ΗΠΑ».

Δεν είναι το πρώτο κινέζικο άνοιγμα στη Δύση. Στις 4 Νοέμβρη του 2022 ο καγκελάριος **Σολτς** της Γερμανίας έκανε μια μονοήμερη επίσκεψη στο Πεκίνο. Εκεί ο Σι δήλωσε ότι «αντιτίθεται στη χρήση ή την απειλή χρήσης πυρηνικών όπλων» στην Ουκρανία. Ο μόνος που έχει κάνει εμμέσως τέτοιες απειλές είναι ο Πούτιν. Ο Σι έστειλε μήνυμα στον «παλιό φίλο» αλλά και στις ΗΠΑ.

Αυτά δεν σημαίνουν ούτε ότι η κινέζικη άρχουσα τάξη είναι παράγοντας ειρήνης στον κόσμο ούτε ότι ο πόλεμος στην Ουκρανία θα μπει σε μια πιο χαμηλή τροχιά. Η διαφορά της μεσολάβησης της Κίνας ανάμεσα στο Ιράν και τη Σ. Αραβία, σημειώνει ο Γκ. Ραχμάν στους Φαϊνάνσιαλ Τάιμς, με τις προτάσεις για την επίλυση της «ουκρανικής κρίσης» είναι ότι στην πρώτη περίπτωση οι δυο πλευρές ήθελαν να τα βρουν ενώ στη δεύτερη δεν θέλουν. Η άνοιξη έρχεται και οι δυο στρατοί ετοιμάζονται για επιθετικές επιχειρήσεις.

Επίσης, η Κίνα δεν κάνει ανοίγματα και προτάσεις για χάρη της ειρήνης και της ευημερίας των λαών. Θέλει ανταλλάγματα στη Ταϊβάν και στη Ν.Α Ασία, που ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός δεν θέλει και δεν μπορεί να δώσει. Η διπλωματία των ιμπεριαλιστών ανάβει τις φωτιές των στρατιωτικών ανταγωνισμών και τροφοδοτεί τον πόλεμο στην Ουκρανία αντί να τον καταλαιάζει.

Λεάνδρος Μπόλαρης

ΣΥΜΦΩΝΙΑ Σ.ΑΡΑΒΙΑΣ-ΙΡΑΝ Και στη μέση, Κίνα

Πριν δύο εβδομάδες, η Κίνα ανακοίνωσε ότι μεσολάβησε για την επίτευξη συμφωνίας μεταξύ του Ιράν και της Σαουδικής Αραβίας για την αποκατάσταση των διπλωματικών τους σχέσεων.

*Γράφει ο **Άλεξ Καλλίνκος***

Υπάρχουν δύο σημαντικά στοιχεία σε αυτή τη συμφωνία. Το πρώτο είναι ότι είναι μεταξύ του Ιράν και της Σαουδικής Αραβίας. Από τότε που οι Ηνωμένες Πολιτείες ηττήθηκαν στο Ιράκ μετά την εισβολή του 2003 (από την οποία συμπληρώθηκαν 20 χρόνια αυτή τη βδομάδα), υπήρξε ένας αγώνας μεταξύ των τοπικών υπο-ιμπεριαλισμών για να καλύψουν το κενό που προέκυψε.

Οι σημαντικότερες από αυτές τις δυνάμεις είναι το Ιράν, η Σαουδική Αραβία και η Τουρκία, ενώ το Ισραήλ παίζει έναν πιο σκιώδη ρόλο. Αλλά ο κύριος ανταγωνισμός υπήρξε μεταξύ του Ισλαμικού Ρεπουμπλικανικού καθεστώτος στην Τεχεράνη και της βασιλικής οικογένειας της Σαουδικής Αραβίας στο Ριάντ. Διεξάγουν δύο πολέμους δι' αντιπροσώπων, στη Συρία και στην Υεμένη.

Ο κοινός φόβος για το Ιράν επέτρεψε στο Ισραήλ να έρθει πιο κοντά στα σείχата του Κόλπου, με την έντονη ενθάρρυνση του **Ντόναλντ Τραμπ**. Αυτό οδήγησε κυρίως στις «Συμφωνίες Αβραάμ» τον Σεπτέμβριο του 2020, βάσει των οποίων τόσο τα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα όσο και το Μπαχρέιν αναγνώρισαν το Ισραήλ.

Ο **Καρίμ Σαντζιανπούρ**, από το think tank «Carnegie En-

dowment», παρέχει αυτή την ξεκάθαρη εξήγηση του γιατί αυτοί οι δύο αντίπαλοι είναι τώρα πρόθυμοι να εξομαλύνουν τις σχέσεις τους:

«Τι κερδίζει η Τεχεράνη; Το Ιράν είναι βαθιά απομονωμένο, ταπεινωμένο από τις πολύμηνες διαμαρτυρίες και εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την Κίνα σε στρατηγικό/οικονομικό επίπεδο. Η συμφωνία αυτή μειώνει την απομόνωσή του, κερδίζει νομιμοποίηση για το καθεστώς και ενισχύει την περιφερειακή επιρροή της Κίνας εις βάρος των ΗΠΑ ...

Τι κερδίζει το Ριάντ; Η επίθεση του 2019 στη Saudi Aramco δίδαξε στο Ριάντ ότι οι ΗΠΑ δεν μπορούν να το προστατεύσουν από το Ιράν. Δεδομένης της τεράστιας επιρροής της Κίνας επί του Ιράν και του ενδιαφέροντός της για περιφερειακή σταθερότητα, το Ριάντ πιθανότατα ελπίζει ότι αυτή η συμφωνία του παρέχει μια κινεζική ασπίδα κατά της ιρανικής επιθετικότητας».

Αλλά στη συνέχεια ερχόμαστε στο δεύτερο εντυπωσιακό στοιχείο - ότι ήταν η Κίνα που μεσολάβησε για τη συμφωνία. Ο **Γουάνγκ Γι**, ο κορυφαίος Κινέζος διπλωμάτης που προήδρευσε στις συνομιλίες Ιράν-Σαουδικής Αραβίας, δήλωσε με νόημα: «Ο κόσμος δεν περιορίζεται μόνο στο ζήτημα της Ουκρανίας».

Ανησυχία

Σύμφωνα με την Ουάσιγκτον Ποστ, «αν και ορισμένοι στην Ουάσιγκτον εξέφρασαν ανησυχία για τη συμμετοχή του Πεκίνου στη συμφωνία, δεν είναι σαφές αν η κυβέρνηση Μπάιντεν θα ήταν σε θέση να παίξει εκείνη το ρόλο του μεσολαβητή, ακόμη και αν το ήθελε. Η Τεχεράνη και η Ουάσιγκτον μόλις και μετά βίας μιλούν μεταξύ τους μετά τις αποφάσεις της κυβέρνησης Τραμπ να αποχωρήσει από τη συμφωνία για τα πυρηνικά του Ιράν και να δολοφονήσει έναν ανώτατο στρατιωτικό διοικητή της χώρας, τον Κασέμ Σουλεϊμανί».

Παρ' όλα αυτά, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι λαμβάνει χώρα ένας ευρύτερος ανασχηματισμός των δυνάμεων. Από την επο-

χή της ιρανικής επανάστασης του 1978-9 και μετά, οι ΗΠΑ χρησιμοποίησαν επανειλημμένα τη στρατιωτική τους δύναμη για να διατηρήσουν την κυριαρχία τους στον Κόλπο, βασικά λόγω της σημασίας των εξαγωγών πετρελαίου της περιοχής.

Ωστόσο, η εξάρτηση των ΗΠΑ από το πετρέλαιο του Κόλπου έχει μειωθεί δραματικά τις τελευταίες δύο δεκαετίες. Αυτό οφείλεται στην επανάσταση των σχιστολιθικών πετρωμάτων που έχει καταστήσει τις ΗΠΑ λίγο πολύ αυτόρκες στην παραγωγή ενέργειας. Είναι πλέον ένας σημαντικός αντίπαλος της Σαουδικής Αραβίας, της Ρωσίας και του Ιράν στις παγκόσμιες αγορές ενέργειας. Εν τω μεταξύ, η Κίνα έχει γίνει ο μεγαλύτερος εισαγωγέας πετρελαίου του Κόλπου και ο κορυφαίος εξαγωγέας μεταποιητικών προϊόντων, τόσο στην περιοχή όσο και αλλού. Είναι πλέον ο κύριος εμπορικός εταίρος της Σαουδικής Αραβίας.

Εν τω μεταξύ, οι σχέσεις μεταξύ των ΗΠΑ και των κρατών του Κόλπου έχουν επιδεινωθεί. Για να παραθέσουμε και πάλι την Ποστ: «Οι Άραβες σύμμαχοι της Αμερικής στη Σαουδική Αραβία και στον ευρύτερο Περσικό Κόλπο συχνά παραπονιούνται για τις επικρίσεις που δέχονται από την Ουάσιγκτον σχετικά με τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την έλλειψη πολιτικών ελευθεριών και εκλογών - παράπονα που δεν δέχονται από το Πεκίνο».

Και η Κίνα επενδύει σε αυτά. Ο πρόεδρος της **Σι Τζιν Πινγκ** επισκέφθηκε τη Σαουδική Αραβία τον Δεκέμβριο, και τον περασμένο μήνα υπέγραψε συμφωνία στρατηγικής συνεργασίας με τον Ιρανό ομολόγό του, **Ιμπραήμ Ραϊσί**. Η Σαουδική Αραβία αρνήθηκε να ακολουθήσει τις ΗΠΑ στην απομόνωση της Ρωσίας ως απάντηση στην εισβολή στην Ουκρανία.

Οι ΗΠΑ διατηρούν μια μαζική στρατιωτική παρουσία στην ευρύτερη Μέση Ανατολή. Η Κεντρική Διοίκηση διαθέτει 40-60.000 στρατιώτες και σχεδόν 30 μεγάλες βάσεις στην περιοχή. Παρ' όλα αυτά, όπως λέει η **Κρίστιν Σμιθ Ντιουάν**, από το Ινστιτούτο Αραβικών Κρατών του Κόλπου: «η Κίνα βρίσκεται ήδη στον Κόλπο και μάλιστα ως στρατηγικός παράγοντας».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΓΓΟΣ Δεκτή η προσφυγή

Ο Γιάννης Μάγγος μετά την επίθεση που δέχτηκε από τα ΜΑΤ στα δικαστήρια του Βόλου. Το πλάκατ έγραφε: Βασίλης Μάγγος, Τιμωρία στους βασανιστές

Σε δήλωση προχώρησε ο Γιάννης Μάγγος, πατέρας του άδικα χαμένου από τα αστυνομικά χτυπήματα Βασίλη Μάγγου - μετά τον ξυλοδαρμό και του ίδιου του πατέρα από τα ΜΑΤ που είχαν αποκλείσει την είσοδο των δικαστηρίων του Βόλου την Τετάρτη 15 Μαρτίου. Όπως αναφέρει ανάμεσα σε άλλα:

«Μετά την απόρριψη των μηνύσεων που καταθέσαμε εμείς οι γονείς του Βασίλειου Μάγγου κατά των αστυνομικών που τον χτύπησαν αλύπητα έξω από το δικαστικό μέγαρο Βόλου, στο αστυνομικό αυτοκίνητο και στην Αστυνομική Διεύθυνση Μαγνησίας, και κατά της απορριπτικής διάταξης του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Βόλου, ασκήσαμε προσφυγή ενώπιον της Εισαγγελέως Εφετών Λάρισας, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή.

Κατόπιν αυτού, οι αστυνομικοί που εμπλέκονται στην κακοποίηση του Βασίλειου Μάγγου και όχι μόνο οι ήδη κατηγορούμενοι για επικίνδυνη σωματική βλάβη, θα ελεγχθούν δικαστικά όχι μόνο για το κακούργημα της τέλεσης βασανιστηρίων αλλά και για άλλα αδικήματα.

Αυτή είναι μία θετική εξέλιξη, δεδομένου ότι η Εισαγγελία Βόλου είχε σπεύσει να χαρακτηρίσει το αδίκημα των αστυνομικών ως επικίνδυνη σωματική βλάβη, κατηγορία που είναι ήσσονος σημασίας σε σχέση με τα αδικήματα που έχουν τελέσει και τα οποία τώρα θα διερευνηθούν από τις δικαστικές αρχές.

Η δίκη κατά των αστυνομικών που είχε προσδιοριστεί για τις 15/3/2023, αναβλήθηκε για τις 24/1/2024 λόγω ασθένειας ενός εκ των κατηγορουμένων.

Μέσα σ' αυτό το χρονικό διάστημα η σχετική διαδικασία πρέπει να ολοκληρωθεί και να ασκηθούν περαιτέρω ποινικές διώξεις και στους ήδη κατηγορούμενους, αλλά και στους άλλους αστυνομικούς που εμπλέκονται...».

Καβάλα-Αθήνα, με το «εξπρές του μεσονυχτίου»

«Εξπρές του μεσονυχτίου» θυμίζουν οι πρακτικές της ΕΛ.ΑΣ του Θεοδωρικού. Ο γολγοθάς βασανισμών του 33χρονου κρατούμενου Σίμου Πρέλα είναι συγκλονιστικός. Όπως διαβάζουμε στο documentonews.gr, που μίλησε με τον ίδιο:

«Όλα ξεκίνησαν στο Α.Τ. Καβάλας όπου είχε μεταφερθεί προκειμένου να παραστεί σε δικαστήριο που ήταν κατηγορούμενος, το Νοέμβριο. “Υπήρξε ένα περιστατικό με τον αξιωματικό υπηρεσίας που μπήκε στα κρατητήρια και με χτύπησε. Κάνανε μήνυση ο ένας στον άλλον. Εγώ ήμουν χτυπημένος αυτός δεν είχε τίποτα, η δική μου μήνυση μπήκε στο αρχείο η δική του είχε αποτέλεσμα να καταδικαστώ σε πέντε μήνες χωρίς αναστολή” λέει ο Σ.Πρέλας.

Τέσσερις μήνες μετά, ο 33χρονος μετέχθη στην Καβάλα για να δικαστεί για δυο πλημμελήματα. Ωστόσο δεν παρουσιάστηκε ποτέ στο δικαστήριο καθώς οι αστυνομικοί της Ασφάλειας Καβάλας τον μετέφεραν στα δικαστήρια στις 3 Μαρτίου, μια ημέρα μετά την εκδίκαση της υπόθεσης (!) Το αποτέλεσμα ήταν να καταδικαστεί ερήμην για δυο υποθέσεις στις 2 Μαρτίου. Αυτό εν είδει βεντέτας, σε συνέχεια του περιστατικού που έλαβε χώρα τον περασμένο Νοέμβριο...

Στις 9 Μαρτίου οι αστυνομικοί από την Ασφάλεια Καβάλας επικοινωνούν με την οικογένεια του κρατούμενου και τους ενημερώνουν για να τον επισκεφτούν. Τότε, ο πατέρας του βρέθηκε εκεί και τον είδε να τον ξυλοκοπούν με έναν από τους αστυνομικούς να φέρεται να του είπε: θα πάρεις το παιδί σου στην κάσα...

“Μπήκαν στα κρατητήρια ξαφνικά αστυνομικοί και ξεκίνησαν να με χτυπάνε, για να με πάρουν μεταγωγή. Με τράβηξαν από τα κρατητήρια μέχρι έξω, με πέταξαν στο περιπολικό για να με πάνε στη Θεσσαλονίκη για να γίνει μεταγωγή στην Αθήνα. (Στη Θεσσαλονίκη) με το που ανέβηκα στην κλούβα, μου φόρεσαν χειροπέδες πισθάγκωνα, μπήκε η χειροπέδα μέσα στο κρέας, σκίστηκε το δέρμα μου. Τότε ένας από την ομάδα Μεταγωγών -όχι ο επικεφαλής- ο οποίος μάλλον μάλλον είναι φίλος του αξιωματικού της Καβάλας, ζήτησε να μουβάλουν κράνος μηχανής. Από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Αθήνα ήμουν με κράνος και χειροπέδες. Δεν μου έδωσαν ούτε μια γουλιά νερό...

Όταν φτάσαμε στον Κορυδαλλό, ξεκίνησαν πάλι. Με χτυπούσαν με τα γκλοπ, με χέρια και πόδια... Ήμουν τυχερός, γιατί εκείνη την ώρα περνούσε η διευθύντρια και τους φώναξε: τι κάνετε εδώ;. Αυτοί δεν την αναγνώρισαν και της απάντησαν: και εσύ ποια είσαι και τι σε νοιάζει; Μετά με πήγαν στον χώρο της παραλαβής και εκεί ξεκίνησαν να με χτυπούν ξανά. Όταν το είδε αυτό ένας σωφρονιστικός υπάλληλος

Σημάδια του βασανισμού του Σ. Πρέλα

μπήκε μπροστά μου να με προστατεύσει και τον χτύπησαν και αυτόν» ανέφερε ο Σ.Πρέλας.

Για την υπόθεση έχουν ήδη συλληφθεί τέσσερις αστυνομικοί, που κατηγορούνται ότι βασάνισαν και ξυλοκόπησαν τον 33χρονο κατά την μεταφορά του από τη Θεσσαλονίκη στην Αθήνα. Ενώ η αδελφή του θύματος κατήγγειλε τις ευθείες αιτιές που δέχτηκε από αξιωματικό στην προσπάθειά της να καταθέσει μήνυση κατά των αστυνομικών του Α.Τ. Καβάλας: “σου το υπόσχομαι, εμείς οι δυο θα τα πούμε”.

Θανατηφόρες «καταδιώξεις»

Είναι προφανές ότι οι νταήδες της ΕΛ.ΑΣ αισθάνονται ότι μπορούν να κάνουν ό,τι θελήσουν παραμένοντας στο απυρόβλητο, από την Αθήνα μέχρι την Καβάλα. Στην τελευταία, δεκάδες είναι οι πρόσφυγες που έχουν τραυματιστεί την περασμένη χρονιά σε «καταδιώξεις» της αστυνομίας, 13 τη μια, 11 την άλλη, 9 την παρ' άλλη, με τις ανακοινώσεις της αστυνομίας να βγαίνουν από καρμπόν: Οι αστυνομικοί πραγματοποίησαν σήμα, ο οδηγός ανέπτυξε ταχύτητα και το όχημα εξετράπη της πορείας του και ανατράπηκε.

Σε μια από αυτές τις «καταδιώξεις», στις 9 Αυγούστου 2022, αστυνομικοί του Τμήματος Διαχείρισης Μετανάστευσης Καβάλας εντόπισαν ομάδα 30 περίπου προσφύγων να αποβιβάζονται από σταθμευμένο όχημα, με την ανακοίνωση της Αστυνομίας, να αναφέρει ότι «αστυνομικός πραγματοποίησε βολές εκφοβισμού» και ότι «συνελήφθησαν 9 μη νόμιμοι μετανάστες, για 2 από τους οποίους προέκυψε ότι είχαν τραυματιστεί στον δεξί ώμο και δεξί βραχίονα, αντίστοιχα». Με σύμφωνη γνώμη εισαγγελέα και ανακριτή αφέθηκε ο

αστυνομικός που πυροβόλησε, αφού σχηματίστηκε σχετική δικογραφία.

Αλλά δεν είναι μόνο οι μετανάστες που κινδυνεύουν από τις «καταδιώξεις» στην Καβάλα. Λίγους μήνες νωρίτερα, στις 2 Ιούνη 2022, η περιοχή συγκλονίστηκε από ένα «περίεργο» αυτοκινητιστικό δυστύχημα: τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους, όταν ένα αυτοκίνητο έπεσε με ιλιγγιώδη ταχύτητα πάνω σε ένα 56χρονο εργαζόμενο σε κάβα που ξεφόρτωνε εκείνη την ώρα, στο χωριό Γαληψός, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους ο ίδιος καθώς και οι δύο νεαροί έλληνες επιβαίνοντες.

Όμως, όπως κατήγγειλαν οι κάτοικοι του χωριού -και όπως φαίνεται σε μια σειρά από βίντεο από τα χωριά από τα οποία πέρασε- το αυτοκίνητό τους καταδίωκε για χιλιόμετρα σε απόσταση δευτερολέπτων ένα άλλο μαύρο αυτοκίνητο. Η πρώτη ανακοίνωση της αστυνομίας δεν ανέφερε απολύτως τίποτα σχετικό. Αλλά οι κάτοικοι το είδαν.

Το MEGA αφιέρωσε δεκάλεπτο ρεπορτάζ για το θέμα όπου ένας από αυτούς κατήγγειλε: «Δευτερόλεπτα μετά το πρώτο αμάξι ακολουθούσε μια μερσεντές με σειρήνα και φάρο στο ταμπλό. Το είδα με τα μάτια μου, άκουσα και τη σειρήνα, είχε φάρο, εγγράφως το κατέθεσα και στην αστυνομία. Ήταν σίγουρα καταδίωξη, αν ήταν κάτι άλλο ας το εξηγήσουν οι ίδιοι».

«Οι κάτοικοι του χωριού υποστηρίζουν ότι ήταν αυτοκίνητο της ασφάλειας που καταδίωκε τους δύο νεαρούς» ανέφερε τότε το δελτίο ειδήσεων του Alpha. «Η αστυνομία ωστόσο υποστηρίζει ότι το υπηρεσιακό όχημα βρισκόταν σε απόσταση δύο χιλιομέτρων».

Εννέα μήνες από τα περιστατικά, και ούτε φωνή ούτε ακρόαση...

Γιώργος Πίπτας

Στις 26 Μάρτη το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα οργανώνει το μονοήμερο εκδηλώσεων με τον τίτλο: «Καταπίεση και Απελευθέρωση». Η συγκυρία που οργανώνεται αυτό το μονοήμερο είναι τόσο πυκνή και έντονη, που εκτιμώ ότι έρχεται να καλύψει μια τεράστια ανάγκη για συζήτηση για το που βρισκόμαστε και πως θα προχωρήσουμε.

Όλη η επίμονη και συστηματική προετοιμασία από την Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη για τη φετινή απεργία και κινητοποίηση την Παγκόσμια Ημέρα των Γυναικών, είχε ήδη εξασφαλίσει για 5η συνεχή χρονιά, μια πανεργατική κινητοποίηση με τρίωρη στάση (αποφάσεις από δεκάδες Σωματεία και Συνδικάτα όπως η ΑΔΕΔΥ και το ΕΚΑ). Μετά το έγκλημα στα Τέμπη, κι ενώ αρχικά η προσπάθεια ορισμένων ήταν «θα λογαριαστούμε μετά» και «τρίημερο πένθος» και «κεράκια για τους νεκρούς», άμεσα λειτούργησαν τα αντανakλαστικά του κόσμου και βγήκαν οι πρώτες απογευματινές κινητοποιήσεις, το μεγαλειώδες συλλαλητήριο στις 5 Μάρτη εν μέσω απεργίας των σιδηροδρομικών και τελικά στις 8 Μάρτη, η στάση μετατράπηκε σε μια τεράστια και συγκλονιστική 24ωρη απεργία και κινητοποίηση πανελλαδικά!

Αυτό το αγωνιστικό σκαλοπάτι που είχε εξασφαλίσει η Κίνηση για την Απεργιακή 8 Μάρτη πριν το έγκλημα στα Τέμπη, αναδείχτηκε σε σημείο καμπής για το εργατικό και νεολαιίστικο κίνημα, για να μπορέσει να ξεδιπλώσει τη δύναμη και αποφασιστικότητά του. Αυτά τα βήματα και τις προοπτικές της πάλης για την Απελευθέρωση των Γυναικών και της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας, έχουμε να συζητήσουμε στις 26 Μάρτη. Οι εμπειρίες που έχουμε συσσωρεύει όλα τα τελευταία χρόνια, μας δείχνουν ότι έχουμε τη δύναμη να ανατρέψουμε το σύστημα που μας εκμεταλλεύεται, μας διασπά και μας καταπιέζει. Αρκεί να παλέψουμε με οργάνωση, πείσμα και συλλογική δράση! Ελάτε να τα συζητήσουμε στο μονοήμερο για να τα υλοποιήσουμε μαζί το επόμενο διάστημα!

Μαρία Χαρχαρίδου, νοσηλεύτρια, μέλος ΔΣ Σωματείου Εργαζόμενων ΓΝΑ Γεννηματάς

Καταπίεση και Απελευθέρωση

Η φετινή 8 Μάρτη αποτέλεσε μια κορυφαία μορφή, συλλογικής έκφρασης της αγανάκτησης του κινήματος απέναντι στη δολοφονική κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του συστήματος που στηρίζει και υπερασπίζεται.

Μπορεί ο λόγος της τόσο μαζικής φετινής κινητοποίησης των εκατοντάδων χιλιάδων διαδηλωτών να μην είχε αναφορά μόνο, στους αγώνες των γυναικών, αλλά και το πολύνεκρο δυστύχημα στα Τέμπη, πράγμα που όμως δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση, ότι δεν είναι παράλληλα και μια μεγάλη νίκη του γυναικείου κινήματος, η καθιέρωση της 8 Μάρτη ως ημέρα απεργίας και μαχητικών διαδηλώσεων.

Δυστυχώς το σύστημα, μέσα στο οποίο ζούμε και παλεύουμε ν' ανατρέψουμε, δίνει κάθε χρόνο τέτοια μέρα αφορμές, όπως πέρσι που διαδηλώναμε με αντιπολεμικά συνθήματα ενάντια στον πόλεμο στην Ουκρανία.

Όλα αυτά τα παραδείγματα αποδεικνύουν τη σπουδαιότητα της κάθε μάχης που δίνετε με συνέπεια και επιμονή, γιατί έτσι κατοχυρώνεται στις συνειδήσεις του κόσμου που αγωνίζεται και ζητά απαντήσεις για το πως συνεχίζουμε, που θέλουμε να το φτάσουμε και με ποιο τρόπο. Έτσι λοιπόν έφτασε να καθιερωθεί η 8 Μάρτη ως μέρα απεργίας και διεκδίκησης.

Στη φετινή απεργιακή 8 Μάρτη έλαμψε η ΓΣΕΕ με την απουσία της, γιατί είχε ως προτεραιότητα την διεξαγωγή του 38ου Συνεδρίου της, σε πολυτελές ξενοδοχείο των νοτιών προαστίων. Όπου εκτός από την ηχηρή απουσία της στους αγώνες, ισχνή ήταν και η εκπροσώπηση των γυναικών στους συνδικαλιστικούς κύκλους του Συνεδρίου.

Γι' αυτό λοιπόν αγωνιζόμαστε και θ' αγωνιζόμαστε μέχρι τη νίκη, για να μπορέσουμε ν' αλλάξουμε αυτούς τους συσχετισμούς μέσα στα Σωματεία μας, ώστε να υπάρχει μια συνδικαλιστική ηγεσία που θ' αφουγκράζεται και θα κατανοεί ότι τα αιτήματα των γυναικών είναι αιτήματα και διεκδικήσεις όλης της τάξης κι όχι συμπληρώματα.

Χουάνα Σταυριανού

Ξενοδοχοϋπάλληλος και μέλος της αντικαπιταλιστικής κίνησης «Καμαριέρα», με έδρα στο Συνδικάτο Επισιτισμού Τουρισμού Αττικής

Η δολοφονική κυβέρνηση Ξαναχτυπά με το έγκλημα των ιδιωτικοποιήσεων. Μετά από τέσσερα χρόνια Νέας Δημοκρατίας, με μεγάλες επιθέσεις στη δημόσια Παιδεία και τα νοσοκομεία, με αμέτρητες γυναικοκτονίες και ρατσιστικές επιθέσεις σε μωρά προσφυγόπουλα στο Αιγαίο, η δολοφονία στα Τέμπη ήταν το κερασάκι στην τούρτα.

Η πορεία που έγινε στις 8 Μάρτη ήταν μία από τις μεγαλύτερες πορείες τα τελευταία 11 χρόνια, γιατί η εργατική τάξη έχει φτάσει στα όριά της και καταλαβαίνει ότι έχει τη δύναμη να τσακίσει οποιαδήποτε καπιταλιστική κυβέρνηση προσπαθεί να ρίξει όλα τα βάρη των ιδιωτικοποιήσεων, της φτώχειας, της πολέμοκαπλησίας στις πλάτες της. Είναι σημαντικό να συνεχίσουμε αυτόν τον αγώνα μιας και έρχονται οι εκλογές και ξέρουμε ότι οποιαδήποτε άλλη κυβέρνηση μπει πάνω από το κεφάλι μας θα συνεχίσει την ίδια παράδοση των δολοφονικών πολιτικών.

Άμα δεν κάνουμε εμείς κάτι, αυτά τα εγκλήματα θα συνεχίσουν. Σήμερα είναι τα Τέμπη, αύριο θα είναι επιθέσεις όπως στην καραντίνα ή με τους εκατοντάδες χιλιάδες που πέθαναν στην Τουρκία από τους σεισμούς. Γιατί αν κάνουν κάτι τέλεια οι κυβερνήσεις αυτό είναι να κάνουν οτιδήποτε περνάει από το χέρι τους για να διατηρήσουν το κέρδος τους όσο κι αν φτωχαίνουμε, όσο κι αν πεθαίνουμε.

Είμαι μαθήτρια στη ΣΕΛΕΤΕ στο 1ο ΕΠΑΛ Αμαρουσίου και η ιδιωτικοποίηση έχει βάλει στο στόχαστρο την παροχή Παιδείας. Η προσπάθεια κα-

τάργησης του άρθρου 16, η απαγόρευση των διαμαρτυριών και των απεργιών των καθηγητών μας, η ελάχιστη βάση εισαγωγής που αφήνει χιλιάδες μαθητές έξω από το πανεπιστήμια, όλες οι επιθέσεις από την υπουργό Παιδείας Κεραμέως, έχουν στόχο το τέλος της Δημόσιας Παιδείας.

Αντίστοιχα η προσπάθειά της να περάσει στα γυμνάσια το μάθημα γονιμότητας στη σεξουαλική αγωγή γυρίζει τα γυναικεία δικαιώματα χρόνια πίσω. Και τα εγκλήματά τους δεν τελειώνουν εκεί. Όλοι ξέρουμε το πώς η ακρίβεια σε βασικά αγαθά όπως το ρεύμα ή το σούπερ μάρκετ έχει επηρεάσει πολλές μητέρες που δεν μπορούν να στηρίξουν τις οικογένειές τους, πόσο μάλλον τον εαυτό τους.

Μετά τα Τέμπη ήρθε η ώρα να φτάσουμε στο τέλος της σεξιστικής και ρατσιστικής κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Καλούμε όλους, όλες και όλα, να παραβρεθούν και να συμμετέχουν στην εκδήλωση στις 26 Μαρτίου στη Νομική Σχολή στη συζήτηση ενάντια στην καταπίεση των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων και των γυναικών. Απαιτώντας ισότητα όλων των φύλων, προσβασιμότητα σε χαρτιά είτε αυτό σημαίνει αλλαγή φύλου είτε αυτό σημαίνει νομιμοποίηση των προσφύγων, ίση αμοιβή, το δικαίωμα στην έκτρωση και να μπει επιτέλους ένα τέλος στην κυβέρνηση που σκοτώνει καθημερινά τρανς άτομα και γυναίκες. Να μπει ένα τέλος επιτέλους στη βία του σεξισμού, του ρατσισμού και της ομοφοβίας.

Ντάνι β.

ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΚΑΙ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

ΚΥΡΙΑΚΗ

26 ΜΑΡΤΗ

Νομική Σχολή ΑΘΗΝΑ

Μια μέρα με συζητήσεις για την πάλη των γυναικών, των ΛΟΑΤΚΙ+, των τρανς ανθρώπων

ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

2μμ-3.15μμ

LGBTQI+, Trans

Από το Stonewall μέχρι σήμερα

Ομιλήτριες: Αφροδίτη Φράγκου Έλλη Πανταζοπούλου

3.30μμ-4.45μμ

Οι ρίζες του σεξισμού

Πατριαρχία ή καπιταλισμός

Ομιλήτριες: Κατερίνα Φωίδου Σταυρούλα Πανίδου

5μμ-6.30μμ

Ο δρόμος για την απελευθέρωση

Ομιλήτριες: Αργυρή Ερωτοκρίτου Μαρία Στύλλου

Οργανώνεται από το

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@sekt.gr • tel. 2105221509